VERSURI ANDREY ALB VERSURI MINSK RECOLTA UDC BBK (Ros-Rus) B Alb A B Versuri - Minsk: Harvest, - p ISBN - - - Cartea într-un singur volum oferită cititorului cuprinde cele mai bune lucrări lirice ale celebrului poet rus Andrei Bely UDC BBK (Ros-Rus) ISBN - - - (c) Harvest, în domeniile Conturul soarelui este străvechi, auriu, foc, portocal și vin peste râul roșu Pământul era amorțit de beția aeriană Spații aurii, câmpuri aurii Iluminat de rază, cobor în râpă Boabele negre de praf îmi încetinesc pasul Voi fugi de tot aurul în pârâu - vânt rece de noapte pe o pajiște verde Conturul străvechi al soarelui, aurul, focul, portocalele și vinul a fugit să se odihnească A fugit în necunoscut Peste câmpuri se întindea, inundand cartierul, o ceață albastru pal Viața în eternitate se repezi ca un izvor uscat: visăm tot ce este pământesc ca un somn obosit PE MUNTI Munții în coroanele căsătoriei Sunt entuziasmat, sunt tânăr Am o raceala curatitoare la munte Iată-mă pe stâncă Un cocoșat cu părul cărunt s-a târât Mi-a fost adusă cadou Din sere subterane ananas A dansat într-un azur strălucitor, purpuriu Și-a aruncat barba în sus Un vârtej de furtuni argintii votat Bas scăzut: Lansat în cer Ananas Și descriind arcul, Iluminând cartierul Ananasul a căzut strălucind, În necunoscut roua aurie Radiând monede de aur cu stâlpi, Ei au vorbit mai jos: "Acesta este discul soarelui în flăcări " Aruncat jos, sunete, Spălate stâncile Fântâni de foc aurii sticla de cristal Rouă purpurie Am turnat în pahare de vin Și, târându-se în lateral, Cocoşatul a fost stropit cu un şuvoi uşor spumant ianuarie Moscova ODIHNĂ Sunt rănit într-o luptă inegală; Ziua mea este grea și amară Ziua va trece - te recunosc În mângâierea zorilor de topire Din întrebările enervante ale mulțimii Las campurile fara raspuns: Și pe câmpuri sunt snopi de aur de lumină fără apus Ploaie fracționată în azur Aurul blând semănă peste noi: Ochii turcoaz nu se încruntă, Sărut, sărut - cu adiere Și iarăși nimeni Sunt înclinat - mă rog pentru ceasul care trece Doar lenjerie de pat - Briza din satin Doar lunca Străluciri ușor în pânza de păianjen umedă; - Doar un cerc palid, strălucitor, în nerecuperare albastră februarie Moscova UMBRĂ Escarpul este sub picioare Nisipos, în pantă Întinderi cenușii se deschideau din escarp Și cu o perie coaptă, picioare obosite Sărută și mângâie meiul clocotit Plutind, umbrind în sufletul unui nepăsător Întinderi tăcute de desfătări lâncezitoare, - Un smoc de nor, cu umbra praștii sale Lisând pe marea urechilor clocotite Plângeam Dar vântul purpuriu era aerisit, Ca catifea neagră, respira ea; Și catifea neagră neputincioasă, ascultătoare Înainte de soare - sub soare - zbura în jur Am râs la soare, dar m-a durut Roțile au bubuit pe drumul prăfuit Ziua era atât de senină Dar - cu o alarmă involuntară La picioarele lui îi fierbea mei ruginit de aramă Puțul de argint PE PANTĂ Nisipul este înțepător și uscat Se ridică într-un val și geme Buruieni pe piept, strâmb, fulgerător, Puful lui târziu - pe piept: va scădea Dor de iubire, zile de dragoste - Risipește dor: risipi gelozia! Aici, între pietre, între spațiile verzi ale antichității milenare Vegetată cu iarbă pipernicită Raze cu mai multe creasta: Deasupra lor, un nor de fum, Mormăind, se înalță ca un bunic zdruncinat Plutește pe câmpuri, praf, stropi Și sub el distanța va însemna; Fumează pe firmamentul palid: Se duce în depărtare - fumează și plânge august Puțul de argint PA Până ai adormit singur peste morți, până acum Cu lanțuri ruginite tună Din-un turn de piatră: despre voință Da, fruntea este acoperită, - Fruntea ta, transpirație sângeroasă; Ochii prin sticla tulbure - Ochii - ridicați la înălțimi Turcoazul se va turna în ferestre, aurul se va revărsa în aer Ziua, perla mata - o lacrima - Curge de la rasarit pana la apus Acolo se seamănă ploaia cenușie, Că - cerul se face stepă

albastră Dar iată-te, liderul închis, Rattle cu un lanț ruginit unsprezece Lasă dimineața, seara, ziua și noaptea - Coboară - razele se vor întinde pe fereastră: Coboară - privește, grăbește-te, Agăță-te de fereastră - și veșnicia se va scufunda iunie Petrovskoe DAEMON Şopti din nou: "De ce, de ce tulbură amintirea zilelor palide" În violet pal - un demon pal - fug din umbră Vezi tu - mantaua noptii Cu spatiu cade de pe umeri, Mâna mea - o mana prin - Ridica sabia cometa Nu vă acoperiți ochii confuzi Uite - lume fără margini - Ploaie de meteori zburători, Tăiind eterul iulie Moscova DRAGOSTE Fum rouă umedă Peste iarba umeda Impletind o fata in impletituri Floare de câmp El va zâmbi, va râde Alarca - acolo - Pe când se ridică - va revărsa un Cântec la cer Și sărută și are milă Băiat fată Zboară și suflă pe pajiște - Respira: briza Fiorul cuvintelor de miere se topește În buze tremurânde - În roz pal, în vișiniu, în petale dulci iulie Puțul de argint Lăsați la colțul camerei umede M-au bătut din nou în cuie: Zâmbesc, răstignit, Prin puterea zilei strălucitoare Întind mâna din mormânt Mâinile blânde - frânghie, Pentru ca chipul meu cu putere nepământeană Arde și arde și arde în zori Moartea își întinde brațele Pe podeaua închisorii mele, În anii de agonie convulsivă - În valuri de întuneric căzând noiembrie Moscova CÂMPURI Acolo - un șir de colibe se îndoaie În chenille șubredă Scârțâind, macaraua scârțâind se îndoaie Și unde crucea de fier - Toate vânturile la apus Balenele ucigașe se înghesuie în abisul Azure rush Și acolo - deasupra cositoarelor - Focurile zorilor ard Și coase cu lame Ei cântă, tremură, ard Lângă râu au așezat vârfuri În stufurile cețoase, Lasă secera moartă să se stingă, Atârnând în nori Puțul de argint Scuze Am plecat primavara devreme Lumânările pâlpâiau în mâinile lor Un văl de scame înfășurat în jurul umerilor mei cocoși, Și tabăra este o eșarfă ruptă Într-un piept sfâșiat - nici o suflare; Aici și-a pus pe frunte o grămadă de ciulini înțepători; Pe sticlă înghețată A pășit cu piciorul; și - încremeni Acolo - timpul curgea încet Printre celulele solitare, violente Cu mâinile încrucișate, fără luptă Soarta, mă așteptam la un deznodământ Sclavi morți ai nebuniei Acolo au dansat morții: În pălăriile tale stupide În hainele lor zdrențuite, Au țipat în praful galben, Au plâns la apus Acolo seara - atât muți, cât și stricti Ridicându-se peste acoperișuri goale Coral, corn însângerat În azur, dar fum înfundat Și cum a suflat primăvara Am fugit din celulele înfundate, m-am îmbătat de izvorul tânăr; Și printre câmpuri a înghețat fericiți; Paloarea zilei fulgeră prin mine: Cineva a mutat salcia pufoasă; Dar vârtejul care mă dansa S-a dus cu un nor de ace de gheață Nu îmi pare rău pentru sângele înfundat Nu-mi acoper capul Râd - mă uit în depărtare: am aprins lumânări de ceară, Aplecat în mușchi umed; Se aruncă pe piept, pe umeri - Ciulin, ciulin: Mușcă - și stinge lumânările Și acum lumânarea mea, lumânare, A căzut - fumează în nămol; Din sprânceană, din umărul însângerat Curge un șuvoi însângerat Zac Adorm în uitare Și zăpadă topită și blândă, Zburând - pe pieptul meu, La lăstarii ușor vegetați - martie Moscova DIMINEAŢĂ Un roi de reflexii Dimineata Din nou sunt liber și liber Perdelele deschise: În diamante, în foc, în chihlimbar - Cruci de clopotnițe Sunt bolnav? Oh, nu, nu sunt bolnav Mâinile ridicate - Vai, pe pat, în argint Acolo - în zori violet Sunt furtuni Și în violetul furtunii Ascultă, prinde: Am înviat - uite: m-am înviat Sicriul meu plutește Acolo - în azurul auriu Prins, aruncat: Pe frunte a fost pusă o compresă noiembrie Moscova PE DEALURI Movile nisipoase, nisipoase - Crimson de la sărbătoarea apusului Spații ale desfătărilor și sărbătorilor mele Îmbrăcat în aur apus de soare Voi trăi veșnic în stepă - amin! Sărutările mele din zori - sărutări din zori! În secolul acolo - în albastrul întunecat - Aliluia Spațiilor

zboară în sus Zeu Shaggy, ca un tufiș Aplecat spre mine, curgând roua cu frunze În buzele mele, ca macii, luminoase, - Să crească ca iarba Păzitorul tău acum, aceste locuri nenorocite, Eu, zeul bătrân, voi împlini legământul stepei: Îți voi incinera vrăjmașii în jur, Luând tridentul fulgerului fierbinte Întins înaintea lui, strig: "Tatăl nostru" Perlele burmide au decolat dimineața Zeul vrăjit revarsă azur din castroane Și o cascadă de sidef Arde zorii: șuvoaiele psalmilor mei Îndulcesc buzele cu o simplă rugăciune Flori de colt pe cap cu safir Toata mitra vegetativa Îmi aduc aminte de ziua: se ridică împotriva mea dușmani din satele din jur - și iată: au murit, Când mă duceam la ei în rugăciune, Blestemând cu cuvintele din biblii din ierburi Când, ca răzbunarea, curentul cețos al magiei, Fumurit de rouă și vânturi, Ridicat, aruncă o vrajă spre est Deasupra razelor înghețate Hei, tu! Vei cădea dacă te gândești să te ridici din nou Pe zeitate, precum străbunicul tău a căzut în veacuri, - Și brusturele meu e nebun, ca un hoț, Un ghimpe sub inimă va împinge un ac Sunt un preot liber: și acum, ca pe vremuri, sunt hirotonit aici de un tufiș pentru luptă Și profetic - însuși Și altarul meu profetic Este făcut din pietre puternice, roșii Cler înțepător (bavură geloasă) - Enoriașii mei au vegetat cu flori - Ridicați deasupra voastră, ascunzându-mi fața, Binecuvântând mâini Aici voi strânge coada-calului verde din mlaștini, Din stupi - miere, de pe câmp - o ureche de pâine, Curg veacuri Eu dimineața, zi și noapte slujesc rugăciuni tămăduitoare Înflorește o floare - și aruncă o corolă în vânt! Zburați mai sus, jeturi de tămâie! În secolul de acolo, în albastrul întunecat, - Aleluia răsare a spațiului Vântul de miere curge brad gros, Îndulceste buzele și curge repede Dealurile stau, ridicând tronul câmpurilor - Mileniu, veșnic Și cosmos peste apa albastră În depărtare, căzut într-un purpuriu rebel Un zeu furios cu barbă verde - Ultimul zeu din lumea pustie Plânsul tău surd bâzâie, zboară, se repetă, - Se repetă în câmp, toarnă ulei și îngheață; Abis verde din nou - și din nou - fierbe, frunze kupa papură rece Din gura ta - cuvinte de aur! Din gurile goale, dulci năvălindu-se spre cer, Ei - acolo - în cerurile mute - Curg, revarsându-se într-un pârâu Cum voi vesti în întinderea satelor din jur Buzele cele mai dulci, o, tufiș de porfir, - Cum voi vesti verbul răzvrătit, Nespus și liber Din vechime, din sălbăticia regală Așezați un crengă uscat ca un trident, Acolo, în întunericul sufletelor lor putrede Amenințăți, ucigaș zdruncinat Curg veacuri Și răgușit s-a prăbușit în buștean Un tufiș străvechi, mâncat de soartă Și sunt prosternat în lacrimi la picioarele cu mușchi, - Ca fumul de tămâie înaintea ta Pentru ultima dată, golul - golul tău - îl sărut, umplut de putregai Curgerea vârstelor: ceea ce a fost, a dispărut Vei crește într-o viață gri Ierburile cu miere îmi atinge fruntea După ce am băut ulei și acum, ca și zilele trecute, Pentru ultima oară - credinciosul tău, bătrânul preot - îmi slujesc liturghiile aici Deasupra râului auriu de seară Șerpi înnorati răsucesc inele Grăbește-te, grăbește-te - despre câmp, odihnește-te în pace În scorțișoara voastră fără adăpost Acceptă-mă, în spațiul deschis al sicriului întins! Risipește-te ca fumul, prostii cu părul cărunt! Pentru ultima oară - credinciosul tău preot bătrân, îmi slujesc liturghiile aici Puțul de argint EXPLICAȚIE ÎN DRAGOSTE Roua strălucește pe frunze Și soarele arde peste iaz O frumusețe cu o muscă pe obraji, Ca un trandafir luxuriant, stă Frumoasa fotografie! Toate în dantelă albă, transparente Visând la sunetul unui clavecin Arzând în raze aurii - Sub mângâiere de primăvară a norocului Și hamei împletit streșini Și ziduri Brandul și tânărul marchiz se înclină în fața ei - În rolul memorat în mod obișnuit, Într-o perucă gri ondulată Într-un

camisol din satin azur, Cu un trandafir purpuriu în mână "Te iubesc, vere! Vă rog să acceptați această floare "Râde în sunetul unui clavecin Și vrea să-și îmbrățișeze vărul Deja de-a lungul peluzelor pline de rouă se strecoară o ceață albă palid În valurile violet-cețoase, plutește luna aurie martie Moscova MENUET Nobilul se întâlnește cu oaspetele Este fericit cu vecinul său Învârtirea unui baston prețios, Stă lângă foișor Safire pe satin alb Fiicele poartă eșarfe de muselină Blow marshmallows - coarda de aer harpă eoliană Amabil dar mândru Pregătirea unui sonet elegant - Om batran Privește în adâncurile aleii, punând o lorgnette, Purtând o pălărie înclinată peste o perucă albă Aici Negri au apărut în depărtare - toți în roșu - lachei Iată strălucirea acestor caftane brodate cu aur Du-te adânc pe alee Prin vechiul parc Sub șoapta fântânilor de diamante Treceți prin arc Nobilul merge la întâlnire Și-a scos pălăria înclinată Pregătește cuvinte amabile Foșnet pe mătase martie Moscova DESPĂRŢIRE Frumosul Auguste, Aruncând o cutie de snuff pe masă Lovindu-se de bibliotecă Îmbrățișându-și iubita de talie, s-a sprijinit de bust "Sunteți bucuriile care Averea dusă - departe! " În paturile de flori din stânga, Moliile se rotesc deasupra lor "Iartă-mi fericirea: Auguste al tău va pleca " Se uită la ei fără participare Bust rece și marmură Pe bustul acestui gloss "Oh, fericirea se va întoarce! Dacă există un dușman, îl voi străpunge, ca un gișpanian, Cu curaj, cu o sabie Vei răspunde în acea zi Kohl, inimă, uită-mă păturile strălucesc Un cal extraordinar Un bici fluieră prin aer Se repezi Și a zburat departe Și la frunza frunzei ghemuit: Acea marshmallow rece foșni "Oh, unde ești, curajosul meu Gishpan? Oh, unde ești, Auguste? Uitat este o cutie de tabatur Ei vin să aprindă candelabrele În luminile bibliotecii Și un bust de marmură aprilie Moscova OPAL Persoane geniale se plimba, Faianta si portelanul sunt peste tot, Plafoanele sunt pictate cu blandete, Muzica intampina din cor Și în ferestre pentru ochiul plăcut, Sârg grădina de flori spartă Portly în biroul lui Și un muncitor temporar impunător stă Într-o camisolă brodată, cu o sabie, El este în Ordinul Sfântului Andrei Curtezanul care a adus hârtiile a făcut o plecăciune adâncă, Afabil, clar, bine vorbit, Predat la chestiuni importante Un demnitar mușcă o batistă parfumată, lipindu-o de buze Ascultă rapoartele cu înțelepciune Brusc, inelul a lovit masa Și cu o literă a căzut praf Pe o camisolă brodată cu aur "Pentru tine, domnul meu, nu este un secret că poți suferi: Si asa intreb extrem de mult Eliminați această defecțiune " Fața s-a scufundat în dantelă El strigă, înroșit: "Ei bine! Tatishchev, Shuvalov, Bestuzhev - Avem o mulțime de nobili - "Dacă nu ești util, voi încredința altora legile respectării Peste tot, peste tot obstacole Angajamentele mele sunt bune! " Și ridicându-se cu furie, curajul împlinit, a dispărut repede A fulgerat inelul și sabia lui mâner decorat magnific Un curtean palid merge Un dandy pudrat într-o lorgnette O privire curioasă prefăcută: "Ce se întâmplă cu tine? nu ai fata În dizgrație? A fost numit Bestuzhev?" Și-a lăsat capul în jos și a tăcut În jurul mării de camisole și dantelă, zgomot emoționat, obositor Oameni străluciți merg, Muzica salută cu un cor, Colorarea unui plafon blând Mângâie privirea săturată aprilie Moscova ARGUMENT Două fiice au împletit împletiturile bătrânului conte cu un șarpe Udarea paturi de flori, adapatoare Apa se extrage dintr-un butoi Aici ei se așează pe o bancă, Ridicând fuste timide, Pune o udață pe nisip Și-și încrucișează buzele ca o inimă treizeci Dar de îndată ce imaginea unei guvernante stricte se ascunde în fereastră, se ridică certuri Și își arată coarne unul altuia Fuste fulgerate, picioare, Bucle, netezite de un pieptene Cărările sunt bătute cu pietriș fin și

moloz Peste tot viața și primăvara tremurândă: Spiritul vine din petale - Din flori albastre, Din cireșe albite Și în mijlocul unei ceartă, limbile par una alteia Exclamația severă a guvernantei: "Copii răi, veți fi pedepsiți! " Seară O casă, o peluză, un tufiș Înecați în dungile de ceață "Porumbelul gemeat" O soprană sonoră se revarsă Și fete zvelte, ridicând fuste drăguțe, Ca niște păsări ciufulite, Ei intră în casă, făcând buzele aprilie Moscova V Ya BRYUSOV Privire tristă Paltonul este cu nasturi Uscat, serios, zvelt, drept - Ești aplecat peste o grămadă de cărți, Aduci muncă în zilele următoare Aici alergi: mers usor; Învârtiți bastonul - gata de atac Barbă neagră dansând În ochi ascuțiți putere și pasiune Flacăra buzelor - maci purpuri - Aprinde paloarea obrajilor Neschimbat, la fel, Tu tăiați curgerea timpului Coborâți ochii, încrucișați-vă mâinile În gândurile voastre - un fulger Vei tace si epuizat In fata ignorantului, inaintea prostului Nu, nu gânduri, aprinzi acele fulgere în creierul inamicului Umple coarnele beate cu o rimă armonioasă, Tremurând cu un ton strict Stele construind eter Undeva acolo dincolo de orizont O lume nouă va străluci; - Acolo, dincolo de orizont - Raiul, cerul sufletelor noastre: Îl cobori în pântecele pământești Cu o rimă de foc Undeva o nouă nebuloasă Un astronom ne va dezvălui: - Lumea înșelăciunii muritoare - Numai gândul trecutului În strofe - rime, în rime - gânduri Creați o nouă lumină Atârnat peste sufletul tău Lumi noi, poete Totul este doar un simbol Cine ești? Unde ești? Lumea - Rusia - Petersburg - Soarele este o planetă îndepărtată Cine eşti tu? Unde ești, demiurge? Ești aplecat asupra unei cărți Vârcolac palid, spirit Privire tristă Paltonul este cu nasturi Mândră, serioasă, zveltă, uscată martie Moscova AUTOSTRADA D V Filosofov În spatele meu, orașul hohotitor Pe panta zilei arzătoare Deja vântul din gulerul descheiat Coolness mă sărută Fuge în spațiu - fuge Panglica îndepărtată a autostrăzii Doar o prepeliță cenușie pâlpâie, Decolare, scufundându-se în ovăz Răspândite peste corocele de câmp O lumină a fulgerat în sat Mă duc Un mănunchi atârnă de un băț în spatele drumului Se formează umbre întunecate În tiparele zilelor trecute stând Îmi îmbrățișez genunchii Pe un morman de pietre de drum Amurgul înaripat se împletește Într-un singur inel fatal Un stâlp cu dungi se uita la mine cu o siluetă încăpățânată în față august Efremov HÁ SPAȚIU LIBER Muni Buna ziua, - Dorit Voi - gratuit, Voi victorios, distanta radianta, Rece, palid Vântul se repezi, ierburile galbene se leagănă, - Florile sunt târzii, albe A căzut pe pământul rece Ciudat este domeniul de aplicare al tijei elastice, Liber, îndrăzneț Voi asculta foșnetul Liniște Suficient: Flori Tarziu, palid, alb, flori, Liniște Plâng, mă doare august Puţul de argint ÎN VAGON T N Gippius Uniforma ponosită de jandarm, Portari, lacrimi Fluier - Și platforma se mișca lin; Un claxon a sunat în depărtare Într-un câmp gol, deschis zbor, strică-ți viața: Iartă-mă, n-am să văd mai mult - Iartă-mă, n-am să te văd! Pe stâncile îndepărtate ale versantului Trecut - luminile pâlpâie; Roțile bubuiau ca un pod Dormi, inima mea, dormi! Terenul se repezi după teren - Zboară: și zboară - și zboară Încăpăţânat în faţa necunoscutului Sub un văl fumuriu se uită Ea s-a înclinat și șoptește: și Sufletul aude vorbire de neînțeles Lasă aurul de foc să respire În câmpurile unui cuptor de locomotivă Lăsați bondarii sclipitori să se repezi prin ferestre în roiuri roșii, Fețe cunoscute, în timpul zilei, S-au stins în umbre aspre Rama ferestrei a căzut M-am trezit - era forfota la geam: Platforma - si o doamna grasa ma sugruma cu cutii de carton Rucsacuri, rucsacuri de soldat Au pâlpâit și au dispărut Sclipire mai clară, stații zburătoare Risipirea verde de lumini! august Efremov DISTRACȚIE ÎN Rus' Cum au purtat un balon în

spatele unui balon - Au băut umiditate de foc D' pompat - eu a dansat - eu Un diacon, un funcționar, un preot, un diacon L-au aruncat pe pajiște Eh - Oameni păcătuiți! Oh, puii râd! Trepak-pack a spus măturator: - Trepak, suflet, du-te-du-te: Trepaka da pe pajiști, Da, la granițe, da în păduri - Da, descurcă-te! Pe drum, picioarele și picioarele mergeau înainte și înapoi, Da, de-a lungul potecii, du-te-du-te-du-te - Hai să călcăm! La ce să te gândești, la ce să te aștepți acolo: Suflați, scuipați - nu vă dați doi bani și călcați în picioare: Distrați-vă, beți și mâncați Omiletică, canon - Lovitură-suflă-lovitură, armonica mea! Diaconul dansează - Diacon, diacon - Valurile sutanei - - Diacon, diacon - Ce este moartea, diacon? - "Ce s-a întâmplat? Acesta și acela: Nas - într-o băltoacă, călcâi - în firmament " Răspândit în vânt - dans - Stâlp de câmp: - Ramura fluturând strângând Chiar în firmament Val turcoaz firmament strigoi Moartea a răsărit peste țara mea natală Puțul de argint HÀ PANTĂ Aici a trecut prin păduri și dali Pantă sub mine Pe râu, un foc vesel Strălucește din împletiturile îndepărtate În verdele dintre cuiburi și nurci am călcat poteca Ferește-te, dușman înverșunat, ferește-te, eu sunt aici Ora este aproape: vei cădea în sânge Pe pieptul pământului, Aici vei cădea, străpuns de un cuțit (Da, lyuli-lyuli!) Nu te lupta, vindecător de inimă (Da, lyuli-lyuli!) Un plugar urmărește în spatele unui plug Acolo, departe Te iau, draga mea, În șanțul de coastă Vor fi zile: smerit, păcătos, voi umbla până la Sarov Ziua va trece: seara este liberă! Mă întind sub brusture Nu voi adormi de durere amară Da, muște negre Moscova EVADARE Doare pieptul într-o angoasă obscure, Drumul este departe, departe Voi veni cu un zori roșu Într-un colț liniștit Pentru fetele în rochii cu model, voi cânta o melodie Aici pe pini - pini negri - Umbra mea dansează Cum lupți, cum gemi - văd, aud În curând, dragul meu prieten, vei alunga turma de corbi Vânturile bat Buruienile au dispărut Cocoșii cântă Prin pădure, prin șanțuri - Direct în apus Hei, grăbește-te! Și în fumul înfundat văd un oraș mic Alei strâmbe Chiar în dovlecel Moscova Scuze Soarele se scufundă Vânt: - geme, Lovituri, conduce Aburi La periferie Făcând drum spre sat, Băiatul suspină, se roagă În ceață Băiatul pleacă într-o rătăcire; Mâinile albe încrucișate pe piept: "Distea mea, - Vai-doliu: Ești în spatele meu, Vai Nu te duce!" Roșu se așază, ochi rău Durerea roade san, Și calea Departe Mâinile albe se vor plia Pe piept: Și nu pot Nicăieri în care să mergi: "Urmează-mă Vai Nu te duce" Soarele se scufundă Vântul geme Vântul conduce întunericul În spatele colibei este o colibă Tipul se plimbă prin sat Vorbirea se activează Om corupt: "Pentru noi - La casele noastre! Baraj - Shchey da terci " - "Părăsi: Sunt în Voronezh - "Nu te duce: Te vei îneca în râu" - "Plecă: Sunt la Kiev - "Intră In casa mea: Voi bea pentru șerpii verzi" - "Plecă: Sunt în capitală" - "Vei veni în capitală: vei cădea pe spânzurătoare " Verstele în dungi și-au dezvăluit dinții în număr, pietrele în formă de pieptene ustură picioarele călătorului Norii se plimbă pe cer, bătrâni, zdruncinați Ei biciuiesc trupul alb cu bastoane noduroase Drumul este departe: Vârstele aleargă În spatele lui durerea Urmărind cu un călcat - La naiba, durere, abisul Funcționează gratuit: Dealuri, colibe, Arbust subțire Da câmp O strălucire a izbucnit pe cer Ca umezeala Da din ceață Arde amar să nu crească! / ianuarie Moscova OSINKA (Poem) A M Remizov Prin câmpuri, prin tufișuri, Peste munții abrupți Pe vânturile izbitoare Pe urmele animalelor Fasolea orfană se grăbește spre locurile sfinte - Aleargă în spațiu Scapă de beție S-a așezat sub aspen Bobyl-orfan - "Rupe-mă la rădăcină " Aspen babbles Leafy - Drunk babbles with the Wind Peste pante Atârnă în vânt: rouă, rouă Stropi clare - "Rupe-mă

la rădăcină " Trosnet - Dantela cu model - Trosnet - În pădure, În frigul raiului - Mormăie În umezeală: Și apoi nu pot crește "Boboiește cu frunze; Frunzele aruncate în găuri de piatră: - "Nu pot sa cresc " Orfana tace Da, isi repara pantofii Și tânărul lui aspen vrea să se ude cu rouă Personalul dvs împletit cu o frunză - Te rupe! Personalul dvs - În argint In roua argintie Personalul dvs - Dușmanii călătorilor în spațiu vor marca - Din beţie Vindeca Și tăiați aspenul Da, am fost cu ea Pe drum - - Prin câmpuri, prin tufișuri, prin munții abrupți, Pe vânturile izbitoare Pe urmele animalelor Spre locuri sfinte Slavă Domnului Dumnezeu: - "Domnule di-Dumnezeu - personalul meu In lacrimi - În rouă argintie! - "Acum nenorocit, - De pe pante În deșert Îmi ridic personalul! " " Acum, Doamne Dumnezeule, personal Spații de stropire: îmbrăcând spațiul În bijuterii din aur "Videcă-mă de beție!" "Pe drum Luați-mă departe, foarfece - "Peste câmpuri, prin tufișuri, spre locuri sfinte " Au adus un orfan Picioare strâmbe Sub pantă este blând Au adus un orfan ramuri uscate În locuri prielnice "Ma voi ruga pentru pacate aici " Am fost la cârciumă Pentru tutun: "Aș dori, fraților, o sticlă Cu aprinzător - Dragă soră " Capac pe spatele capului Împins: Stând printre sticle: - "Voi sticle de Dragă!" "Spune-mi, bylinochka, cum se numesc aceste locuri?" Epopeea a răspuns: - "Aceste locuri - Locuri minunate, Sandy: Bețivii stau pe aici Locuri atrăgătoare Șarpe Verde " "Ma voi ruga pentru păcate aici!" Cum au purtat un balon în spatele unui balon - Au băut umezeala de foc D' pompat - eu a dansat - eu Un diacon, un funcționar, un preot, un diacon L-au aruncat pe pajiște Eh! Oamenii sunt păcat Eh! Kuram este râsul Pe drum, picioarele și picioarele mergeau înainte și înapoi Pe drum, du-te - du-te - du-te - du-te - Hai să călcăm! La ce să te gândești, la ce să te aștepți acolo? Lovitură - scuipă: nu-ți pasă! Himoletice? Canonica! Lovitură - lovitură - lovitură, armonica mea! Diaconul dansează - Diacon, diacon - Valurile sutanei - Diacon, diacon Ce s-a întâmplat - - Diacon, diacon - Moarte? - "Ce s-a întâmplat? Acesta și acela: Nas - într-o băltoacă; Toc - în firmament " Risipită în vânt - dans Stâlp de câmp: - Rânguță fluturând liniștit: Chiar în firmament Val turcoaz firmament strigoi Peste țara mea natală S-a ridicat - Moarte! Deasupra turnului de nisip Și-a înclinat nasul purpuriu Kivala kruchina Mătură de pelin: - "Ești al meu, orfane: - Eşti a mea", Se repezi sagetat, S-a repezit pe câmp: învârtire dans În jurul Bobyl - ("Bobyl - Beţiv: La fasole- Se înroșește nasul ") dans - Cu mâinile lui uscate înțepătoare - Făcând cu mâna Spre râsul norilor - dans Pe abrupt Goy, tu ești, câmpuri largi Goy, tu ești, toate câmpurile Rusului Nu-ți amintești faimosul Bobyl! august Dedovo HÀ SKATE Am învățat totul Așteptând pe pârtie A ascultat: iar aspenul a plâns Sub vârful mort A alergat pe sub poteca râpei Deasupra capului unui bărbat cu părul cărunt se întindea un fragment de silex zimțat Dar, palidând, prinzându-mi privirea, Tremura: a dispărut între brazi Nisipul este înțepător și uscat - Se ridică într-un val și geme Buruieni pe piept, strâmb, fulgerător, Își va scăpa puful târziu pe piept Angoarea iubirii, zilele iubirii - Risipește angoasa: risipește, gelozia! Aici, între pietre, între spațiile verzi ale antichității milenare Înghețat cu iarbă pipernicită Pârtii cu mai multe creme, Deasupra lor despre lac de fum, Mormăind, se ridică ca un bunic zdruncinat Pe câmpuri plutește, umbră, stropește Și sub el înseamnă distanța Va fuma pe firmamentul palid Se duce în depărtare - fumează și plânge august Puțul de argint IN SAT Umerii merg, merg tremurând, Ea geme noaptea, - Tulpina de la fereastră va șopti într-o oră târzie "Tu te întuneci, o lumină urâtă, - Dispare în întunericul etern! Nu, șoimul meu nu se va ridica din mormânt: amin! Cum trec zilele Degetul arde

inelul" Muște în roiuri negre Îi stropesc fața Proshushuknet late class Stem la fereastră Umerii merg, tremură, - Geme noaptea Star se așează sub fereastră să o îmbrățișeze pe Lyuba: "Îți dau o monedă de aur, - Lasă-mă să dorm cu tine!" Dar într-un cadru argintiu Un deget formidabil bătu "Coboară" - și se deschide cerul verde fulger "Tu, locuință, pelerinaj Du-l la skete!" Dar, zbârnind de strălucirea inelului, Șarpele se îndreaptă spre cer Moscova DEŞERT V F Enru adaposteste-te Intr-un desert: indiferent de situatie, Nu-ți fie frică de frigul iernii De acum înainte Oh, curentul e rece, spune-mi Spune-mi unde mă duci? Despre malul hotarului pachet Îl vei părăsi pe Kolosyev inutil Acolo, în Pacea nemărginită a pustiilor? Suflet, din murdărie, - Suflet - răcoriți-vă! Iar moartea bobului Ascultător Scoate-o din inima ta - Iar frigul Kovyl duce curentul La picioarele unui mănunchi sterp Kolosyev va renunța Eter; pe aer - drum eteric Și așa - Calea porfirului zorilor Sechet Saphir Safari Sala Intr-un desert - Ceață Si acum Slavă Domnului Sufletul meu! Răcire - Sclav pasional, - Calmează-te, Sufletul meu! jet de eter, Desert eteric! Împinge-mă înăuntru Calea Saphira! - Iar frigul Kovyl duce curentul Stearpă la picioare pachet Kolosyev va renunța - Puțul de argint PROFET M-au chinuit printre pietre: L-au chinuit pe proorocul câmpurilor Sunt pe os - tablete de câmp - vărs ulei de flori Îmbrăcat în piele de cal Ridicându-și falca câinelui pe fruntea lui, voi alarma împrejurimile cu bucurie, - Cum a mers: totul a dispărut - a plecat Aprindeți trâmbițele care strigă Deasupra întinderii câmpurilor de toamnă! În amurgul mohorât, dinții Coroanei mele Majestuoase sunt descoperiți Câmpul este casa mea Nisipul este patul meu Baldachinul este fumul poienilor pline de rouă Un trecător cocoșat cu un băț - mă ghemuiesc ascultător în buruieni Acum, rătăcitori, sunt cu voi: în curând voi fi purtat de Smoky Smoke de la voi - Eu sunt întinderile paznicului plângător, marele Rus plecat ianuarie Paris CÂNTEC KOMARINSKY Kalika a mers, a mers pe o potecă necunoscută: - A aruncat cu piciorul lui o umbră târâtoare Țările sumbre, mordoviene s-au întins - Forțele-farmece ale demonilor atacate Un lucru dificil s-a întâmplat cu Kalika: stepa verde fierbea deja Umbra îi va vorbi Kalika cu o voce de măreție: "Dă-mi drumul, Kalika, cu mare plăcere M-am săturat de viața mea modestă, mă voi plimba cu obiceiul meu întunecat Da, și vtapory kalika s-a răsturnat; Și-a împrăștiat caftanishko prin aer Îl bate pe culcat cu pumnii-manșete - Crește mai sus decât norul de mers Peste întinderile largi rasei Cum s-a dus să arunce mize în țărani Pentru țărani, funcționari, pentru preoți ea este pentru preoți Un Smorch-Smorchovich atrăgător se ridică de sub picioarele lui Iar discursurile ei sunt obscene, demonice: "Vă pun ordine care nu sunt așa; Voi bea vodcă, ademenesc: Crește-ți burta în caz de adversitate Sunt cel mai respectat pumn de om: Mă sprijin cu o bâtă puternică! Într-un vârtej întunecat îl duce pe călător De pe calea lui directă și nu falsă El fulgeră în cârciumă de-a lungul unei cărări strâmbe; Va fluiera, va fluiera cu armonica lui: "Ești așa și așa un prost de țânțari: Te duci de la potecă la cârciumă Ai lyuli-lyuli, lyuli-lyuli-lyuli: Taverne au trecut peste tot Rus'! " Și viața sa întâmplat vtapora stupid: Doar înjurături obscene, tavernă Tavernele clipesc cu foc în noaptea lungă Peste Siberia, peste Don, peste Volga Asta și lumina, dragă, să ne vezi trecător - Să vezi pe bătrânul trecător Kalika Tot ce vorbește, toate poveștile pe care le spune, Tot ceva cu personal, cordial, arată în depărtare: Despre ființa vieții-de amar și bhove O mazăre umplută atacată cu o umbră iunie Petrovskoie BURYAN G G Shpetu Ieri s-a înfășurat într-o crâșmă, Și-a băut calculul lunar Și acum în satul natal, Spații șterse, rătăcește Înjură,

plângând, soarta lui Prietenii și soția sunt departe Și vede cum norii de pe cer atrag bucăți de gheață Ceață în umezeală - înec Împrejurimi Vedere coborâtă Firele subțiri de iarbă se vor înclina, ploile vor face praf întinderea - O rafală de frig limpede, Pe câmpuri va izbucni ca un strigăt Acolo: - dintr-o băltoacă de argint Un turb dezordonat bea apă Acolo: - Locuitorul din poienile umede îi ascultă exclamațiile - Acolo: - buruienile bătute de vânt își ridică mâinile ascuțite Se bucură, dansează: "Rătăcitori, Căutându-și adăpostul, vor cădea Pentru mine: degetele mele tenace Își vor împleti buclele pentru totdeauna Le înfig un ac în inimile I Pe vârfurile moarte din timpuri imemoriale sărut, sărut-iubito, Rănile lor și nopțile și zilele Aici cad acele strălucitoare Pe loess vrac, sfărâmicios; Iar bulgări uscate foșnesc Zburând, prăbușindu-se într-o pantă Aici am să te zgârie, - Să lâncești, - aplecându-te cu un sărut "Dar pantoful zdrobit calcă noroi mai încăpățânat lichid Însă călătorul, partea neplăcută a Blestemului, este îndepărtată Buruieni pe termen lung în urmărire Aruncă o noapte de plumb Strangulare - inundare de ceață: împușcat acolo cu un ac zburător Va fuma un strat de tablă grea peste tumul îndepărtat Ca niște colți galbeni, formidabili, Încețoșați într-o împrăștiere de câmpuri, De pe versanți dezgolit în ploi Straturi de marne vechi Se năpustește după el în sat, Se bucură, dansează un burp: Bea, se plimbă într-o cârciumă Cârpe frecate cu noroi Așteaptă: foame și frig - e prea mult; Închisoare și suma - înainte Vodcă feroce, tare, Răspândește-ți ca focul în piept! - Efremov TRAMP (Poem) Drum întortocheat de autostradă Am furat peste ea Există schimburile de morți ale închisorii, Palisade înalte, oarbe Și vântul va scormoni printre tufișuri Va fluiera după mine Un tartru înțepător și înțepător se va mângâia cu o mână înghețată Rătăcind trist peste câmp; Deci siverko cântă în urechi Și inima va glorifica captivitatea Spațiilor și a înălțimilor reci Îmi amintesc: prins, alungat - Condus pe străzi până la curte Băieții desculți au strigat: "Ei conduc - prizonierul este condus" Picioare obosite slăbite, Încurcate într-un halat cenușiu, Sabiile strălucitoare ale soldaților tăcuți boom se legănau; Pârâie de praf nisipos, Stâlpi uscați șoptind, S-au aruncat pe obrajii ras, Pe frunți moarte, palide În timp ce mergeau pe aleea cocoșată, În timp ce alerga prin nisip, O cunoștință se uita, cu chip vinovat, Tragându-și o pălărie melon peste frunte A fugit Mi-am luat rămas bun de la convoi Pământul era înroșit în pădure M-am strecurat peste odihna veșnică, Răzbunarea crudă este colțul meu M-am strecurat: un toiag neînsuflețit Strângând o mână rece Am stat pe versanții Volga, Ponik deasupra râului meu natal Un combustibil alb a căzut pe piatră Învelit într-un halat gri M-am uitat la norii zdruncinați M-am uitat la apusul purpuriu În spațiile în care flacăra s-a aprins, o ceață singuratică atârna Am mângâiat atât pământul, cât și piatra, Și cercurile ruginite ale picioarelor Veșnic și-a luat rămas bun de la Siberia: Iartă-mă, draga mea închisoare, Unde ani mai sus de întinderea apei În lanțuri de fier eram epuizat Unde sunt anii pe piatră, goli Sunt obișnuit să stau întins pe podea (Jos - în spatele palisadei oarbe - Baioneta se legăna, strălucea), - Unde am întâlnit anii cu frică Abia vegetand ziua, Și ani de zile la cântare grea am aruncat ciocanul pe cremene; Unde anii s-au deschis atât de ciudat Zâmbetul buzelor pe moarte, Iar furtuna a stropit - a aruncat Un tufiș tremurător, fără frunze; Au aruncat bușteni zgomotând, au jurat, eram pe șlepuri, Iar pe mal - exact pe mal I-au tras, cazand pe remorchere; Unde am aruncat viață, blestemând, Viscol fulgerător, clocotitor, Și caustic acolo rece oțel Ars de vânturi în taiga; Unde la sânge în frigul cețos Sub o plângere, un strigăt plâns, Căzând din

văzduh cu un fluier, Un flagel nebun m-a mușcat Câmpurile pământului meu slab de acolo sunt pline de tristețe Dealuri de spațiu în depărtare - Cocoașă, câmpie, cocoașă! Fum îndepărtat Sate zdruncinate în depărtare Un șuvoi zdruncinat de ceață Întinderi de provincii înfometate Întinderi armate întinse: În spații, spațiile pândesc Rusia, unde să merg? De foame, ciumă și beție? De foame, frig aici Și milioane au murit și au murit Morţii aşteptau şi aşteptau Pârtii blânde, jale Acolo moartea trâmbița în depărtare În păduri, orașe și sate, În câmpiile pământului meu slab, În întinderile provinciilor flămânde blestem, plângând, soarta mea Prietenii și soția sunt departe Și văd cum norii de pe cer atrag bucăți de gheață Și cineva într-un sat îndepărtat Rătăcit de spații, rătăcește: Ieri s-a învăluit într-o cârciumă: Și-a băut socoteala lunară Ceață în umezeală, înec Împrejurimi vedere coborâtă Firele subțiri de iarbă se vor înclina, ploile vor face praf întinderea - Un zgomot de frig se va sparge pe câmpuri ca un strigăt Acolo - dintr-o băltoacă de argint Un turb dezordonat bea apă Acolo, locuitorul din poienile umede ascultă exclamațiile mele - Acolo - buruienile șuierate de vânt își ridică mâinile înțepătoare Se bucură, dansează: "Rătăcitorii, Căutându-și adăpostul, vor cădea La mine: degetele mele tenace Își vor împleti buclele pentru totdeauna Le pun un ac în inimile Pe înălțimile moarte din timpuri imemoriale - sărut - sărutând, milostiv - Rănile și nopțile și zilele lor Aici cad ace uscate Pe loess vrac, sfărâmicios; Iar foşnetul bobocilor uscati Zboară, prăbuşindu-se, în pantă Aici am să te zgârie, Ca să te chinui, sprijinindu-te cu un sărut "Dar pantofii zdrobiți calcă noroiul lichid mai încăpățânat Partea surdă, atrăgătoare, blestem, ies Buruieni pe termen lung în urmărire Aruncă o noapte de plumb Foșnește în spatele meu spre sat - Se bucură, dansează - "bavură": voi bea, o să fac o plimbare în cârciumă Cârpe frecate cu noroi Așteaptă: foame și frig - e prea mult; Închisoare și suma - înainte Vodcă feroce, puternică Răspândește foc în piept! Cartierul a fost eclipsat de ceață, A împușcat un ac zburător Un strat de tablă grea fumează peste tumul îndepărtat Ca niște colți galbeni, formidabili, Încețoșați într-o împrăștiere de câmpuri, - De pe versanți rânjeau în averse Straturi de marne vechi Există cuiburi, ca ochii negri ai lui Gaping pe o pantă abruptă, - În ceața nopții care cădea, un viteză a fost împușcat strident Acolo întunericul trecu la trap; Și o adiere a suflat în depărtare; Și cineva cu un ochi împușcător Din nori a clipit spre răsărit Acolo, scânteile, suflând obosit, S-au înălțat să se înece în noapte, Și un cântec amar a suspins Acolo în ceața albastră și albastră Am măsurat picioarele drepte ale vederii împrăștiate Spaces Pe un drum dur ca piatra Tunete, o rattayka, bubuie Clopoțelul sună neclar Sunt bolnav - sunt sărac - sunt slab Punctele luminoase fluctuează Acolo, femeile izbucnind Între mormanele de pâine de iarnă Pe un arțar portocaliu, prăfuit, a zburat din cerul albastru Câteva corbi amețiți Urcă pe sub acoperiș, dar să dormi, Da, să dormi o zi la rând Dar în depărtările satului, moșiile amenință cu sticlă sclipitoare Ca să nu fie întâmpinați cu mustrări, ocolesc Locuința ca un laș, - Și departe - și departe - și departe - sunt atras de drumul prăfuit Și a suflat bețe vechi Și ghioce (acolo și aici) - Piemont, bârne lungi; Parasit, tornaya toate Supărat, nor negru, Gând tulburător la trecut Un morman de pe marginea drumului acoperit cu o cruce albă Rusia, vei vedea și vei iubi, Cerul tău rău de câmp "De ce-i strici pe nebuni" - Gemete plângătoare Armonice! Cât de aspru se uită în sufletul meu Din nou, distanța purpurie! Țara mea e mohorâtă, te mai văd, nu? Destul: nu așteptați, nu spera - Fiți împrăștiați, săracii mei! În

spațiu, cădeți și spargeți După un an, un an dureros! Vârste de sărăcie și lipsă de voință Lasă-mă, patrie, În umed, în întinderea goală, În întinderea ta, să plâng: - Acolo, pe câmpia cocoșată, - Unde un stol de stejari verzi E agitat înălțat, În plumbul zdruncinat al norilor, Unde stingherul se plimbă pe câmp, Ridicându-se ca un tufiș ofilit, Iar în vânt fluieră pătrunzător Cu clapa lui ramificată Unde-mi privesc sufletul din noapte, Ridicandu-se deasupra retelei de movile, Ochi cruzi, galbeni Ai tavernelor tale nebune, - Acolo - acolo unde moartea și boala Dashing a trecut de pistă - Dispare în spațiu, dispare, Rusia, Rusia mea! unsprezece Impetuos, cu semnul crucii, cel lat i-a umbrit fruntea S-a repezit de-a lungul abrupturilor abrupte, a spumei ape de plumb Și un jet de gheață împotriva corpului apăsat de sticla înțepătoare Doar un bloc de pământ deasupra lui s-a dus cu nisip galben Au apărut luminile și pentru mult timp Ars de la plute îndepărtate; Sever Volga lor întunecată S-a strivit de crestele puțurilor Acum, deasupra valului, se legăna în tăcere cu o față galbenă Pescăruși care plâng leneși A fost lovit cu o aripă - Puţul de argint PE SINA Kublickoy-Piottukh Aici noaptea s-a lipit cu sânii de familia tufelor zburătoare În întunericul nopții înecat Există o rețea de stâlpi de telegraf Baltă rece înghețată În marginile încețoșate ale pistei Frigul din octombrie îmi sărută degetele înghețate Afecțiune, tinerețe, prietenie Grabă: somn împrăștiat Unu Mulți ani de slujire mi-au strâns sufletul cu un jug Îmi pot petrece cu adevărat viața în plângeri pline de lacrimi Inutil? M-am întins pe șinele de fier, m-am liniștit: m-am ascuns - tac A închis ochii, dar cu o lacrimă - O lacrimă mi-a umezit ochii Și văd: cu un ac verde Space taie semaforul O lumină fulgeră, abia vizibilă, O locomotivă zumzea zăbovitor Se ridică fumul înrăit Deasupra pâlcurilor de mesteceni pipernici Moscova DISPERARE N Gippius Destul: nu așteptați, nu spera - Fiți împrăștiați, săracii mei! Cădeți în spațiu și spargeți Un an chinuitor după un an! Vârste de sărăcie și lipsă de voință Lasă-mă, o, Patrie, În umezeală, în întinderea goală, În întinderea ta plângi: - Acolo, pe câmpia cocoșată, - Unde este turma de stejari verzi Kupa îngrijorat ridicat, În plumbul umplut al norilor, Unde stingherul se plimbă pe câmp, După ce s-a ridicat cu un tufiș cu mâinile uscate, Iar în vânt fluieră pătrunzător Cu clapa lui ramificată, Unde ei privesc în sufletul meu din noapte, Ridicându-se deasupra rețelei de movile, Ochii cruzi, galbeni ai tavernelor voastre nebune, - Acolo, - pe unde a trecut urma morții și a bolii Lihai, - Dispare în spațiu, dispare, Rusia, Rusia mea! iulie Puțul de argint DE LA GEAMURA MAȘINII Ellis Trenul plânge În depărtare, rudele rețeaua Telegraph se întinde Câmpurile de rouă zboară Zbor pe câmpuri: să mor I'm zboring by: so empty, so goe Ei zboară - pe colo și pe acolo - Ei zboară - în spatele satelor satului, Zboară - în spatele tuturor satelor; - Și o cârciumă, și un cimitir și un copil adormit acolo la sâni: - Sunt stoluri mizerabile de bordeie, Sunt turme mizerabile de oameni Mama Rusie! Cântecele mele pentru tine, O, mută, mamă aspră! - Aici, și dă-mi sălbăticia, și obscură viață ghinionică să plâng Trenul plânge Dat de rude Rețeaua telegrafică se întinde - Acolo - în spațiile tale înghețate Cu un bâzâit de vânt de toamnă august Suida STATIE G A Rachinsky Statie: la luminile bufetului bătrân de ani respectabili O epoletă se leagănă peste un cotlet prăjit Doamna glumește cu el, Încheindu-ți corsajul, Învârtiți cochet Geanta Graceful Și acolo: - printr-un tufiș mic Se rătăcește mare * Săgețile malefice clipesc cu un ochi verde Bate pieptul cu ger, Și nicăieri: Aplecați-vă deasupra locomotivei Pe calea ferată! Nimănui nu-i pasă de el Nu găsesc mâncare nicăieri Vaughn: - stația ridică Luminile peroanelor sale Ieșind din

sala de mese Mergeți liber Se agaţă de ceata plumbului Tremură prin ferestre! Cartier ploios, Seki-seki cu ceața lor! Drum mare Stick, necunoscut, La ferestrele lor noaptea supărat! Acolo, acolo - departe Pânza merge, Unde un ochi scânteia noaptea, Unde este gol și întuneric Unul Stă lângă săgeată Mișcare liberă Micul rubin al stelelor zburătoare taie tufișul Și a sărit pe dormitoare Către focurile topite: trenul de fier a bubuit Pe oasele crăpate - Acolo, acolo, departe Pânza frunze: Acolo un ochi scânteia în noapte, E gol și întuneric Și atât: - în luminile bufetului Un bătrân de ani respectabili Peste un cotlet prăjit Un epolet se legănă Și toți: - printre lachei, Cu un trabuc armenesc Cenușa pufosă suflă, - Înghite grenadine Cartier ploios, Seki, biciuiește-i cu ceață! Stick, necunoscut La ferestrele lor noaptea furios! Puțul de argint SEARĂ Țipete, fluierături, sărituri, trosnet, foșnet cu tufiș Soarele se estompează, atârnă, se stinge, Pav în salcia familiei Se usucă într-o val de zdrențuri Câmpuri de turnare uscate Între paie, între trunchi, Între sălcii cu nisip mișcător - Colibele se usucă la căldură, Privind cu un ochi rău În necunoscut, în tăcere câmp seara, Privesc spre cer cu un sens vag, Spatele se îndoaie cu furie; Da, țărănești cu jug Se coboară din colibe; Da, lângă hambarul vechi Bătrânul bunic stă Câmp de porumb de vânt vechi vechi Isstari zboară Umbra de catifea si negru Încețoșează secara, Scutură trosnetul bobului; Shuknet - nu vei înțelege: Țipete, fluierături, sărituri, trosnet, foșnet cu tufiș Soarele: - se estompează, atârnă, se stinge, Cazând în rakit-ul familiei Cabana ieșea, linia strâmbă, Ca bătrâne cenușii Roiul nebun Efremov CALEA FERATA (Poem) Trenul plânge În depărtare, rudele rețeaua Telegraph se întinde Câmpurile de rouă zboară Zbor pe câmpuri: să mor Zbor: atât de gol, atât de gol Muște - toate în spatele cântarului; - Și o cârciumă, și un cimitir și un copil adormit acolo la sâni: - Sunt stoluri mizerabile de bordeie, Sunt stoluri mizerabile de oameni Mama Rusie! Cântecele mele pentru tine, O, mută, mamă aspră! - Aici, și dă-mi sălbăticia, și obscură viață ghinionică să plâng Trenul plânge Dat de rude Rețeaua telegrafică se întinde - Acolo - în spațiile tale înghețate Cu un bâzâit de vânt de toamnă august Suida În pădurea umedă îndepărtată Nisipurile se pierd, Și luminile pâlpâie cu un ochi abia vizibil La șină, un purtător de rădăcină plângea leneș, Iar cocherul speriat a strigat ceva în vânt De pe versantul râului În gros, în întunericul rece - El vede - un semafor Un semn roșu decolează Lumina ferestrei clocotitoare: Și un snop instantaneu de scântei Prin fibrele fumurii L-a lovit pe frunte Tunet, vagoanele treceau Și le-a sunat cornul Verde acolo - verde - Lumină pe șine Pune noaptea peste pârtie Stâlp pestriț de barieră: Coșerul a lovit cu un clopoțel În întinderea locurilor din jur Coșerul se îneacă în spațiu - Se va îneca în somnul veșnic Căscând, aplecându-se pe spate sub un acoperământ umed august Puțul de argint Uniforma ponosită de jandarm, Portari, lacrimi Fluier - Și platforma se mișca lin; Un claxon a sunat în depărtare Într-un câmp gol, deschis - zbor, ruinează-ți viața; Îmi pare rău, nu te voi mai vedea - Îmi pare rău, nu te voi vedea! Pe stâncile îndepărtate ale versantului Trecut - luminile pâlpâie; Roțile au bubuit prin pod Dormi, inima mea, dormi! Terenul se repezi după teren - Zboară: și zboară - și zboară; Încăpăţânat în faţa necunoscutului Sub un văl fumuriu se uită Ea s-a înclinat și șoptește: și Sufletul aude vorbire de neînțeles Lasă aurul de foc să respire Cuptor cu aburi pe câmp! Lasă bondarii scânteietori de la ferestre să mături în roiuri roșii Fețe cunoscute, în timpul zilei, întunecate în umbre aspre Rama ferestrei a căzut M-am trezit - era forfota la geam: Platforma: si - o doamna grasa ma sugruma cu cutii de carton Rucsacuri,

rucsacuri de soldat Au pâlpâit și au dispărut Mai clar - Flash, stații zburătoare Risipirea verde a luminilor august Efremov Gara În bufet luminează Bărbat de vârstă mijlocie O epoletă se leagănă peste un cotlet prăjit Cu el, doamna glumește dulce, Învelindu-și corsajul, - Învârtiți cochet Geanta Graceful Și acolo - Prin tufișul rătăcește pe drumul cel mare Săgețile malefice clipesc cu un ochi verde Bate pieptul cu ger, Și nu e încotro Aplecă-te sub locomotiva cu aburi Pe calea ferată Nimeni nu-l ascultă Nu vei găsi mâncare nicăieri Acolo - stația ridică Luminile peroanelor sale Unul Stă lângă săgeată Mișcare liberă Micul rubin al stelelor zburătoare taie tufișul Și a sărit pe dormitoare Spre focurile topite: trenul de fier a tunat peste oase trosnitoare - Acolo, acolo, departe Pânza frunze: Acolo - un ochi scânteia în noapte, Acolo - gol și întunecat Și totul în luminile bufetului Om de vârstă mijlocie O epoletă se leagănă peste un cotlet prăjit Și toți printre lachei Cu un trabuc armean, Cenușă pufosă suflă, Înghite grenadine Cartier ploios, Seki, biciuiește-i cu ceață! Stick, necunoscut, La ferestrele lor noaptea supărat! august Puțul de argint Cartierul este înghețat Octombrie ceață Se va învârti, vânt Și stă sub fereastră, Și Big Maple Leaf vrea să zboare din nou Trimiterile ciripesc Operator de telegrafie în fereastră Arbust mic în fereastră Aruncă o privire rapidă - Traverse întinse Într-un rând trist Vagon, baloti, prelate Da, apusul de soare care se stinge Aruncă panglici Aparatul ciripește Soția este bolnavă lateral Și aici - nu dormi, nu mânca, înlănțuit de fluxul de depețe zburătoare Copiii se luptă la școală Fără cărți (de unde să le cumpăr!): Este ușor să trăiești cu o familie Ruble pentru douăzeci și cinci Dali a măsurat din nou cu ochii Fum crud de toamnă Deasupra întinderii ce se estompează Este o ploaie cenușie arzătoare Frunziș galben, decolorat, Lăcrimaș, ceață moartă Apăsări pe sticlă ploaia octombrie rău Prostia zilei este înlocuită cu alta - Prostii ale zilei Prostii ale noptii Stă pe peron, Aplecat în întunericul nopții, - Singur, într-o formă ponosită, Sub frigul de gheață De la frig, privirea devine tulbure În oasele refrigerate - resturi Și tobele de ploaie Peste o vizor umed Doar acolo - la stația de pompare - O lanternă clipește Numai acolo - într-o cabană de pin - O voce suspine Într-un șal delicat de muselină fata de varsta mijlocie Afișează la pian Cuplet sensibil iulie Puțul de argint Aceleași rouă, versanți, cețuri, Peste buruieni, un răsărit roșu, Foșnetul rece al poianei, Înfometați, săraci oameni; Și în întindere, în libertate - captivitate; Și pământul nostru aspru și plumb Ne aruncă din câmpul rece - Ne trimite un strigăt: Mori - "Ca toți ceilalți mor " Tu nu respiri, Nu auzi amenințări de moarte: Auzi exclamații fără speranță Și suspine, și plângeri și lacrimi Vântul poartă aceleași exclamații; Aceleași stoluri de morți nemulțumiți Peste versanți se tund cu coase, Peste versanți cosi oameni Țară fatidică, înghețată, blestemata de o soartă de fier - Mama Rusia, o patrie rea, Cine ți-a făcut o glumă așa? august Suida Iubire umilă Picăturile străluceau și cântau, Învelișul de gheață era de aur Surorile stăteau și se dezgheau În fereastră primăvara sub lună De atunci, am cucerit tristețea, Urcându-mă în pod, Amalya! Amalina Talya! Nu te voi uita! Mă ascund cu toții în zăpadă și în denivelări Sub ferestre, sunt drăguț, - Despre buze, despre obrajii dolofani, Despre tristețe ochi albaștri, - Aștept: pentru sora mea, sora mea Își va băga capul, râzând, Sub cușcă, unde pițigoiul Fluieră, zbuciuma, învârte; - Acolo unde floarea roșie de mușcata, frunza se leagănă în fereastră Uită-te, înger, prietene, - Oftă despre mine chiar și în vis Vino să mă săruță și e cald Și pasionat: vino - sunt îndrăgostit În fereastră este cadoul meu - Cupidonul meu de porțelan Pe

curte învârtire, răsucire, Dans - zăpadă rece Un porumbel tânăr răgușește și bate cu un porumbel februarie Moscova ROMÂNĂ SENTIMENTALĂ V F Hodasevici Totul visează, prietene, - Îți vei părăsi patul de moarte și noi vom fi Se vad unul pe altul pian deschis, Cântă și strigă de chei; Se anunta noaptea Clopote de cupru Si - stinge stelele cu aurire palida; Și - respiră în hol Întuneric catifelat Ești aici: stai, Ca și înainte, la serviciu; Oftând, trimiți un reproș mut din întuneric Iubire tăcută Mărturisire involuntară! Să aprindem focurile de bronz kenket Dă bucurie, dă - Și un sărut liniștit! Intelege-ma! Oh, timiditatea! Spații ale sufletului Tristețe eternă, primordială, tăcută Va fi străbătută de un val - melodii languide, Dulce trist Din nou de tine Sufletul este revoltat Încântare viu Mai vizibil într-o noapte de vară Delicii pasionale Îți promite privirea - Și veselă ochi dulci Din întunericul cu lacrimi, Perlele ard Ca în curenţii vântului Fierte la rece, blaturi Vin pădurea valuri verzi, În întunericul nopții s-a înălțat, Eternul balbuiește Emlyut cerul Va veni un draft Cu frică lovește pieptul, Foșnește cu o foaie de Manuscrise; - Rip covers Si camera va fi cercetata, Panta cerului va fulgera prin ferestre Tu pleci: Respiră prin geam bâlbâit - "îmi pare rău" respiră prin, Foșnind frunza Pianul este deschis: gol în sunete Tremur pasional va plânge - Suspine despre trecut eu stiu totul: Mă vei părăsi din nou, Cum se va lovi Clopote de cupru Pianul este deschis Taste cântând și plângând Din păcate, nu ne putem vedea Tanar prieten - Raspunde, raspunde! DESPRE,- Unde ești? aprilie Moscova FECIOARA DE LUX Aici - - zvelt afost - - fecioara: IN - - culori IN - - dantela - - ȘI - IN - - lacrimi! Aruncă o privire - la dreapta, la stânga Aruncă o privire - - o, fată! - - Pe mușchi - Licuricii se aprind; Păsări nerușinate fluieră; Chitarele bubuie și răcnesc În ceață Fântâni Ei zboara O, voce nesăbuită a iubirii, Balcon, cer auriu, Oh, iaz, - smarald și Minunat! O lacrimi O, vise O, vis! Tragându-i peste o sprânceană întunecată Bereta-i moale de catifea, Către tine flăcări cu dragoste Bruneta înțepătoare și arzătoare - Poet! Cu mândrie Rușinos "Sunt al tău", cântă el peste tine: Sub prună Cu almaviva ta Se va flutura și îngheța: și - sună! Iubit indiscret Și languroasă vecin În foișor - A desena! Fugi în trandafirul sălbatic retras, În petalele sale groase! Nimeni nu te aude Pe un curat Prin, Argint Luncă - Respira: rece, Înrourat, Otradny, Noapte Briză Fecioară de lux, minunată Tremurând: Sărut! O lebădă de marmură din faringe Curenții de diamant curg a zbura Deasupra lor, libelule! da din cap Oftat - În ceață: Satin, roșu trandafiri, Trist, Cristal Ceaţă martie Moscova MEMORIE Decembrie zăpadă în curte Îmi amintesc de tine și de discursurile tale; Îmi amintesc în argintiu înzăpezit Umeri tremurând rușinos În dantelă albă de Marsilia ai visat la perdea: De jur împrejur pe canapele joase - Cavaleri respectuoși Lacheul poartă ceai condimentat Cineva cântă la pian Dar ai aruncat accidental Arăt plină de tristețe, Și întins ușor - toată Imaginația, inspirația - În visele mele au înviat Nespuse doruri; Și o legătură curată între noi Născut pe sunetele melodiilor Haydniene Dar soțul tău, privind cu urechea, și-a bătut cu degetele geamandura pe culoar Unu - într-un curent de zăpadă Dar plutind peste sufletul bietului Pomenire a Ce a zburat așa fără urmă septembrie Petersburg de sus Mâinile rup gulerul Prin sirul soldatilor De ce te uiți la orașul de jumătate de zi, frate care pleacă? Ei împușcă cu un diamant, sunt cruci de biserici A fost odată un dandy cu ea în taverna tu Cluburi negre, groase Spre cerul liber Coșurile de piatră ale fabricilor eructă acolo Acolo se repezi de departe, Ca pe vremuri - "Drept în sus, secara este înaltă, păstrează Secretul" Vântul liber bâzâie dinspre est Sunteți și mut și

surzi Un smarald este împroșcat în ochi pumni rele de muște Puțul de argint SPÂNZURĂTOARE Mi-am relaxat viața cu vin în anii mei de declin Câți bătuți și ce am jefuit, nu-mi amintesc - nu Nu poți dormi sub barele de fier Cât de curând vor veni Strângeți nodul Cum există un stâlp de stejar nonche Săpat într-un deal chel Toarnă, cântec, mai tare! Zboară, uite! Nu cred totul - nu o să cred E prea târziu: termenul limită a expirat; Și pași, pași la ușă; Castelul scârțâi Ofițerul le strigă escortelor: "Sabii scoase din teacă!" Iar soarele de amiază, însuflețit, A ars coroana Ei au adus Praf uscat Vântul pe cer fluiera stolă de aur Pop m-a prins Aici îmi este foarte rece Mi-au băgat o cruce sub nas De câte ori m-am plimbat, liber, Shiryu prin aceste locuri De câte ori m-am întâlnit, ca o fiară, sunt în buștean o zi albă, străpuns cu un fluier de pene Exact cremenul meu - Câte, câte păsări cântătoare, În jurul satelor din jur Câte, câte tinere a aruncat în sus A răsucit bucla cu grijă Sângele îngheață Coarda a fost aruncată - Hei, nu te certa! Sub picior - rădăcini uscate, Iar sub nas - moarte Mai sus, spânzurătoare, închide În firmamentul albastru! Rezumat: o să închid ochii, nu-i așa - nu am obiceiul de a gândi Așa că Red și-a scos limba din laț Puțul de argint IN ORAS Mâinile pe șolduri: ea, trolii, E timpul să dansezi Turnați vodcă în paharul meu - Ia o înghițitură, soră! Undeva se aude un sunet de hohote, Undeva este o orgă Servește hering cu ceapă, dezlănțuiește-ți tabăra Nu-ți fie frică - nu te voi răni Lasa-ma sa te imbratisez Vom merge cu tine la baie să ne jucăm puțin Pentru o rublă sunt o rublă Te voi dezamăgi la ora unu, Ca într-o familie, ca într-o rublă, voi trage numărul Tu, ca să nu existe înșelăciune, Dezbră-te, prietene Apa clocotită se stropește într-un vas de cupru de la un robinet Pentru argintul și aurul meu Nu mă contrazice: - Pe pieptul meu zdruncinat Spălați sângele cu o cârpă Disar-ți cuiele de mătură, Spălați apă clocotită Mușcă leșie caustică, Spălați sângele și praful Se unge cu praf clocotit НáННСТо răzui Spate, cufăr cu săpun Kazan: Dragoste - iubire! Sunt o fată diferită Nu tu - te iubesc Dar lucrul nou este scump O să cumpăr pentru tine Vrei să fiu un tâlhar-hoț negru, voi paria pe un pariu, Ce ai cu tine, frumusețile mele, Voi face stropi noaptea Ea, unde, ea - află, am apărut? Tryndy-tryndy balalaika, tryncalka mea! Ceața va zbura de-a lungul curbelor abrupte ale râului Undeva se aude un sunet de suspine - Undeva este o orgă Puțul de argint SUSPENSIE Băiatul intră cu greu în parohie La sfârșitul zilei Bucurie pe chipul lui În fața lui sunt câmpuri Își împinse pălăria pe o parte O umbră a căzut pe drum: - S-a ridicat un ciot noduros Băiete, pleacă de pe drum Băiete, ridică-l! Pinteni negri mai aproape, rigole, cioturi Undeva este o voaie întunecată Zboară în sus Ai fost milostiv, iubit Nady cu fata - În clopote, în violet, Apăsând piept la piept, Printre miere, printre miere, Printre ierburi de mătase De ce te-ai ofilit brusc, de parcă simți moartea? Salcie stropitoare singură În firmamentul albastru Seara este mai aproape Soarele e mai jos Sunt lumini în nori Băiete, rostogolește - rulează-l, băiete, rostogolește-l! Suida STEA Ochii strălucitori privesc afară De sub piatră; din nou Va arata mai amenintator, mai crud O spranceana mutata Și sărută și are milă Băiat fată Zboară și suflă pe luncă, - Respiră: briza, Răspândiți atlasele de iarbă Bătrânul cu părul cărunt nu pleacă: "Inimă, nu te prosti!" Fată elastică, îmbrățișează tabăra Strigă de frică Cu buruieni de lebădă Ochii strălucitori privesc afară De sub piatră; din nou Va arata mai amenintator, mai crud O spranceana mutata Fum rouă umedă Peste iarba umeda Impletind o fata in impletituri Floare de câmp Tip de fată elastic care împletește tabăra Împărtășind înspăimântat Cu buruienile de lebădă Cețoasă, rănită în inimă, Steaua

se îndepărtează, Căzută pe o piatră neînsuflețită: "Varsă, noapte! Barba mea este o lopată; Sunt un negustor vechi Totul este al meu: argint și aur Dragostea nu este a mea! Și bogăția este garanția mea? Vântul zboară din râu; Și de jur împrejur păpușa dansează; Floarea de colț stropi Respirând greu de căldură, m-am așezat în secară groasă: "Voi ascuți, voi ascuți deja, - voi ascuți cuțitul" Roua umedă va fuma Peste iarba umedă Țese o fată în împletituri Floare de câmp: - Zâmbește, râzi Lark - acolo - Pe măsură ce se ridică, va turna un Cântec în cer Curentul sufocant arde și se prăjește Soars: fii o furtună După ce s-a ridicat ca un nor, ea va lovi cu Fulger în turcoaz Lumina, furioasă purpurie, Se va prăbuși, norii vor exploda: - Din abrupt, un tufiș cu mai multe coroane Se va crăpa sub stâncă Puțul de argint DATA Serghei Solovyov Un șir de colibe din stuf se ridica din toate părțile Sub unul, nemișcat, S-a ascuns Deasupra roiului verde transparent Bulăiț de viță de vie turnatoare Viet și spală cu căldură fumurie Un roi de libelule de la capăt la capăt Printre oale, spala jgheab Mistretul sapa pamantul * Chintzul stacojiu se înroșește deja Acolo, în tocul ușii O împrăștiere de împletituri neclare înflorește, Strălucire de împletituri, Ochi turcoaz, nemulțumiți, stropi de turcoaz Printre zdrențe atârnate Își calcă în picioare mizeria O mână de trunchiuri vărsate se revarsă în stâlpul de prindere Sani cu opal mat Respira de la monist Porc Sub gard - un mic baldachin - fluier Valorant Fiorul cuvintelor de miere se topește În buze tremurânde - În roz pal, în cireș, În petale dulci Sub baldachinul de paie Frunzele sunt turnate de viță de vie; Și luna subțire a turcoazului Sky se va ridica Puțul de argint COMERCIANT Fă o plimbare cu mine vara: eu, prietenul meu, de culoarea canarelor, voi prinde o eșarfă Dacă îmi dai împletituri strânse pentru o noapte, - Cizme pe picioarele goale O să mă trag Dacă cânți pentru un sân de ruble, - Sub vălul de mătase, dormi cu mine, - Așa că ne voi doborî casa din bușteni puternici, Deci deja din popovenul satului Vă vom invita să vizitați Reușești să mă atingi: Sunt un negustor bogat Semăn in, cumpăr gudron Și înclină frânghia Barba mea este o lopată, Piept păros Nu-i urmăresc pe bogați Tu fi al meu Fata plânge, își încrucișează mâinile: "Nu mă chinui" Nu pot trăi o singură zi fără ea Este un băiat înalt, cu sprâncene neagră, impunător, Pentru o rublă, i-a dat o batistă de covor Puțul de argint RUS Câmpurile pământului meu slab de acolo sunt pline de tristețe Dealuri de spațiu în depărtare Cocoașă, câmpie, cocoașă! Fum îndepărtat Sate zdruncinate în depărtare Un șuvoi zdruncinat de ceață Întinderi de provincii înfometate Întinderi armate întinse: Spațiile se ascund în spații Rusia, unde să merg? De foame, ciumă și beție? De foame, frig aici Milioane mor și mor Morţii aşteptau şi aşteptau Pârtii blânde, jale Acolo Moartea trâmbița în depărtare În păduri, orașe și sate, Pe câmpurile pământului meu slab, În spaţiile deschise ale provinciilor flămânde Puțul de argint PATRIE V P Sventitsky Aceleași rouă, pante, ceață, Deasupra buruienilor un răsărit roșu, Foșnetul rece al poianei, Oamenii înfometați, săracii; Și în întindere, în libertate - captivitate; Și marginea noastră aspră Ne aruncă dintr-un câmp rece - Ne trimite un strigăt: "Muri - Ca toți ceilalți mor " Tu nu respiri, Tu nu auzi amenințările de moarte: Auzi exclamații fără speranță Și suspine, și plângeri și lacrimi Vântul poartă aceleași exclamații; Aceleaşi stoluri de morţi nesatisfăcute Cosi-şi coasele peste pârtii, Cosi oamenii peste pârtii Țară fatidică, înghețată, npoioiHTáH soarta de fier - Mamă Rusia, o patrie rea, Cine ți-a făcut o păcăleală așa? Moscova VYACHESLAV IVANOV Se va întâmpla de neconceput Crești înaintea mea - Într-o redingotă veche, neagră, Printre fotoliile și canapele

vechi, Cu un volum în relief în mână: "Transparență Viaceslav Ivanov Ochiul meu verde clipește, Artificii de fraze zboară într-o scară guturală, plângătoare: Înclinându-se cu o față distrată, Te joci cu un inel plictisitor Cu o pentagramă uriașă și clară Ni se servește ceai chinezesc Amândoi mâncăm prăjituri; Și - ne amintim întâmplător Oameni cu vorbe mari; Sunetele cuvintelor rostite zboară, În mine dând naștere tandreței, Ca strigătul coarnelor importune, Ca un cântec subțire de cocoș Mă cunoști de mult, mult timp - (Familiar, poate, înainte de naștere) - Chihlimbar-roz față, Păr cu un deget clătinat Și - cu redingotă cu boruri lungi (Prădă, probabil, molii) - Familiar cu groază, cu durere! Semnul unei frunți mari, fără sprâncene Într-un halou auriu septembrie Moscova FRASIN Respiră, adormi - și ești cenușă, Răspândit în spațiile nopții Din forfotă Uită-te în ochii mei goali Și vei privi mereu Ești un locuitor palid, captiv, muritor - Dincolo de limitele zilelor de zbor În umbra unei locuințe răcoroase Iată, abisul se manifestă prin melancolie, Aici - în lumea originală mutată separat Peste această prăpastie voi fi aruncat de mâna Inumană Nimic nu o poate birui Și zilele trec, Da, noaptea noaptea stropește în ochi cu aripile Sale muritoare ianuarie Paris CONŞTIINŢĂ Am mers pe drumul meu; Într-un viscol am înghețat ca un bulgăre de gheață Și acum într-o zăpadă înghețată M-au găsit sub casă Le-am dat tot ce am adus: suflete de îndoială spulberată, cristale de gânduri, diamante de lacrimi, și căldura iubirii și - cântare - Și dimineața unei zile de viață Și a devenit o piedică în timpul liber Sunt atât de amabili cu mine Dat afară din casă, într-un viscol Ireparabilul meu îmi amintesc trecutul Îmi amintesc de ea Fața este rece și furioasă Iartă-mă, colț liniștit, Unde am ars zilele într-un imn fără scop, Unde am țesut o cunună vie Pentru poliimniile înaripate, Unde, predat viselor, Am scris pe hârtiile de la picior, Unde compuneam seara Deasupra unui morman de cărți horoscoape După zonă, după oraș De atunci, de ani de zile, m-am târât; Și zile amenințătoare, ani, Vocea mea supărată a răsunat Îmbrăcat într-o redingotă umbră Înconjurat de un roi de melancolie, - Eram peste tot Și eram sunetul durerii nestingherite și întunecate Mi-am aruncat vocea bilioasă În case, în ani, în spații, în zori, În tunetul sălilor revoltătoare aglomerate Tristețea mea, ardoarea și delirul Mă voi culca pe drum ca un orfan: Și o urmă singuratică, timidă, desenată pe zăpada albă - Viscolul va stropi de hohote Să fie așa: conștiința lor este mută, Deși vântul repetă povestea sorții mele surde cu un strigăt de zăpadă Nu vor găsi pacea De acum înainte va curge înaintea lor Zilele mele de somn Într-un deșert rece și neînsuflețit Toată lumea plânge și sună Suflete orb cineva bătrân: Și un frig palid va tăia Fereastra de sub obloane care dansează ianuarie Paris CAMP Cu cocoașă înțesată Un lup fulgeră între dealuri; Și o umbră pe zăpada albastră Muște în salturi ușoare: Asta se va răsturna într-o pantă, Asta se diminuează sub copac Câinele va plânge pe distanțe de iarnă, Se va ghemui până la sanie, mirosind lupul Cât de puternică este frica superstițioasă, Și noaptea și spațiul trist, Și praf de gheață înălțat înalt - decorația severă a Raiului! ianuarie, Paris NOAPTE Serghei Krechetov Măcar un oftat de discursuri omenești, Cel puțin strigătul unui cocoș: Greutatea surdă a nopților Ei zac, zdrobiți, - câmpiile Gura este sfâșiată deasupra mea de Neexistență, oarbă, fără vise; Puterea lui surdo-mută Coboară în suflet cu o opresiune formidabilă Fundul ei profetic Calea mea prin constelații va însemna; - Prin vârtejuri un loc palid va plânge cu lacrimi înstelate Născut în octombrie apropiat, ascult cântecele cerului, Despre sensul vieții, răul, binele În razele Balanței și Scorpionului Un dragon atârna

deasupra capului Cu un rânjet de faringe strălucitor: Mă pândește; Mă eliberează - Fecioară ianuarie Paris LĂSA Să vină seara la fereastra înghețată Și să vezi: luna moartă Și lupii, înfometați, hoinăresc - În argint, prin câmpuri; Și cad umbre albastre În plopii înghețați, Și luminile galbene ale satelor, Cât de stricți arată ochii Ca ochii distribuitori; Și cosmosul palid zboară În spațiul nopții fără margini Și porunci să închidă obloanele Ca o conștiință trezită, Vântul de la miezul nopții îi spune o poveste despre soarta mea surdă Iartă-mă, colț liniștit, te las acum Oh, gheață, curent geros În deșertul plin de îngheț! februarie Paris ILUMINAREA Ești strălucitor în furtuna lumii, Până te usturǎ tristețea; Ea este mâna dreaptă a fatalului Va cădea în întunericul original Distracție bețiv în stare de ebrietate: Toată lumea își imaginează că încântarea va pătrunde Laringele linge vin rece cu un jet de foc A băut: iar fumurile stropitoare Adună praf cu mahmureală spumoasă; Iar paharul farmecelor otrăvitoare, Gol, fumegă puțin Nu, nu mă va arde: am iubit sufletele pustiului Etern, toarnă ea Harul tău sfânt Eternă, este ca o mamă, În întunericul de catifea se va ridica Plângând lacrimi înstelate Peste bietul fiu nu se va obosi Răspunzi privirii mamei: Privește-i în ochii ei goali Și veți privi pentru totdeauna În ceața nopții debordante februarie Paris SAT Din nou mă delectez, fără griji, sunt tăcerea satului; În mâna mea un pahar de cristal se joacă cu spumă dantelă Departe de invidie și răutate, sunt sortit să-mi pun capăt vieții Unele năvală aspre se uită ca niște fantome prin fereastră Lasă în spatele zidului într-o ceață stinsă Îngheț uscat, uscat, uscat, - Un roi vesel va zbura pe paharul De diamant, libelule strălucitoare mai Petrovskoe IARNĂ Zapada albastra, zapada ceata; Respirăm din nou mai proaspăt Iubesc satul, seara devreme Și tristețea iernii argintii Fața va fi tăiată de un vânt ascuțit, Va stropi de frig în adâncurile aleilor; Rupe pandantive fragile Cristale înghețate, sonore Inspirat de ger albastru, albastru În curentul sticlos al apelor răcorite, Pe deșertul înzăpezit, catifelat, cel aerisit conduce un dans rotund Seara, prima lumină, va izbucni în câmpul întunecat; Și atârnă peste sat Fum în vestul purpuriu; Cer crimson rece; Reflecție purpurie pe râu Cioara crona lene; Clopoţelul sună în depărtare Când se îneacă în cosmosul alb Molidul aruncat pe câmpuri Argintul mătură, lacrimă și conduce Un viscol sălbatic peste grădină, - Lasă căminul meu de fier să fiarbă cu o grămadă de pietre aurii: Printre legături înflăcărate, ușoare, Tropește un rubin mai Petrovskoe ♦ ♦ ♦ Plecat Și iarăși îmi trimite: "Iartă-mă Dar eu am zis: "Iartă-mă în veci " Sfânt, firmament de aur, sfânt Pleoape stropite cu lacrimi Reproș, răzvrătire, moarte, - vai - Nerăzbunate dureri ale nevoii - Nu sunt noi pentru bolnavi, Nu străine pentru cei descurajați De ce ar trebui să trăiesc, pentru ce am nevoie de adăpost? Foc, foc din inimă este scos: Deci grămezi de nori de vară Topiți, răcori palid iunie Petrovskoe DISPERARE Nu ai înviat în sufletul tău Mă inspiră sentimentele celor care au adormit, Florile tale ofilite sunt amintiri ale vremurilor trecute Dar dacă ești cu mine Dragostea nu-l leagă pe Bole - voi pleca, ascuns de ceața nopții, Noaptea, câmp de gheață: Voi zace în mormântul iubirii înzăpezite făină neîmpărtășită Ai sărit peste cap Strângându-și mâinile Și a venit și a ars Sărut fluid de foc: "Trezește-te! Tu - ai dormit Oia - a dormit "Nu o cred, sunt chinuit de îndoială Sunt străin pentru plăcerea ta, Mai dragi îmi sunt Tibull, Propertius Și indiferent și moartă O inimă oprită Eu nu cred în nimic Ca înțeleptul Seneca, Aruncat în întunericul adânc Între rafturile bibliotecii noiembrie Moscova CUM SĂ supraviețuiești Cum să supraviețuiesc și cum să plâng pentru mine Zile neprețuite pierderi

neprețuite? Dar vântul se ridică în aer Știu tot Nu voi spune nimic Eu cred Suflet În suflet - în suflet în primăvară: primăvară! În primăvară, primăvară - și cum voi măsura primăvara? Ce voi spune când vine ea? Voi păstra tăcerea - nu voi răspunde Dar - cred Nu insulta ultimii mei ani După ce am trecut, voi măsura insulta de secole Nu voi spune nimic Nu voi spune nu, nu Aspră este judecata mea Cum pot spune: "Nu cred" Secole curg în aer În orele destinelor tale m-am ridicat Și cred Cum să supraviețuiesc și cum să plâng pentru mine Zile neprețuite pierderi neprețuite? noiembrie Petersburg ARGUMENT A trecut un an pentru întîlnirea fatală, Cum prețuim iubirea, prețuim, Ascultând viscolul de zăpadă, Ca cărbunii străluceau în cenușă dezlegată Peste cărbuni, aplecat, arzând Ești o ardoare fierbinte, strălucitoare, înroșită; Nu te uiți, nu vorbești Într-o stupoare plictisitoare Uite - focul este un pic cald; Pe câmpuri viscolul face praf și strigă; Deasupra acoperișului, un cal de viscol, bubuind cu fierul, galopează Ți-ai ars buzele de mult timp? Cu durere gura mea, de cât timp, Toate s-au răsturnat în florile de perete, trandafiri, magnolii Și ea s-a îndepărtat Și tu arăți rău În umbrele dincolo de linia de foc S-a spălat sprânceana palidă Un val de păr, un val de aur Culoarea aerisită s-a estompat Pleoapele regale închise; Și totul continuă să spună, și totul îmi spune "Dragostea a trecut" o anumită voce decembrie Moscova PASIUNE Peste acoperiș, un cal de viscol s-a repezit în noapte Și de la șemineu Tragele provoacă foc O săgeată de rubin arzător a apărut din nou Și ars Cu un sărut aprins curgător: "Trezește-te: dormeai; si dormeam! Nu o cred, sunt chinuită de îndoială "Iubire, nu pleca Și - crede " Și două aripi într-un colț umbrit Din cărbuni, o fiară roșie, înflăcărată Risipită de lumină mătăsoasă Și în ferestre val de zăpadă Atlasul vânt peste sat: Și adâncimea mormântului Sfâșiat pentru totdeauna de tristețe străveche Spărgând ziua Acoperi, Ea Noapte albă spânzurat - Fara cuvinte, Fără timp, fără fund Fără sens conciliant ianuarie Moscova FECIOARA DE ARGINT În fereastră: sunt fecioare printr-un viscol, - Argintiu, - Aruncă-le în aer: Din ei scutură zăpada acolo, Despre lacrimile ramurilor; vzvoet ȘI - Se poartă Decolează și sălbatic strigat Timp de noapte, Auzi negru fac rau cailor Persistent Doom - nu învinge: Sunt o furtună nebună care glorifica Trage foc de cerb O săgeată de căldură de foc Măturat peste noapte cal de viscol - Măturat Un val de abur Cati ani Voi merge la noaptea, Pentru a se scufunda în catifea crocantă Spațiul este negru, lovește-l Cati ani Loveste - Sabia vântului zdrobitoare Știu totul pe de rost de mult timp Hai, basm fatal! Nemăsurat, mut - Tristețe! Nemăsurat, mut - Nevăstuică! februarie Moscova MEDITAŢIE Praf și plâns: Viscolul va izbucni în lacrimi Crimson Dawn Se ridică pe zăpadă Ai plecat: Nici un cuvânt eu Dar ceață culcă - Aspru, plumb - - a mers la culcare! O soartă de fier va zdrobi zilele Ale mele: soarta de fier, Adu-o înapoi, adu-o înapoi! Elegant Șoapte în întuneric din câmpurile năruitoare Uscat Foșnetele zboară de pe plopi Nici un cuvânt eu merg în zile goale Suntem îngropați în zile: suntem din timpuri imemoriale - Singuri! Suntem de la început - Unu: Deasupra noastră este un cerc Singuratica mea Distanța mea prieten, - Dalek, Dalek ȘI - singuratic Calea ta: Nu ne vom primi niciodată înapoi! februarie Moscova FURTUNĂ Rege nesăbuit! La fel de vechi, În azur Furtuni Curenti: În azur Fluierul furtunilor Și fluierul vântului poartă - Poartă, mătură și suflă praf de plumb, îndepărtat, alungă, Drives Again And - din nou sweeps And viet Duminică: Prin coronamentul copacilor - Înțeleg - Remorcare Pâlpâire: a ta, ta Remorcare Prin tufișurile pipernicite: Chipul tău palid și rece, bucuria ta sunt moarte pentru ei, așa cum Tu cel înviat este mort

pentru ei Răspunde vântului - cu ce? tu esti el Din norii de plumb Tufele vor fierbe Tu - Acolo: Peste tot - noaptea Si acum Ca cel vechi Răsărirea razelor purpurie Într-un deșert Acum - Tu: Si acum Ca vechiul Oh, rege - Fire de noapte: În azur - sumbru, Furtuni; Și vântul fluieră Înfășurați foaia Și așa - Cară, mătură și viet Cenușă Zburătoare În întuneric gri: Determină frica Severă Și plumb februarie Moscova SNOW MAID Casă adormită; Și suntem amândoi Și șopti: "Nu-mi voi încălca jurământul " Ochi: - Dar gheață albastră, albastră Ochii - Oglindește sufletul Deci tu esti? Într-adevăr într-adevăr? Fecioara mea de argint (Viscolul care m-a lins În valurile melodiei aerului), - serpuit, cotit, Ca un lână moale razand Și plângând peste poet - Ai scurs prin fereastra mea Alb înzăpezit, fragil Crud praf, Fum de muselina: Iar crinul este o mână prin Acoperire Acceptă-mă cu o mantie gri, o față de masă înghețată Mâine Este a ta Un prieten adormit nu va fi atins de un corp de oglindă Un cerc roșu slab va atârna pe un nor orfan februarie Moscova ARC Ziua dezghețului se stinge și o umbră albastră pe zăpadă Ca și înainte, la fereastră împreună Pufăm o scânteie Şi - lumina cenuşie este cenuşă De-a lungul depărtării zilelor cu tristeţea anilor Ea a plecat Dar nu - - Nu împăcare, nu uitare În calm mă simt - Din oglindă, tristețe, reflecție - Din oglindă dă din cap: la mine! Și - dungi de foc purpuriu, Și - reflecții ale satelor îndepărtate - Langoarea zilei de plecare Pian Uitare geloasă îmi spun "Prietene, uite Pe jumătate mort - aproape: Perspectivă tristă Brut, Trist cu zăpadă spaţiu Și zăpadă Pinery, - Și o turbă crocnind pe cer, Și acoperișurile căsuțelor umede, Și - lumina stației, Și - un corn plângând în depărtare martie Moscova MORMÂNT Vânturi zăbovită voce, ninsori - Alerga rebelă Din Distantare cruci înclinate Pe zăpada albă devin albastru umbre Din lacrimi tandre și fericire înzăpezită De pe câmp suflă Veste dulce Luminător Ardere Consecutiv mesteceni - purpuriu Deasupra mormântului Capela este săracă În valea înzăpezită mătură îngheț, - Capela este săracă cap de argint strălucește In albastru Stejar greu ca o santinelă Din păcate ascultă Sunete de angoasă: Shaggy cu zăpadă - într-un urlet sever își ridică mâinile Și grabă Gemetul lui îndepărtat: Uscat Rafală impresionat Era amorțit: Surd părere Și numai: - înălțimea Mutit În furios alerga Furtuna de zapada Și numai: - în tăcere Suna ca Uitat în zăpadă Vocea prietenului - Moscova-Zossen INFIRM Ei îmi strigă de departe, Că nasul meu este lung, ochii mei sunt aspri, că arăt ca un păianjen Și cârja mea de stejar este groaznică, Că nu pot scăpa de soartă Ce furie în privirea mea dispărută, Ce cocoașe urâte Ieșind atât în față cât și în spate Atât de surd deasupra mea în gol O ciocănitoare pestriță bate Ochii sunt ca noaptea; precum ceara este fruntea; Pe inimă - otrava otravă este ascuțită; Gura se răsucește într-o amenințare; Lacrimile îmi curg pe gene Odată cu zorii mătură și asuprire Mesteceni abia verzi Abia o adiere Și se învârte la răscruce Și molia stropește acolo Pe paiete dantelate, argintii În labele zbârcite ale unui păianjen; Mâna mea tremurătoare Întinde și sfâșie cursele În suflet - dor de primăvară: Sufletul își amintește ceva Privind în mușchii moi Toate în foioase, în puf transparent, Un copil în flori albastre Acolo aripile sunt tăiate de o muscă, - Și cârja întinde mâna spre el, Și strigă fără să vrea, Și scapă în praful înflorit - Mi-e rușine, mă doare: - Scăpă, șuierând în pumn, Și se urcă în lemn mort sunt din nou singur smulg Ghiocelul meu blând, albastru, - Și după ei zboară de departe Vorbiri lași și rele, Că arăt ca un păianjen Și că cârja mi-a dat din umeri, Că nevasta-mea liniștită, Privind în jos, ea le-a spus: Când peste grădina de flori, ea, resemnată, era pe moarte, Ca în întunericul neînsuflețit al nopții

Deasupra bătrânului soț - păianjenul - Acolo a plâns în dormitor, Cum lânceam zi de zi Cum a devenit din ce în ce mai trist; - Ca niște cocoașe urâte S-au întins lângă ea în pat, Cum, fără să-și influențeze soarta, Au ascuns o sticlă de otravă, Și acum Atât de încet delirând Libelulele de cristal trosnesc și ciripesc - acolo, pe iaz Lacrimile mi sclipeau în gene; Sufletul meu este zguduit Deadwood scârțâie noaptea sunt din nou singur Culeg singura floare, ghiocelul Moscova PRIMAVARA TRIST Stau singur între sălcii de primăvară Trist, palid: stau într-o rută Deasupra capului, o seceră de zăpadă atârna, tristă, în deșertul albastru Și au fost zile: un prieten îndepărtat, În parcul plin de vegetație rătăceam Tăcea: dar degetele mâinilor blânde, Tremurând, strângeau tulpinile crinilor Am tăcut Pe panta zilei a suspins un pian într-o casă veche Pe panta zilei în care m-ai condus, Predându-mă unei blânde languri, În semi-lumina verzuie a salcâmilor transparent nesigur, Unde silueta grațiilor albe era indicată pe potecă Umbre joc greșit Sub ea era un soclu solid Panglici de argint au fost aruncate în bazine cu botnițe de marmură Palid ca zăpada, între sălcii subțiri, stau singur Rătăcesc într-o rută Mă uit, cum Zboară secera de primăvară, strălucește în deșertul albastru martie Moscova SORTĂ Între stuf de primăvară și sălcii Chinul lui se reflectă Secera albă, ușor căscată, Zboară prin deșertul azur - În golurile focurilor strălucitoare Prin dungile ploilor îndepărtate Nenorocitul se aplecă asupra ei Și totul este mai vizibil pentru ea și mai dezgustător Nas pudrat, coș, Buze strânse, rele, Mirosul de monoxid de carbon al țigărilor, Și o voce murmurătoare, aspră, Și o frunte nebunească și ceară, Și o cravată înflăcărată de foc; Si vede: unde crenga verde Fluturând flori roz Sub vânt, un păianjen dansează cu labele Pe fire de pânză de păianjen; Zboară cu viteză ușoară, Se leagănă și iar zboară, Și cu un fir de aur pal Se leagănă, și firul strălucește: A zburat, și pe-o floare dintr-o floare Se târăște peste tușele de rouă Și mâna ei cade Cu batista din dantela satinata; Batista de dantelă tremură Pe genunchii ei roz; Neputincioasă stă În mov, în liliac blând Nasul ei se leagănă peste ea, Dinții putreziți se înnegrează; Țigară cu monoxid de carbon Buze întinse respiră; O privire jignitoare și răutăcioasă Mănâncă ceata rece și se aude o voce aspră: "Fii stăpâna mea!" Cocoșat în lumina serii În piept strâns în amidon Într-o vestă grea, în carouri Aici deasupra papucului de maroc În tufișurile violet de liliac Un bulgăre în carouri cocoșat El se dărâmă în genunchi Ea aleargă la vale; Nebunie într-un aspect de sticlă Roiuri de libelule de sticlă Zboară pe suprafața netedă de azur În zorii pe moarte A căzut (grea și bolnavă) În roua umedă, ca argintul, Deasupra urnei de marmură albă Deja într-o trăsură neagră, lăcuită A plecat Într-o șapcă verde, Într-o șovăială, într-o lumină falsă, Ținând o sticlă de colonie, O mamă bătrână stă peste ea, Toată în dantelă, - tăcută și plângând Acum se va scufunda în fum, apoi secera de zăpadă va străluci; iar distanța nopții va fumege de ceață; Durerea veșnică atârnă: Și vârpa plânge la miezul nopții Moscova SUSPENSIE La ce mă pot aștepta, singuratică? Din bucuriile sufletului înțărcat Și bătrâna mamă palidă În hota de aer lăsată, - La cearșafurile tăiate în albastru De struguri ondulați De pași care scârțâie Din adâncurile unei grădini mute Foșnet: la umbra aleilor Un ciudat în cârje, cu cocoașe, Lângă plopii tremurători, sclipind de frunze, Spionându-mă peste tot, chicotind acolo imperceptibil Îmi strâng mâinile spre înălțimile înghețate fără răspuns Moscova PĂIANJEN Nu, voi trăi - și voi bea mirosul parfumat al primăverii Lasă deasupra mea, unde firul strălucește, țânțarul sună în labe de păianjen Să fie un geamăt și un strigăt în război, Și fumul de pulbere - să mănânce: -

Voi lumina chipul verde În razele care au fulgerat în sfârșit Lasă crenguța să strălucească de rouă; De sub ea, plângând neclar, Să-mi verse zorii pete roz ca sidefat Unu Aplecat pe o cârjă Și sufletul meu cere un sărut pasional Și vântul este praf Într-un spațiu rece va arunca, - În întinderea azurie se poartă Si vad: Alergi în flori Sub un arc vechi de marmură În mătăsurile tale purpurie Și într-o pălărie cu muselină strălucitoare Iată-te: timid dulce, Aplecat în gheața și frigul meu; Nu mi-ai înflorit ca mireasă: mirele tău este și frumos și tânăr Copil, zâmbește, copile! Iata maini - crini parfumati - Bratari palide - stralucitoare, Snopi de raze facute de aur Dar pică, râzând prin durere, Unde sunt norii rătăcitori, - Păi, stropește floarea de perete În degetele mele tremurătoare! Tu țipi, îmi șoptești: "Unde ramurile s-au încrucișat lovitura, Uite, crucea pe cer Atârnat pe un cerc argintiu "Râzi, fugi în depărtare; Acolo a zâmbit în depărtare liberă Fugi - și îmi pare rău pentru ceva Ea a plecat - și doare atât de mult, doare Deci în email turcoaz Deasupra vechiului turn aurit, mica balenă ucigașă va zbura în sus - Și zayulit, și țipăit, Nu-mi amintesc de furtuna de ieri; În spatele ei este altul - și uite: în spatele ei, țipând în jur, În razele zorilor violet Deasupra strălucirii clopotului - întreaga ei familie neagră Mâncarea mă roade Și-mi strigă de departe, - Din desișurile de rogoz umed, Că arăt ca un păianjen: Ascult Râsete îndepărtate, Trosnetul unei lumini Privesc atent Râul doarme În ceață - malurile radiațiilor Mâna mea amenință acolo, uscată, moartă păianjen Mă duc pe câmp după gardul de vaci baloți de secară prepelițe; În fața ochilor uimiți, lumina zilei se răsucește Și se va revărsa peste pajiști În noapte, o umbră înmulțită - Acolo, deschizându-se cu ceață, Incinerând ziua Și peste stâncile versantului, Și peste scuipat de coastă O țigară pufăie, Roata tună și plânge Iar meiul verde A fost agitat de o fâșie De o întrebare inexprimabilă - Pătrunderea în toate Nu este haosul lumii acolo, mormăi roata? Moscova MAMĂ Ea și mama Ei tac - stau Printre azalee înroșite Ceața smalțului care cade se uită spre cerurile întunecate "Dragă", înclinându-și șapca, mormăi mama ei, "o să uiți, iar acesta va fi ca un tată: nu vei rămâne veșnic cu cârje " Deasupra lor este cupidon de marmură La picioare este un iepure îmblânzit și pufos Toarnă un abajur roșu strălucitor Lumina sa roșie strălucitoare pe masă Bea ceai si taie prajitura, Invelindu-se in blana lui de vulpe; Privirea peste veranda se întindea În înălțimile porfirului zorilor Există o lună grea de coral O seară de rău augur tinde spre văi Acolo în lac metal turnat Întuneric picătură slabă; - Noapte de stingere a fumului Sunt ape întunecate: - Acolo - amurgul o acoperă pe fiică, Privată de libertate pentru totdeauna Puțul de argint NUNTĂ Asteptam Ea încă a plecat, încă a plecat Invidios: "Si jeune Quelle ange " * Privesc - cețos în voaluri: Mi-am îndreptat floarea de portocală - Și privirea mea s-a pierdut în depărtare Deja regentul, ridicând mâinile în sus, Pentru icoane sclipitoare, aurii, Peste kliros, amorțit, Stă cu un diapazon cântând Catapeteasma este deja aurie Mov de seară Atât de tânăr Ce înger (fr) Fețe de condoleanțe ne priveau în jur Sclipirea inelelor ei de aur Un suspine mi-a strâns gâtul Singura ei coroană de nuntă Mâna rece se întinse Alăturându-ne mâinile, trecem în jurul pupitrului duce cu tristețe, Iar cel mai bun om, ștergându-și fruntea, merge respectuos în spatele trenului Stau, atins, înclinat, Fanning "chapeau-claque'oM" *, Am dus o mulțime de prințese Noi cu crini, mentă, mac Am acceptat, stingând în colț, Deși nu fără prejudecăți, Sărutul întipărit - Sărutul rece al dispretului Trecută între prietenii ei Cu o plecăciune condescendentă Pălărie pliabilă, pălărie cu arcuri (fr) Lasă clopotele

din înălțimi să sune cu un sunet fără bucurie, - Ea este a mea, a mea, a mea Ea a zâmbit printre lacrimi Am ieșit Familie rândunele Peste verandă, țipând, săgeată Băieții, fugind în depărtare, involuntar au izbucnit în râs Râd, dar îmi pare rău pentru ceva Ea tace, dar doare atât de tare, doare Și clopotul se încrucișează Prin brazii verzi De la o înălțime invincibilă au dat foc cerului O vară uscată se repezi orbitor în ochii mei; Și se duce o furtună, leneș bubuind pe undeva - Puțul de argint DUPĂ COROANĂ Privind - mirii Din pânza nunții, Mergând de-a lungul perdelei, Scuturat de bezele; al lor - Un delfin mare argintiu, Scuipând cu strălucire de oglindă, Din dalii violete Fumigează cu strălucire apoasă Încet curge fântâna șoptind pe cer bâlbâit Mirele, acoperind tabăra, Desprinde vălul de nuntă; Cârje zdrăngăneau în casă; Cortina a zburat, pompând El este în praful ei dantelat, Sugându-și buzele cu buzele Haosul înzăpezit ușor își va doborî cupola cu cenușă - Norul acela care deasupra capului se sugrumă cu un zig-zag avântat; Și i s-a umflat cenușa În razele săgeților de seară; Iar cenușa cenușie seamănă ceață, Risipindu-se în văzduhul alb; Pentru ca cerul să fie email întunecat Noaptea s-a întărit cu ceață, - Acolo, ca o cascadă, distanța cenușii care se prăbușește în tăcere se îneacă Moscova PE STRADA Prin croșele prăfuite și galbene alerg, întinzându-mi umbrela Și coșurile fabricii scuipă în orizontul focului cu fum Ți-am dat melodiile mele - Hohotetul de mașini, Gurile aprinse Cuptoare! am dat totul; si aici sunt singur Râsul strident al unui taximetrist Pe trotuarul înghețat bubuie Apăsat de grătarul de fier - Apăsat: și-a atârnat capul Și vârtejuri în firmamentul încruntat Vânt fibre ploioase; - Și arțarii în stâlpi de fontă sunt bătuți cu frunze purpurie Se aplecă, dansează, închid împrejurimile cu un strigăt de implorare, Praf otrăvit rece - Decolează stâlpii uscați Moscova DISPERARE E P Bezobrazova Gheață veselă, strălucitoare Dar inima este un lingot de gheață Lasă viscolul cu flori albe să mături - Răbuie; și derulează sulul lui Se rupe: zăpadă fierbe, clocotește cu dantelă de viscol, Viscolul își fumigează fruntea, Se bucle în noapte și urlă Dublul meu mă urmărește; Sclipește pe gard, Alunecă de-a lungul trotuarului rece Și, lungindu-se, se topește deodată Suflete, oprește-te - îngheață! Orbi, fulgi de nea! Cufundă-te în cer, felinare, Grinzi ascuțite sulițe! Zile stinse, arse Cântecul a rămas neterminat Dans, lumini stradale Pe plăci alunecoase, ace de lumină! Moscova MELANCOLIE M Ya Shiku Restaurantul este gol dimineața Atlasuri cu zânele lor Ei șoptesc Organ care vuiet Chimvale zdrăngănește lachei - Între dulapuri Ca o umbră, rătăcesc într-o rețea de fum În curând, ziua de aur va lovi aceste ferestre Degetele vor traversa arderea, Pe oglinda va straluci cu un diamant Acolo: - felinarul de gaz din fereastră urmărește cu un ochi de foc Deasupra orașului se ridică din pământ, - Deasupra străzilor, bâte de ardere În depărtare - deasupra capului - în depărtare Fragmente de arii fără răspuns Și a trăit și a murit în chinuri, Negăsind un suspine Acolo: - reflexii pe tavan O ghirlandă de dantelă aerisită Se va întinde Și totul pentru o clipă Se aprinde cu o lumină gălbuie Acolo - în oglindă - stă un dublu; Există o silueta sculptată - Se apropie, dă din cap spre mine, Se sparge în chin fără speranță Într-o oglindă, într-o adâncime clară Mâinile Lui întinse Moscova SĂRBĂTOARE S A Polyakov Treci mulțimea de la fabrici departe S-au retras în spațiile goale Deasupra mulțimii, bannerele zburau în noapte într-un val sângeros Conduceam Yuna, proaspătă, Frumusețea și-a stropit pene Și glonțul plângea, țipăia, Deasupra taxiului singuratic Am fost arși de hameiul auriu Otrăvit de încântarea lui Și a plouat - acolo schije peste baricada prăbușită B "Acvariu" a glumit cu ea Sunt

frivol și apt Profilul lui de umbră aplecat peste ruleta nebună, Luând un trabuc parfumat între degetele tremurânde, strângând cu entuziasm chitara care plângea la piept În jurul unei mese largi Unde se zbenguiau într-o grămadă apropiată, Tânăra ungură a înotat, Predându-se kachucha-ului de foc De sub pleoapele satinate, întunecate ale ochilor, o flacără arzătoare năvăli; Ea a înotat: - și mătasea ușoară a hainelor ei zbura în spatele ei într-un nor purpuriu Tânărul ofițer nu tresări, lovind furios podeaua cu sabia lui, Ca un snop de străluciri sângeroase ne-a lins de pe draperiile despărțite Aplecat de masă, am strigat, Văzând degetul destinului de fier: "Bucurați-vă, prieteni bețivi, Deasupra prăpastiei care s-a deschis larg O rază de soare va răsări deja; Un muncitor va trece cu un banner: Nebunia ne va mătura - Într-o noapte grea, fără speranță Dimineața va stropi mitraliera Sunt sute de sâni indignați; Se va revărsa un vuiet de fontă, plângând, gura rea a armelor Viscolurile aceleași hohote surd Ne va lega cu un dans mortal, - Dimineața, un giulgiu de gheață, Făcând cu mâna, peste morții va minți, Prietenii mei " Și metalul băncii În mijlocul entuziasmului beat; Și a aruncat o sută de ruble; Și cardul a căzut după card Și, jucătorul care pierde, M-am ridicat: invulnerabil de strict, am dansat un cake-walk nebun, aruncându-mi picioarele sub tavan Acoperindu-se cu o reflexie aspra, Cu tristete de moarte si stinsa Pe chipurile celor ce se stingeau inghetata, Atârna prin sticla mata - Zorii sunt un loc mort Ziua părea mortală și timidă Și vinul a spumat mai dens Iar dopul de plută a făcut clic Moscova INCENDIERE Casă adormită Unul, în întuneric Trecut cu o torță aprinsă Pe o sprânceană palidă, de moarte, o întristare înăbușită zăcea ca o ridă Dă foc hârtiei Lumina mică se târa ca o albină albastră, înțepătoare Încuie ușa castelului, Îmbrățișat de întunericul frigului, înțepător Echipa la miezul nopții va zbura Peste pavajul umed și tremurând; - Și torța va începe să fumeze ciudat Deasupra coifului auriu, sclipitor Aici se strânge secera lunii Grindină ciripit de cristal Depresiile care se înnegrează arată din părul gri cu dungi albe Părurile cărunte bat pe frunte Trece de-a lungul unei străzi pustii Pe un turn de veghe într-o ceață cețoasă O stea rubină se înalță Petersburg BACANALE Și a adus o tunică de foc, Și o mască neagră într-o cutie de carton Ciorchini de trandafiri la mese și-au îndoit tulpina subțire Și-a scurs ochelarii, a tăcut, A înfipt o camelie în butoniera fracului și a râs pe ferestre Din întunericul înfundat, a nopții Acolo, unde cornișa de piatră Strălucea cu o mângâiere înainte de zori, Și s-a învăluit în strălucirea hainelor mătăsoase și s-a acoperit cu o mască, Prefăcând că sunt mort Și spuma - vin șuierat Bâjbâind, au târât doi arlechini în casa Bloody Coffin S-au făcut cruce peste fruntea lui de ceară, amândoi plecați - Și cu ciocanul au bătut în cuie jumătate de mască pe capacul sicriului, Unul - se tângui, urlă Deasupra morților pe flaut; Celălalt și-a împletit cameliile visătoare cu flori Roua aprinsă s-a scurs în vasul îngrădit cu vin, În timp ce toiagul cu nasul lung îi străpungea pieptul cu toiagul Munchen URMARIREA Din nou o coroană de nuntă a strălucit peste ea În spatele ei în drogul pe care am mers greoi, mort neliniștit Strălucea ca un meteor păcătos Frumusețea ei sacră Din goluri ea se uita la golul Meu mut Voalurile ei de mireasă m-au ezitat ca răspuns Amintirile din anii anteriori îi înfășau ochii Mi-am tras pălăria peste craniu Pe umerii oaselor - un carouri Mirele s-a palid și și-a mișcat sprâncenele, În timp ce le-am urmat în casă Și și-a dat seama că era căsătorit Ea nu este cu el, ci cu mortul Și tăcut furia angajată Peste o față palidă și furioasă Mă înclin peste ea cu aceeași mângâiere; Și iar ea vede, aude: Giulgiul sângeros, jumătate de mască, Murmurând

șiruri pasionale, Când din cutele foșnet Mă aplec asupra ei, o fostă prietenă Și este nespus de dezgustată Soțul ei adormit este cu ea Puțul de argint ÎNMORMÂNTARE Mulțimi de muncitori în valurile unui apus de soare auriu Bannerele strălucitoare se împletesc, stropesc, dansează Pe felinare, peste bare de fier, De pe acoperișuri peste case batiste Făcând cu mâna Se întunecă O lună argintie, tânără, răsare Mulțimea se zvârcoli ca o panglică întunecată Dragonii sar De-a lungul gardurilor, trotuarelor, - de-a lungul pietelor, Deasupra grătarului de fier, - frecvent, scurt pocnituri revolvere Gloanțe fluieră, cosit strălucire clară Acolo s-a înălțat pe săbiile țipătoare Înăbușit cântecul înmormântării Gloanțele plâng și tund Noi nori de bannere sângeroase - Acolo, în depărtare - poartă Moscova ÎN GRĂDINA DE VARĂ Deasupra restaurantului, un snop de rachete se ridică într-un pârâu subțire Bătrânul într-un birou separat Vaughn trage un copil în spatele lui Peste spatele calului Gol, în spumă de muselină, - Mătură - pentru mine, pentru mine! Mătură pe scena verii Jocheul plesnește peste ea - Poștește cu un bici care fluieră Caut Un lacheu corpulent Cu șampanie a fost amețitor Și a ridicat un pahar spumos Dintr-o dată aripile unei toge roșii strălucitoare Deci cineva ridicat deasupra mulțimii - Ar alerga: picioare nemișcate O piatră grea de sticlă bate - Rușine a cumpărat ochelari Și cineva cu mască se ridică Peste viața moartă, stinsă Îngrijorare: confuzie, plâns, În birou s-au stins luminile; - De acolo a fugit un bătrân Într-o vestă pe jumătate cu nasturi, - Și cade - și a căzut în suferință Cu un pahar de vin spumant de Rin Într-o mână întinsă și uscată Lângă piscina liniștită; - El șuieră, străpuns în întregime de un pumnal de oțel strălucitor: deasupra lui plutea, Atlasuri vărsate în strălucirea stacojii - Domino tăcut: și din nou, stropind cu aripa unei măști de satin, Din pumnal, ștergând sângele, Grădina se învârtea într-un dans Puțul de argint TRECERE Sunt un felinar Îi dau fratelui meu epuizat Zâmbesc în chihlimbarul apusului, colecționez mentă parfumată Scânteie de aur luminez calea tristă La o masă săracă iau masa cu săracii Voi sunteți săbiile am fost expus călăi, M-ai torturat Sângele s-a înnegrit ca smoala, Se coace pe ulcer Dar vechea durere Este uitat? Strălucire Chadny de rășină, A alergat de-a lungul marginilor Urmează-mă Atingând hainele rupte - Vindecă, vindecă Sufletele noastre întunecate " Seara pleacă din pământ Șoptindu-ți la urechi Pământul este pustiu și mut Firmament irezistibil Oh de ce Moartea nu mă ia! Munchen ♦ ♦ ♦ Până ai adormit singur peste oameni morți, până acum Cu lanțuri ruginite tună Dintr-un turn de piatră despre libertate Da, fruntea este acoperită, - Fruntea ta, transpirație Ochii prin sticla tulbure - Ochii - ridicați la înălțimi Turcoazul se va turna în ferestre, aurul se va revărsa în aer Ziua - perla mata - lacrima - Curge de la rasarit pana la apus Acolo se seamănă ploaia cenușie, Asta - cerul devine albastru cu stepa Dar iată-te, liderul închis, Rattle cu un lanț ruginit Mai dimineața, seara, ziua și noaptea - Vor coborî - razele vor fi întinse pe fereastră: Vor coborî - se uită: se năpustesc Agățați-vă de fereastră - și veșnicia se va scufunda iunie Petrovskoe CASA VECHE V F Hodasevici Totul doarme în tăcere În spatele felinarului Deasupra morților * Lane își scutură chihlimbarul Doar cu o doamnă lumânare Va apărea în fereastra: - Și un cadru ușor Trece pe perete; Doar portarul va începe, - Și cap din nou Lane la Moscova Deasupra piedestalului se va îngropa În haina lui de piele de oaie Gard de fier; Un conac vechi; Colonada se albește Deasupra pridvorului de piatră Cu frunzișul lor decolorat plopii Shushuknut Sticlă cu diamante lunare, Leah lumină rece Prin ferestre trec lumini: - Și Kenkety, și portrete, Și coperți albe vor ieși din

întuneric Visătoare Polina În noaptea dezabile Piano spart Chinuit în amurg Amintește de tineret Deasupra notelor: "Iubire, Vis, primăvară și dulceață - Nu te mai întoarce Unde sunteți, întâlniri condiționate Și oftă: "Je t'aime, Poiine "* Lumânările trosnesc, curge stearina Clopoțeii străvechi Sună în frenezia nopții Risipește funde neglije din satin În privirea pe jumătate oarbă a Amintirilor, a fumului, Ambarcațiunii și a mării și a Crimeei irevocabile, Excursii la Darikoe, Excursii la Wuchang-su Pince-nez numai aur Se scutură pe nas Papiloții tremură, brățara se leagănă Te iubesc, Polina (fr) Frumusețe pudrată în vârstă de șaptezeci de ani Impletituri de argint Risipite in luna Iată o umbră cu nasul lung Zboară sus pe perete Sonatina plângătoare Un șuvoi de solzi languri Bețivul rupt Și-a descoperit dinții - acolo Frumusețile lor sunt goale Inchis pe piept Ca niște foșnet uscat Lipindu-se de ea: "Vino, - Eu mor, zână, mor " Luna e sub picioarele ei crin de satin Aruncă pe fereastră Și el este un marshmallow mai tăcut Își arată lorgnette: Cu ea într-o nișă umbrită Dansează menuetul Și acum, ca și zilele trecute, Lângă balustradele de piatră Trece de-a lungul frontului, Căutând bătăuși de noapte Ca un câine în curte Acolo au lătrat într-o mulțime prietenoasă, - Akaki - Lacheul ei cu părul cărunt, Într-un frac ponosit, gri, Cu buza căzută: - În tancuri dezordonate Mormăind pentru sine Shushuknet în spatele portretului, va apărea în fereastră: - Și rama cu o lumină palidă Trece pe perete, Doar lumânarea lui se lipește de sticlă în întuneric cu un sunet puternic Deasupra Dead Lane Turnul tăcut Notifică oamenii Că undeva - acolo - un foc - Se ridică încet În negura unei mingi roșii august Suida MASCARADĂ M F Likiardopulo O minge de foc cu arc către capucin îl poartă pe diavol Deasupra capotei, capucinul foșnește și bea Diavol zvelt - satin, roșu - El va cere tribut pentru băutură, Zburând în cele blânde, pasionale, Pas d'spagne grațios, - Muște, kolobrodit, Este intrigant Acolo gazda îl prezintă pe oaspete Aici proprietarul oaspetelui este fericit Tângănește pe podea cu mânie de fier Există stâlpi uscati scuipat: - Oaspetele intră, dă clic pe un os, Giulgiul flutură, oaspetele este moartea Invitat: - mut, fatal, Fire domino - cap fără viață S-a închinat deasupra gazdei Iar gazda îl prezintă pe oaspete Iar proprietarul oaspetelui este fericit Oaspeții hoinăresc, hoinăresc, Intrigă la întâmplare Insuportabil pentru turcul cu părul cărunt: Se uită la masca din spatele corsajului O pagină tânără este arsă într-o mazurcă de o polcă înflăcărată Tancuri cenușii răsucite, Parfumate și atinse, Proprietarul însuși într-un frac negru Deschide cotillonul Veya ca un ventilator pufos, Cu el, soția lui înoată de-a lungul pereților; Și un moiré turcoaz Un tren luxuriant s-a desfășurat Se aude vocea cuiva: "Tu ești sortit să mori", - Și deja în sălile îndepărtate se șerpuiește, - Dominoul se șerpuiește într-un vals Cu un oaspete drag: un os galben Oaspetele va face clic: oaspetele este moartea El va amenința și va zgudui de mânie Sunt stâlpi de scuipat uscați Copiii dansează în lumină puternică S-a întors - nimeni Numai că, întortocheat, îl lovește o grămadă de confetti Cu o ușoară crăpătură "Glume malefice, măști rele", șoptește el, devenind Măștile rele își construiesc ochii, Într-un dans ușor care se repezi în depărtare Aşteptare Și lateral, râpă ușoară, - "Ești sortit să mori," - Peste gazda din neatenție Foșnet domino O împletitură argintie tremura peste un arc palid; Dar ea cu un dandy din satin Muște într-un vârtej de panglici O eșarfă din satin îi face praf ochii muți în turcoaz Plângând, se năpustesc din coruri, - Se sfâșie coardele harpelor pasionate Îndoaie picioarele mai sus Tată bate în ritm, - Prinde un copil într-o nișă întunecată - Prinde un copil - bunicul * Copilul

stropește cu tul fumuriu, arcuind un trunchi zvelt Și poartă prin vestibul o băutură de fructe înghețată și îmbucurătoare Asta și aia în noaptea luminii Aleargă până la intrare În spatele trăsurii Înecându-se în spuma înzăpezită a stelelor Doarme: iar bebelușul construiește găini Bunic în vârstă Bunicul (fr) crap cu picioarele ușoare Pa este atras în jurul lui Numai acolo prin sălile răsunătoare - Unde e gol și întuneric - Cu un pumnal însângerat, Domino-urile alergau iulie Puțul de argint VACANŢĂ V V Hoffman Ochii orbesc: și Giorno Sala cu două lumini este luminată Oaspetele curții îi șoptește fără prefăcători un madrigal doamnei: Contredance, contredance Curling in chinoise* Scântei coș pe faianță, De-a lungul marginilor vaselor de cristal Chineză (fr) Acolo - în depărtare - trece un cavaler plin cu părul cărunt La fereastră fierb valuri de perdele împrăștiate Se întoarse: din spatele palmierului privea Masca Neagră Fluxuri de talma roșie se stropesc în strălucirea limpede a plăcilor de parchet "Cine ești, cine ești, oaspete sever - De ce ai nevoie, domino?" Dar, după ce s-a închis într-o mantie purpurie, este îndepărtat Rezemat de tapiserii E mai albă decât pânza Și în prag soția foșnește cu trenul Gris-de-pearl Scântei coș pe faianță, Pe marginile vaselor de cristal Contredance, contredans Oaspeții vânt în "chinoise" iulie Puțul de argint REPROS Tren de crepon furiș cu blândețe Se întinde ca fumul de-a lungul parchetului; Manechin înzăpezit, neînsuflețit, Toate îmbrăcate în moire argintiu Acolo oamenii mei sunt fără adăpost; oamenii mei duri sunt în umilință și captivitate Privirea mea de plumb cântărește asupra ta Te îneci într-un Valenciennes scump Am inhalat plumb pe câmp Tu - cu o muselină, mit transcendental - Îmi vei prăfui pieptul cu dantelă, Curbat cu un corset cu mărgele Sau sufletul a ucis acest vuiet? Ești tăcut, răsucind un bucle ușor Ca o fântână, râsul tău izbucnește, rupându-ți pieptul sidefat Manere moire de marmura mata Fum, praf Nu auzi? În fața mea cu un fum parfumat Vei stârni un vânt palid și pufos Puțul de argint Scuze Am plecat primavara devreme Lumânările pâlpâiau în mâinile lor Un văl de scame înfășurat în jurul umerilor mei cocoși, Și tabăra este o eșarfă ruptă Într-un piept sfâșiat - nici o suflare Aici și-a pus pe frunte o grămadă de ciulini înțepători; Pe sticlă înghețată A călcat cu piciorul și a încremenit Acolo - timpul a curget încet, printre celule solitare, violente Cu mâinile încrucișate, fără luptă, mă așteptam la soarta deznodământului Nebunie sclavi morți Acolo au dansat morții: În pălăriile tale stupide În hainele lor zdrențuite, Au țipat în praful galben, Au plâns la apus Acolo seara - deopotrivă mut și strict - Se ridică peste acoperișurile goale Coral, corn însângerat În azur, dar fum înfundat Și cum a suflat primăvara Am fugit de celulele înfundate; Beat de luna tanara; Și printre câmpuri a înghețat fericiți; Am văzut paloarea zilei; Cineva a mutat salcia pufoasă; Dar vârtejul care mă dansează Presărat cu un nor de ace de gheață Nu îmi pare rău pentru sângele înfundat Nu-mi acoper capul Râd - mă uit în depărtare: am aprins lumânări de ceară, Aplecat în mușchi umed; Se aruncă pe piept, pe umeri - Ciulin, ciulin: Mușcă - și stinge lumânările Și acum lumânarea mea, lumânare, A căzut - fumează în nămol; Din sprânceană, din umărul însângerat Curge un șuvoi însângerat Zac Adorm în uitare Și zăpadă topită și blândă, Zburând - pe pieptul meu, La lăstarii ușor vegetați - Moscova ÎNMORMÂNTARE Zac în flori amorțite, purpurie, - În zambile roz și violet, În alb Fara cuvinte Mi-am înălțat prietenul - Între paietele strălucitoare Brocart - ciorchine de zmeura Culori - În strălucire tare Lumanari Veniți, oaspeți și oaspeți - șoptește "Doamne", Plecând pe hol Umbrele și baston: Aici sunt oasele mele Să mă audă râzând isteric - Pune o coroană de metal! Slujba de înmormântare,

suspine În prin, în raze chihlimbar: La revedere - In locuri, Unde nu este nici boală, nici suspin! mârâi diaconul Cadilul zăngăni: "Dumnezeu să dea odihnă sufletului slujitorului tău decedat " În jur - Mireasă, amantă, prietenă Și buchet de flori de zmeură, Și cu mine - nimeni Nimic Printre pumni de flori amorțite, Crimson - Giulgiul lamei - Din zambile violete Și albii Stropind în abisul vieții de apoi Puțul de argint DEMONTAREA Coroanele vor fi îndepărtate - Sicriul va fi ridicat Știu că nu vor întreba Peste capete plutesc Pentru coroane - Scoate - În stâlpi fumurii În lumânări galbene În culori roșii - Oh! Există un calafăt Brad de Crăciun, - Acolo ienupăr Va arunca Spre deliciul trecătorilor mocasini - De acasă Scoate ghemuit Până la fruntea unei corole osoase S-a speriat Copil care merge pe jos Înot printre mulțimi Pe lângă servitori Față - La stâlpul de telegraf În frigul de munte Mulțimea se dă înapoi Servitorul biroului merge acolo cu icoana, Iar carul funebre argintiu plutește cânta, Dar nu voi asculta Și e păcat Și e păcat Și e păcat eu teren Canta canta: Ultimul Adăpost Va fi demolat De la prânz - sunt purtat La o judecată teribilă Cineva de acolo șoptește neclar: "Farmamentul este imens" Ea s-a agățat și îmi șoptește neclar Moarte palidă, palidă Sunt mulțumit Pe fața mea galbenă au căzut pete flori - Am adormit gura - Slăvit Lumanari - Obosit Puțul de argint ÎN DOMENIILE Am uitat am fugit Sunt liber Un duș palid încețoșează distanța Câmp singuratic, sărac, Lonely întins în depărtare Nici tristețea, nici melancolia nu-mi sunt groaznice: Cum m-au chinuit - am căzut în sânge: Pietre grele, multi-fracționale, zdrobite de oasele mele Mă trezesc pe vreme rea și am o față care strălucea ca ziua Lasă coastele să zdrobească umbra mea neagră, ușoară! Hainele mele să fie sfâșiate în nuiele înțepătoare, biciuitoare Odihnindu-se pe frânturi jalnice Sărutări ale zorilor reci țes peste spațiu, nemișcat, O coroană de urzici Din colibe îndepărtate căzute Se ridică un fum tern Vântul, fratele meu care plânge, este liniștit aici Îți turni somnul asupra mea Hrișcă uscată frenetic Aruncă sub picioarele unui foc strălucitor Paris MAMĂ Am ieșit dintr-un mormânt sărac Nimeni nu m-a întâlnit - Nimeni: doar un tufiș firav Dând din cap o creangă care zburase în jur Am stat pe piatra funerară Unde ar trebui să mă duc acum? Unde este flacăra voastră stinsă - Flacără stinsă - de purtat? Mi le-a adunat - mormântul Am uitat totul din ziua aceea Iar cel care - poate - a iubit, Nu mă recunoaște acum îi voi înspăimânta cu întunericul depresiunilor; Bat, ei închid ușa Și aici - de ploaie și grindină Un petic degradat nu va acoperi Nu - Mă voi ascunde sub sobele înfundate Mormânt, dragă mamă, Ești singur cu o coroană ruptă Nu te vei sătura să oftezi pentru fiul tău ianuarie Paris PROFET DE CÂMP V V Vladimirov M-au chinuit printre pietre: L-au chinuit pe proorocul câmpurilor Sunt pe os - tablete de câmp - vărs ulei de flori Îmbrăcat în piele de cal Ridicându-și falca câinelui pe fruntea lui, voi alarma împrejurimile cu bucurie, - Cum a mers: totul a dispărut - a plecat Izbucnește, strigând trâmbițe, Deasupra întinderii câmpurilor de toamnă! În amurgul mohorât, dinții Coroanei mele Majestuoase sunt descoperiți Câmpul este casa mea Nisipul este patul meu Baldachinul este fumul poienilor pline de rouă Un trecător cocoșat cu un băț - mă ghemuiesc ascultător în buruieni Acum, rătăcitori, sunt cu voi: În curând voi fi purtat de Smoky Smoke de la voi - Eu sunt întinderile paznicului plângător, marele Rus plecat ianuarie Paris ÎN DUNK Au venit și văd - Rătăcesc Printre ciulinii spinoși Și iată că stau din nou în pereți Nu există lacrimi în ochi, nici suspine în piept Sunt destinat să trăiesc într-o temniță Oh, da - temnița mea este frumoasă Am înțeles tot Nu-mi pasă Nu mă tem Mintea mea este limpede Da, am înjurat Nebunia clădirilor înalte Nu mă poți

priva pentru totdeauna Zorii sărutărilor curgătoare Rugăciunea mea, psalmul meu Mă întâlnesc cu un nor cu șapte capete, Fie ca spiritul vorbirii inactiv să rupă tunetul plângător Îmi spun că o să mor, Că sunt slabă și bolnavă de moarte, Dar ascult argintul clopotelor urlând Voi pleca la începutul primăverii În năpârlire, în porfir de foc Ridică în depărtare un dikirium înghețat de două stele, strălucitor Moscova DIMINEAŢĂ Un roi de reflexii Dimineața: iar eu sunt liber și liber Deschide draperiile: în diamante, în foc, în chihlimbar Cruci de clopotnițe Sunt bolnav? Oh, nu, nu sunt bolnav Mâinile ridicate munte pe pat - în argint Acolo, în zorii purpuri, sunt furtuni - în violetul furtunii Auzi, prinde: m-am ridicat - uite: m-am ridicat Sicriul meu va pluti - auriu în azur auriu Prins, aruncat; se punea o compresă pe frunte Moscova PRIETENI N I Petrovskoy Am crezut în strălucirea aurie A murit din cauza săgeților solare Am măsurat secolul cu gândul, Și nu și-a putut trăi viața Nu râde de un poet mort: adu-i o floare Pe cruce atat iarna cat si vara Coroana mea de porțelan bate Florile de pe el sunt bătute Proba s-a estompat Farfurii grele Aștept să le dea cineva jos Iubea doar sunetul clopotelor Și apus de soare De ce mă doare atât de tare, mă doare! nu sunt vinovat Te rog, vino; Mă voi repezi spre coroană O, iubeste-ma, iubeste-ma Poate că nu am murit, poate mă voi trezi - Mă întorc! ianuarie Paris LOC DE MUNCA P I Astrov În curte recent În serviciu ai o spălătorie Zi de zi aduc în curte Cărămizi pentru construcție într-o roabă Tocarea de zi cu zi a lemnelor de foc, eliminarea anxietății Am uitat toate cuvintele grele, Doamne! Din zori până târziu, munca mea este ușoară și bine organizată Aici sunt îndoit, iar scândură este tăiată, netezită sub rindele Un rindeau alunecă de-a lungul bușteanului, Ondulând așchii Acolo în fereastră sunt din cauza conservelor Văd ochii prietenului meu Acolo te uiți din colț Pe mestecenii verzi Cu un fluier ușor, ferăstrăul, Devenind fierbinte, va săpa în scânduri Te arzi cu un fier întins și îl calci Într-o seară fierbinte, de vară, vei repara cântecul: - O să-l ridic Așa limpede Ciocanul meu lovește dalta: Va decola, apoi va cădea, Sclipind în splendoarea serii Efremov TROIKA Hei, grăbește-te! Caii își dau vioi copitele în gheața zgomotătoare; Troica pictată se va învârti și se va duce Soarele, acoperind câmpia, Se va înroși ușor În scântei mari, strălucește centura Tânărului Coachman Va fi seară: un purpuriu strălucitor va înconjura Cerul Clopotul tău Valdai va râde și va dansa Va cădea o față de masă înflăcărată La ninsori reci Arcul auriu pictat se va aprinde Caii se vor ridica Seara se va potoli Cine te va întâlni pe verandă? Al cui fard de obraz va străluci mai strălucitor pe o față înrădăcinată? Stai în trei Va zâmbi El va spune: "Bună ziua, bine făcut " Și din nou pe câmp clopoțelul se va umple de râsete libere iunie Puțul de argint SCURT odihnă Sunt rănit într-o luptă inegală Ziua mea este grea și amară Ziua va trece: te recunosc În mângâierea zorilor de topire Din întrebările enervante ale mulțimii Las campurile fara raspuns: Și pe câmpuri sunt snopi de aur de lumină fără apus Ploaie fracționată în azur Aurul blând semănă peste noi: Ochii turcoaz nu se încruntă - Sărută, sărută cu adiere Și iarăși nimeni sunt înclinat - Mă rog pentru ceasul care trece Doar lenjerie de pat Briză prin atlas Doar pe luncă Străluciri ușor în pânza umedă Doar un cerc strălucitor palid În albastrul neîmpărtășit februarie Moscova viaţă V I Ivanov Toată viața merg înainte cu ascultare Întoarce-te, întoarce-te - nu poți Iată-l - un drum călcat, spinos, prăfuit de căldură! Cine cheamă cu un jurământ înmiresmat, Oftând dulce în depărtare cheamă să pleci, Să mergi într-o zi fără vânt peste recoltă Cu sânge de jertfă? Bârna sulițe, înainte de apus, Sfâșie pieptul cu focul lor Valurile

neregulate dădeau de băut Vin fluturând parfumat Ca un zori verde de seară, Câtă desfătare cântă, cântă în piept! Taiat de o fâșie de ploi de cristal înghețate deasupra mea Toate câmpurile - câmpuri cocoșate de jur împrejur, În ele voi găsi pacea pentru mine - voi găsi: Pe tulpini uscate, noduri, Ca pe sulițe ascuțite, voi cădea august Puțul de argint SEARĂ Seară O coasă de aur, vezi, a fulgerat aspen în pădure O creangă îndepărtată, rouă, se sprijină pe cerul purpuriu Și coșca se leagănă Ea este îmbrăcată în alb Aveți grijă de cel mic Cu o privire distrasă Care va sta Deasupra celor nu-mă-uita, Care va alerga În spatele unei păpădie, puf împrăștiat Dragă, clar cu ochi albaștri, M-am uitat la cum o veveriță roșie a sărit de-a lungul unei crengi, zdrăngănind Delicat, roz-mat Seară Agata s-a înălțat spre cer Ghețar strălucitor Dedovo AM UITAT TOTUL G Günther Fără cuvinte: nu pot Nu am nevoie de cuvinte Pe malul desertului M-am odihnit în somn Nu vorbe, ci tăcere, frate, O, ascultă, ascultă Suntem apusul radiant, suflat de pe pământ Aerurile ușoare sunt răsucite Mări ușoare Îmbrățișat de zi și de amurg, Eu, ca tine, sunt zorii Acesta sunt eu care arunc un val Vânturile în albastru Vă spun un lucru Dar râd - în alta Eu beau tristețea apusului - Vin roșu Știam: am uitat - nu este păcat să uit - am uitat totul cu mult timp în urmă martie Moscova TU Între liliac, între zăbrelele celor de Bronz, s-a liniștit Nu comprimați rozariul negru degetele mâinilor haine întunecate strălucitoare Stropind scânduri întunecate Apusul de soare scânteie prin pleoapele coborâte La morminte, tremurând, din chilii Aprinde focurile Vei trece - vei trece prin brazi: Vor face zgomot Pe mine cu fața obosită Te uiti, taci Cerul auriu îl va tăia tăios pe iute cu un strigăt Și, după ce ai cules liliac dulci, vei pleca din nou Deasupra lămpii purpurie mă ridic în noapte Giulgiul stropește crucea cu rouă, Mierla va face clic, Da, ceața umedă va inunda curtea bisericii în zori Dedovo JURĂMÂNT Şopti din nou: "De ce, de ce tulbură amintirea zilelor moarte?" În lumină violetă, demon deschis, fug din umbră Vedeți - mantaua nopții Cu spațiu cade de pe umeri Mâna mea, mâna prinsă, a ridicat sabia cometă Culeg luna pentru tine - o ceașcă, Bea strălucire rece cu buzele tale Suntem duși la locuința noastră de Eterul stepelor stropitoare Nu vă acoperiți ochii confuzi Uite - lumea fără margini Ploaie de meteori zburători, tăind eterul, Corzi de foc sunt întinse Pe o liră aruncată în lumi Atinge-o cu o mână tânără: Și stelele din jocul tău - Se va prăbuși ca o ploaie de simfonii În spații pline de jale, pământești: Acolo o rază va străluci pe cer Din trupuri zburând în noapte, prin iulie Moscova EXIL M I Sizov Ieșind din oraș, îmbrățișat de întuneric, mi-e frică de zgomot și de vuiet Încă în depărtare, bubuiesc hohote de batjocura, râsete malefice Acolo am tot vorbit ani de zile despre etern - Ai aruncat cu pietre în mine Tu, în pașii Mei trecători, te-ai amuzat de chin Te las, exil, nu-mi vei lega libertatea Alerg - aplecat, rătăcitor palid - Între pășunile aurii, de pâine Alerg în secară, între, peste denivelări - Câmpii fără margini Inainte de floarea de colt azuriu voi lovi pamantul cu fire de par gri Atinge-mă, floare fragedă Stropiți, stropiți cu roua de cristal! Îmi voi odihni sufletul răzvrătit, Sufletul meu îndelung răbdător Apusul de soare strălucește timid dungi roz-perla Și vântul va urla leneș Părul meu argintiu iunie Moscova Scuze L L Kobylinsky Văd depărtările jalnice ale iernii, Seara țese șiretul unui viscol În spatele gratiilor închisorii Vârtej de vânt furios Viața este stropită cu somn - Zi dupa zi Umbrele mă chinuie În abisul nopții și al zilei Plângând: Îmi pare rău A trecut Timpul roții care se învârtesc Vit Firul nu va obosi Fusul fatalului Aici suferi, trib vale: La ferestrele închisorii Giulgiu de iarnă Timp, caii albi

poartă; Coama unui viscol cere geamuri reci; Salt de minute nesfârșite În abisul întunecat este dus Aici îmi ridic ochii nedormiți, - Ochii, Plină de lacrimi și foc Mă izbucnesc pentru totdeauna în golurile nopții Sunt aici cu reflectarea estompată a zilei La ferestrele închisorii Mâhnit a dat - Voaluri Iernile Noaptea pleacă Fascicul stelei dimineții Stinge ace stelelor Umbrit cu zorii se culcă Am o cruce pe fereastră pe piept Lăsați la colțul camerei umede M-au bătut din nou în cuie: Zâmbesc, răstignit - Întunericul răstignit în strălucirea zilei Întind mâna din mormânt Mâinile blânde frânghie, Pentru ca chipul meu cu putere nepământeană Arde și arde și arde în zori, Pentru ca pentru totdeauna în lume orfan, Etern mort, Atârnat peste tine în pace, omule mort - Pe mâinile străpunșilor lor, În strălucirea palidă a stelelor Aici pe plăcile Umbrei clarificate s-a topit crucea: - Umbre mai groase Sunete mai strălucitoare Și râuri de întuneric Întinde mâinile fără scop Pe podeaua închisorii mele Plang Îmi pare rău Lumina zilei Timpul roții care se învârtesc Începe să se învârtească din nou Un fir Fusul fatalului Timpul caii albi poartă: Coama unui viscol cere ferestre; Salt de minute nesfârșite În inevitabilitatea este dusă Ridic ochii nedormiți - Ochii, Plină de lacrimi și foc Sunt în golurile nopții căscate, În reflecțiile de seară ale zilei Moscova EVADARE Drum întortocheat de autostradă Am furat peste ea Acolo sunt zidurile morți ale închisorii, Palisade înalte, oarbe Și seara va cerceta tufișurile, Va fluiera după mine Un tătar înțepător și înțepător se va strânge cu o mână de gheață, Rătăcind trist peste câmp; Deci siverko cântă în urechi Și inima va glorifica captivitatea Spațiilor și a înălțimilor reci Îmi amintesc: prins, alungat - Condus pe străzi până la curte Băieții desculți au strigat: "Ei conduc - prizonierul este condus" Picioare obosite slăbite, încurcate într-un halat gri Sabiile strălucitoare ale soldaților tăcuți năzuiți se legănau; Pârâie de praf nisipos, Stâlpi uscați șoptind, S-au aruncat pe obrajii ras, Pe frunți moarte, palide În timp ce mergeau pe aleea cocoșată, m-am uitat, alergând, în nisip Un chip familiar vinovat, împingându-și o pălărie melon peste frunte L-au băgat în închisoare Zile întregi am stat întins și m-am uitat la tavan Se întunecă Bombardat cu lumini În spatele meu, în depărtare, este un oraș Noaptea se repezi ca o pasăre neagră La reflexele zorilor aurii Boabe rotunde de gresie Căscând pe câmpurile goale M-am învăluit în umbra nopții A căzut prosternat pe pământul umed Neînsuflețit pe cer îngropat Biserica argint Spitz Și a suflat bețe vechi; Și copacele - ici și colo; Piemont, grinzi lungi * Desert, tornaya toate nor negru furios Un gând tulburător despre trecut * Râpe Pe marginea drumului morman de pietre Acoperit cu cruce albă: Cu o țigară în dinți printre inelele de Tutun din întinderea câmpiilor, Pelerinul Kloki al părului cărunt și cărunt s-a aplecat asupra ei Rusia, vei vedea și vei iubi cerul tău rău de câmp "De ce tu, nebun, distrugi" - Geamă plângătoare Armonica; Cât de aspru se uită în sufletul meu Din nou, distanța purpurie! Țara mea e mohorâtă, te mai văd, nu?! Dar aud, rătăcitor fără adăpost, Urmărește un râs îndepărtat, Ca o barieră în depărtare A ridicat degetul spre înălțimile reci Malevka în domeniile Sat în depărtare Supramuntele strălucește ca sticla Înființare fericită Aruncă-ți cârpa de podea Chinuindu-și viața, Years a dansat peste parchete nor de fum S-a aprins cu lumini însuflețitoare Vrei, vei: Viața a trecut Moara de pe câmp Și-a aruncat mâinile nebunești În vântul peste buștean Mâinile sălbatice se prăbușesc În baldachinul de bușteni Calul pufnește de frică Niva el, niva Se întinde spre partea îndepărtată fluieră alene Corb negru bătrân Moscova CALE Am măsurat picioarele drepte ale vederii împrăștiate

Spaces Pe un drum dur ca piatra Rattayka bubuie, bubuie Clopoțelul sună neclar Sunt bolnav - sunt sărac - sunt slab Punctele luminoase fluctuează Acolo, femeile izbucnind Între mormanele de pâine de iarnă Pe un arțar portocaliu, prăfuit, a zburat din cerul albastru Câteva corbi nebuni Urcă-te pe sub acoperiș și dormi, Da, aș dormi o zi la rând Dar în depărtările satului, moșiile amenință cu sticlă sclipitoare Ca să nu fie întâmpinați cu mustrări, ocolesc Locuința ca un laș, - Și departe - și departe - și departe - sunt atras de drumul prăfuit Dedovo TINE MINTE! Amintiți-vă: vara parfumată În grădină pentru mine, iubitor, Umblat: estul cu lumina covor Te-a imbracat Ea a mers timid - toata in azur In flori salbatice - În fum, abia violet, Pe nori de vară Ține minte: iubitul tău blând A așteptat lângă gard Măceș ușor Impletit in impletituri Amintiți-vă de întâlnirile afectuoase - Amintiți-vă: Dumnezeu vede - Aceste buze, acești umeri Arși de un sărut Pasiune nestinsă ardoare - Nu, nu voi trăda! Sunt margarete prăfuite - Acolo - și acolo: și acolo - Pe drum, vântul a zburat Flori moarte Nu iubești: ai uitat - Ai uitat totul Munchen SCEVAREA Ochii tăi, soră, sunt smălţuiţi: Glazuiţi - se uită, nu se uită Asculta! Molid, molid ramificat Vreme rece zgomotoasă Ceea ce privea în îndepărtatul chip albastru, alb ca zăpada Voi cânta despre toamna rece, Despre curajoși voi cânta o evadare Parcă înspăimântat, ținându-și bastonul, doctorul strigă: "Ține-i, ține-i!" Cum au înspăimântat un copac flămând, alergând de-a lungul graniței îndepărtate - De-a lungul humenilor pustii, abandonati Tufișurile ne rănesc Dar, soră: ei spun că sunt supărat; Se spune că și tu ești nebun Despre plictiseala moartă de toamnă Pe câmp vă voi cânta Dă-mi o mână palidă și moartă - Mâna ta moartă: Vom fugi din nou; iar clapele tale de foc vor stropi Se vor învârti, stropi, scântei, Cearșafurile uscate vor tremura Eu alerg Și tu? Moscova TOAMNĂ Mi-au căzut degetele din mâinile tale Pleci, ea și-a încruntat sprâncenele Uită-te cum mesteacănii și-au împrăștiat frunzele roșii cu o ploaie de sânge Toamna este palidă, toamna este rece, Întinsă în înălțimile deasupra noastră Din orizonturi câmpia sterilă Respiră nori în firmamentul limpede Munchen TIMP Oriunde Copilul din copilărie, Nodding, stă prototipul dezastrelor Și cineva, străvechi, înfundat la miezul nopții Cartierul din satul Zarnitsa se ascute - Un jet de aer prin fereastră mormăie: "În Țara mea îndepărtată, Anii se topesc Fierbe, zboară în josul Pârâului Parul meu gri: Cară, aruncă acolo: ati lua zborul Al anului - Acolo, în repezi " Izvoarele zboară Iernile zboară Pinii clocotesc Cine esti tu, draga? "Eu sunt timpul " Are mulți, dragă, ani: Părul este gri, ca norii Salut bunicule! - Bună, nepoată! - Dacă vrei, îți dau o floare: voi țese o coroană de azur Bântuind și râzând Da, după nepoata, a bolborosit, țesând Este roșu dimineața - nu ne amenință cu un băț? Nu bate el în noaptea întunecată de sub fereastră? Cabana lui e strâmbă pe margine: trec - mi-e teamă: nu știu ce Ca curenții unei furtuni, Anii zboară Bătrânul îi va doborî picioarele și îl va arunca într-o râpă adâncă, - Nu întreba Vlasy în azur - Ca norii de păr cărunt Nu o seceră cu două coarne - coasa a decolat Și tunde Îndepărtează iernile Aduce primavara Ia vara Cu coasa ridicată Ascunsă în fum: Muște, acoperite cu mușchi cețos Cos, tu, tu, Draga Mosule! Cad cu un oftat Sub tufa de salcie Lasă viața să fie o povară (Așa cum este îmbrățișată de întuneric) Calea înseamnă pentru noi Iar Timpul, bătrânul zdruncinat, Plânge peste noi Vin primăveri Vin iernile Cose, tu-tu - Cos-te, dragă bătrâne! Moscova BUNICUL Încă răcoarea jeturilor de gheață Nu a secat cercul crud Aici, în revărsările de verde, sunt O poiană crudă, fără margini Bubuituri rostogolitoare ale vântului Toată lumea a văzut-o undeva Tot același

bunic calcă în picioare culorile aplecate ale covorului Merge cu spatele îndoit într-un foc aerisit și strălucitor; Merge: palma lui aspră se sprijină rece pe plug Păr cărunt înclinat și înclinat În pajiștea parfumată și netulburată! Taie ușor gazonul Un plug zgomot leneș Onuchey calcă în picioare ierburi, tufișuri Și piepteni de cremene ascuțite, - Peste catifea brazdelor proaspete Să se ridice prospețimea verdețurilor! iunie Petrovskoe BRIUSOV Magicianul încăpățânat, care a înțeles numerele și stelele modelului magic Tu - aici: întunericul atârna peste ochii tăi Ochi grei, arși Anii curg Ele zboară: planetele Conduse de un val gol - Spații, timpi Într-un vis atârnai peste abisul de gheață Au dat fără apă Aerul este praf Dar în stele, un diamant împrăștiat Cu tine, bufnița ta credincioasă a fixat Focul ochilor cruzi și galbeni Îți amintești: te-ai aplecat peste metoy înstelat din haos, Iar deasupra prăpastiei suspinoase El stătea în văluri de întuneric Citește dincolo de pragul vieții Tu ești soarta lumii pe de rost În curba buzelor nebunește de stricte Imprimată tristețe rea Atârnat, agățat din veșnicie, Peste dansul întunecat al lumii - Îmbrăcat în haosul lăptos al lumii, Ca într-un anumit giulgiu de sicriu Ai mers pe calea nereconcilierii - calea lui Lucifer Risipire, vedere palidă, În ciclul nebunesc! Știi: lumea, deznodământul destinului, curgerea anilor repezi - Numai visele tale sunt un dans gol; Dar în lume ești, și ești singur; Toate luminate, neîncălzite, Răsărind în propriul său vis Anii curg, planetele zboară În adâncurile tale nefericite martie Moscova TRECUT Zi proaspătă de septembrie Și eu, ca și înainte, singur Mă duc - rătăcesc prin mlaștina mlăștinoasă Ma bate vantul Întâlnesc toamna cu inima timidă În smalțul ei transparent mă uit cu un impuls neîncălzit Distanța va îngheța cu lumină, - Cu o lumină rece, impasibilă Acolo soarele - un fazan strălucitor - Va zbura, risipind coada violet; O caravană aeriană de nori-șerpi cu capete aurii va decola Sufletul este plin: este limpede Sunteți amândoi calmi și exaltați Tăcerea respiră un prevestitor Toate ca și cum s-ar auzi grindina veche, - Grindină de furtuni de iarnă Și inima mea își imaginează asta - pentru totdeauna Peste mirişte apoi azurul Va coborî pleoapele tulburi Apoi, cerul orb, fumul Shaggy va împinge distanța; Atunci purcelul lemnului, Fierbe, va fi aruncat în amurgul palid Tufișurile, zburând sus pe pieptul meu, Vor răcni ca un val de frunze; Creșteți în ceața nopții Cu vârfurile lor sunt sfâșiate Atunci te iubesc din nou Mă opresc și îmi amintesc te voi binecuvânta din nou Mulțumesc pentru ce, nu știu Tu vânt din nou de fericire Sufletul Meu chinuit Iubirea ta aerisită, Binecuvântare, nu mă voi rupe Seară rece, întunecată Nu singur și singur februarie Paris INEL Și noaptea și ziua au fugit Inel radiant Plecat în uitare Un ax verde de secară mi-a stropit în față - În fața mea: "Ca o piatră aruncată dintr-o praștie fatală, Rătăcind pe valea luminii, Tu cauți pacea Nu cauta pacea Nu există odihnă" "Este doar noapte de odihnă Și o vei găsi - Du-te, du-te acolo " Uite ce păcat! Ascultă: secara face furori O stea a răsărit Viața mea se va revărsa în noaptea albastră, Pe măsură ce granița duce în noapte Știam asta de multă vreme Și noaptea m-a chemat, - Liniște, proaspătă, - Acolo acolo mai Petrovskoe NOAPTE O noapte, te rog, Da, secera palidă va străluci Grăbește-te, coboară, grăbește-te! Pe pieptul meu Racor stropi rece, - Pe pieptul meu Boreas sunt înlănțuit Lanțul de fier al sorții Minute, ore, săptămâni Sufletul meu, Ia o înghițitură de curent îmbătător - Îmetă-te, hamei de toamnă! Respiră, respiră Deliciul superstițiilor, Jeturile de aer și beția Suflete, suflete Sky Doors În întinderea altor spații mesteceni, tu Fiicele care nu se plâng din spațiile fără plângere: da cu generozitate pentru tine Aruncă cereale

sclipitoare Fragment de chihlimbar - da cu generozitate pentru tine Aruncă boabe de aur zori de Aur - Acolo sus Top în noaptea neagră Fierbe ca mările În jur, în jur Văd reflexia aurie a chihlimbarului la apus Și deasupra pârâului Zbor în ceața ondulată Lilieci muți Nimic Pune jos, o, baldachin cețos, coboară, o, noapte - repede! aprilie Moscova VARĂ eu - Am sărutat-o eu - Ea a spus: "Vrei să vii?" - " Da, da, vin " Si nu A ei Și iese Ușoară, Și noaptea - Nu învinge "Vei veni?" - - "Nu, nu " eu - Sărutat Eθ- H- numit Eθ- H- Ea a șoptit: "Întoarce-te, Închină-te! - - "Da Da!" Cercul este închis Din grele severă zile - Și grele severă Mook Sunt obosit prietene, Obosit: "Vino " - - "Pentru chinuri noi " Dar frigul Veshnykh Jeturi - Avioane nepământene, avioane letheiene, - Dar frig Jeturi - Nu se va întoarce zilele trecute, Nu se va întoarce Pentru ea Și fără ea - Sufletul tace Sufletul adoarme Ea - S-a dus la culcare Ea - mi-a șoptit: - "Voi veni! " Dar fericirea nu a revenit - - "Nu!" Respirația serii Pieptul meu a respirat: - - "Te duci " - "Unde să mergi Unde? " "Acolo acolo " - "Acolo Apa stropeste " - "Da, da! - "Imi pare rau " iunie Petrovskoe APEL An de an - anii aleargă: - Acolo, unde albastrul e transparent Și norii sunt o creastă palidă: Ea este în zăpadă - mereu, mereu Ea este a mea Și tu? Nu stiu Un val de vânturi agitate Din abisul timpului se repezi; Vorbe agitate, îndepărtate O chemare îndepărtată, irevocabilă, Cât de dulce se aude Durerea a zburat timp de secole Ea încă zboară Viața se va stinge Și distanța se va stinge Ceva lipsește Ceva este păcat Și sunt singur în sălbăticia mea Zboară repede ani Unde albastrul este transparent Nu se schimba niciodata Anii curg - o poartă acolo Ești acolo Aștepți Cine eşti tu? Nu stiu iunie Petrovskoe TIMP Plugar de teren arabil fără margini, Vindecător formidabil cicluri - Peste primăvara înflorită Prețuiește humusul gras Peste pajiște, gazon înrădăcinat Pentru gânduri vegetative - boabe - Dezvăluit cu o lamă de tăiere Haos pământ negru mohorât Deci anii care trec sunt poveri Îl purtăm pe resemnatul '- Când cu un dinte de fier timpul Taie catifea întunericului etern iunie Petrovskoe curent GRATUIT Suflete, dezvăluie nemăsurat, mai frumos Avem un firmament transparent! Tony, într-un castron turcoaz, moarte sărăcită! Ca toți ceilalți, am fost împletit, forțat, eram într-un dans rotund fără speranță Sugrumat cu o vale de mormânt, Pasiunea căzută pe firmament Și acum - beat de aer, mă avânt cu un vis liber, - Acolo unde curentul cu frunze bate cu un tremur de alergare Despre malul azur și gol Și unde adăpostul înnorat se limpede cu tunete, - Tufe cu frunze late Curge cu dulceață neclară Acolo trecătoarea pământească, Ca praful văii va mătura Veșnicia de la miezul nopții de diamant Izotket-ul lui de catifea întunecată iunie Petrovskoe NOAPTE Pe măsură ce a trecut ardoarea primăverii, tot așa a trecut și căldura pasională Degeaba am așteptat pacea: pacea nu s-a găsit încă Din casă a tunat un val puternic, Un val de Gaiden liber care zboară spre înălțimi Soarta disprețuitoare rănită în mod insultător, stătea în jos cu trufie Pe Iarba plictisitoare, plictisitoare, decolorată, umblă vântul; cu un oftat prelung, va lovi sticla care se întuneca din bietele colibe Ce tăcere! Ce simplu este totul! Ce zori slabe, fără foc! Ca toți ceilalți, vei trece și tu, prietene, bietul meu Prieten De ce fierbe din nou marea în suflet? Plouă, plouă! Grabă, pădure aspră! Woods seducător seducător oftat; Și privirea smerită a nopții vorbește mai mult, Și glasul îndepărtat al vântului și suferința liniștită iunie Petrovskoe DESCONFIRMARE Cum plecăm Din durerile astea tarta? Unde să cărați Pacea neîncrederii? sufletul meu De asemenea, cât timp, cât timp? - Pentru sufletul meu Neliniște rece? Sufletul este viu Dar - plânge necontrolat; Pământul este mort Vor trece și nu vor răspunde Dar

- acolo: uite! În focurile zorilor - ceață În focurile zorilor - Alte pământuri strălucesc Calea aeriana! Pământuri Luminoase! Și cerul se coace Și lumina deșertului se coace! Dar stai aici Până în secolul în care ești acum Tu trimiți - Și un întuneric lung a fost acceptat Lasa-l sa creasca! Și iarăși închină-te ascultător Cu suflet mut Și așteaptă, și va veni ceasul Și un tun cu apă Cu jetul său de aer, Cu fluxul său Ca o fantomă, se va ridica Zile fără urme, emoție irealizabilă Noi suntem originea Într-un pământ ciudat, îndepărtat Atemporal Durerea neîncrederii - Durerea prematură - va fi spălată de curent octombrie Petersburg CALE Acolo moare vântul: pe câmpuri cântă - El sună acolo Există solid Ca o sabie, firmamentul de acolo - ca o sabie - Steaua taie Nu există - nu există noapte Dar ziua Nu există Și scuze! Calea mea, oh noapte, eu duce acolo? Da, cred: o cale diferită (Da, cred) - Nu te vei întâlni: trece, lovește, - Ucide-mă! Ar trebui să trăiesc? Ar trebui să fiu? Dar a fi - de ce? Rupe-o, moarte, La acea oră, ca secera - un coif de aramă - va tăia firmamentul octombrie Petersburg GRANIT Acolo - distanță și ceață Ea a plecat - S-a dus acolo - nu s-a mai întors Dar ca un opal, luna este luna S-a rostogolit peste marea spumoasă La picioare - fierbe Se retrage Abisul este îmbrăcat în solzi, - Și dansează, dansează lin în noapte, Inele de lumină sparte Sunt litere ușoare Poveștile care nu i-au spus încă lui Rush în noapte Și noaptea este fără fund Deci strălucirea inscripțiilor orbitoare - Va arunca o umbră Și toți așteptăm Care este mesajul în lume, ce va fi Așteptăm de mult Să tragem aer în piept - să mergem Și nu vom înțelege Și să nu uităm Uită, suflete, dar - fii! Și disprețuiește, disprețuiește lumea aparențelor, Deși în lacrimi bule pieptul, Ca un arbore tunător în spumă clocotită Lasă inima să păstreze secretul, dar nu vom găsi secretul cu inima Secol scăldat în granit În inelul de raze - un inel orbitor noiembrie Kronstadt Scuze Zori Înțeleg - Tu scuze Pe mine, Iartă-mă: Nemeu eu, Pentru tine nu îndrăznesc Vino Lit zori, Aprins; Și - niknet, niknet mai jos bate - Ora: înainte Eşti aici; Si nu Căi către tine Și noaptea răsare: umbre Și umbră lins Mai aproape, curgere actual Ani Spală lumea Îmi pare rău! Spălați anii actuali Pe drum tu Iartă-mă - Iartă-mă Acoperi: Sânge mohorât - Acoperi Nopți mohorâte - Flux întuneric languresc Selenia s-a spălat, s-a spălat Distanța mormăie abătută, Ca în depărtare vzropschut Groves topit Rdyanyh zorii - Topit - Praf de secară Dar măsurată Spală întunericul - Dar măsurată luna slaba, Zburând în gol Coroana aripilor de aer - Voal, adăpost mohorât, Voal nopții mohorâte - Spalat Suflet: Sufletul mătură, Aruncături înfundate baldachin - - Aer - Baldachin zile Deasupra secretului secretelor zilei - Și lumea umbrelor goale, Nopți și zile - - Un fragment de Viziuni de vise, Lumi, Înghețat, înghețat - Un fragment - Lunar - peste o rețea de brazi cenușii - Zboară în eșecul spațiilor - Altele, Noapte goală nopti, Suflet Doamne, mătură cortina morții, - Și Zile! îmbufnat, ea A coborât într-o noapte mohorâtă: Ea, Neputincios Rezemat pe un ciot cu mușchi, Ascultând entuziasmul valurilor (în timp ce mormăie, Groves), - Tăcut în valul întunericului: Urmează Pe măsură ce ziua se estompează Și distanța din jurul ei Mai misterios și mai simplu; Și baldachin mai gros Dreves, misterios Baldachin Îmbrăcați-vă A ei, Acoperi, Acoperi noapte mohorâtă - Îmbrăcați-vă! martie Moscova VAL Și nopți întunecate Ca întunericul nopții - - S-a sus, deci nopți întunecate - Ea și-a vărsat paharul Cupa ta, cupa - - Dantela aurie, paharul tau - - Semănat stele Cum Fum; - Ca un fum lăptos, Ca o potecă lăptoasă și afumată, Ca o cale veșnică: ea strigă la sine - Se ghemui Haide haide! - - Ascultă profunzimea: Te vei repezi în valul tău iubit, Că țărmul zilelor se spală din timpuri

imemoriale Val - aleargă: ia o înghițitură, sorbi! Și întuneric Întuneric, Întuneric Curent - în jur de - - Va spala pieptul, Fierbe cu spuma de stele Acesta este fum lăptos; Aceasta este calea fumului lăptoasă, Aceasta este calea eternă - - Chemând în sine : să doarmă aprilie Moscova PENTRU EA Ierburile sunt îmbrăcate Perle Undeva salutări Trist Aud - salut Minunat Dragă, unde ești Draga? Lumini de seară clar - Lumini de seară Roșu Mâinile ridicate: Te aştept Dragă, unde ești - Iubito? Mâinile ridicate: Te aştept În jeturile Letei spălate de palidele Jeturi Letha Dragă, unde ești - Iubito? aprilie Moscova BĂUTĂ DE DIAMANT flash, Steaua de diamant Diamant Turnați lumina! - cum beau În ceasul rece Ochii Întinderea câmpurilor; Cum să bei Suflet din ochi spaţiu câmpurile mele; Cum beau Timp în care? - suflete Un vers parfumat curgere strofă în jur Mirositoare Dispersați vers Odihnă Aceste locuri reci! poezii Umflatura esentiala Va fierbe diamant stea - da bauturi Suflet din ochi Diamant curent în jur, Da bea - Timp în care? iulie Puțul de argint viață În memoria lui Yu A Sidorov Zboară peste viața secretă a Spațiilor și a vremurilor fatidice În patria albastră ca cerul Un vis plin de lumină, de fum Urcă sub cer Zilele zboară peste înălțimi Cu nori de tămâie, - Tămâie din timpuri imemoriale Viața este un val turcoaz Adâncime stropită Cu spuma sa de zi Ne va fuma în ochi Și totuși în deșertăciunea muritorului Visele profetice ne încurcă, Când stăm în fața universului Adânciți, șocați, - Și se deschide peste noi pământ natal de neatins - Deschis deasupra norilor Adâncime de azur iulie Dedovo STÂNCĂ Firmamentul, tăind fulgerul cu vârful arzător în formă de suliță, Viața a devenit ceață - și un nor se strecoară în eterul albastru Anii trecuți s-au rostogolit Acolo ca niște cupole de nori Și apoi - repezișuri moarte În noaptea secolelor înecate Pentru o viață acoperită de înșelăciune, O moarte de foc va înțepa, Un vierme de nori osândit, răsucit într-o ceață de gheață Distrugătorul se va ridica din veac Într-o ceață de furtună fumurie, Să răstoarne tunetul greu în sălașul ceresc Un purtător de suliță cu părul cărunt, O suliță topită, Într-o clipă sfâșie atlasuri de nori, Smulge-mi inima iulie Dedovo PLÂNGERE Câmp brut: gol Și domeniul îmi este necunoscut Cum bate inima în tăcere! Ce locuri reci! Unde sunt adus de soartă? Cocytus bate în țărmul pustiu, Și spumă cu margine de margele Aleargă în pietricele de coastă Devine din ce în ce mai proaspăt Surf-ul stropește; În spuma ondulată a valurilor întunecate, Dirijată de însăși soarta, O barcă fragilă mi-a ancorat Sunt atras de forțele oarbe Spre liniștea mângâietoare a țărilor reci; Și pot vedea prin ceață Sunt o coastă minunată Cântece plângătoare, Ridge se ridică pe un val Umbre fără voce, mute Întind mâinile spre mine Raze purpurie ale Aurorei luminează puternic firmamentul Îmi ridic ochii cu tristețe Cer cu umilință la moarte februarie Bobrovka CA ÎNTOTDEAUNA Există o distanță, câțiva mesteacăni, Există un iaz: Și stropi în iaz cu o aripă Există un pescar; - A apărut, a crescut acolo (Necunoscut Despre ce) Un apel trist Am așteptat supus, prost; Un apel Creste de-a lungul anilor am iubit atât de mult - Mi-am dat viața - de ce? Tu am adus totul; Am iertat totul Ai plecat Nu ai nevoie de mine? De ce, spune-mi - De ce ai sunat? Si eu tac Nu ai nevoie de mine? Și acum, de la graniță - Slashed ceață Judecata mea nu este auzită Peste viață, plecand, Voi spune "Amin " Și aceeași distanță Și iazul Mă uit Ca atunci când eram copil M-am uitat în albastru An de an trece Și stropi Pond: "Grăbește-te "Uita-o " Aplecându-se, mesteacănul se toarnă Val Buclele tale La pieptul lui Singur cu dorul meu Lăsa O voi asculta - o, lasă! Sufletul meu Care este apelul - ce este? Despre ce? Ce tristete! Cat de bine! iunie Petrovskoe eu Drumul tău este departe:

departe, sever Secera urcă ca un cuțit ascuțit Tu mă vezi Auzi apelul Vin, iti spun Și vei înțelege Secara face furie Ziua se ridică Iar noaptea este ca o umbră a nimicului Ea este cu tine Ea este ca o umbră Ca umbra ta Al tău Cu tine este al tău Dar suntem singuri Nici viață, nici moarte; nici umbră, nici lumină, ci doar alergare veșnică prin zile Și zilele zboară, zboară: nu sunt Vino Da, da: mă duc în noapte Un roi plictisitor de zile zburătoare! Nu învinge, nu învinge! O, noapte, acoperi cu un inel de umbre! Pleci - adormi Nu aici, ci acolo Uită lumea Dar o va face Și acolo, ca și aici, predați-vă viselor: Te reflecti in repetari A adormit - m-am trezit: într-un vis dintr-un vis Și a trăit în vis; si acelasi vis Și tăcerea lumii Și panta pal-pală a cerului; Și aceeași zi și aceeași noapte, Și roiul enervant al trecutului Nu birui, nu birui! Acoperă inelul de umbre, o, noapte! decembrie Moscova NOAPTE Vântul puternic roade, roade trunchiul Lacom; Va vânt în vânt, va foșni cu frunziș; - "A uita - Uită-o!" Tăcere, noapte moartă! Înghițind întunericul Frig, Cufăr resemnat, tăcut resemnat - A uita, Uită de ea! O, dacă pădurea încețoșată ar fierbe cu întristarea mea! O, dacă pădurea încețoșată ar fierbe cu Rugăciunea mea, - Apoi - (Da, știu) I am silent: mut - tac; prost, în picioare Pe depărtare Da: mă închin, mă voi îmbăta de tine, singur de tine - Apoi! (Da, știu) Există moarte, există noapte: ești acolo dincolo de Granița Fatală Sunt moartea cu tine, voi binecuvânta viața cu tine - Dormi: Dormi si tu Oh, dacă numai pădure încețoșată I-a fiert Frunziş! Oh, dacă numai Pădurea cețoasă și-a fiert Rugăciune: - "Somn" Adormi și tu! " ORB, Moarte oarbă! Regiune înapoiată Surd Noapte! septembrie Petersburg CÂND Glasul vântului "Când prin focurile de rouă o frunză verde se revarsă pe patul meu care lâncește și arde, - Când razele curentului orbitor stacojiu al zilei, Aplecând frunza de arțar, Va fierbe peste cești, - Când răsăritul mă va vedea purpuriu și pur, Când șuvoiul focurilor Sale pătrunzătoare se revarsă: Atunci sufletul tău îl va întâlni pe Al Meu îmbietor (Ultimele mele zile, zilele tale de primăvară) Bine? Esti ingrijorat? Este necesar să vă faceți griji: Bucuria primăverii este în jur - Uite: zorii Bucuria de primăvară Coboară la noi, bucurie Acum aplecă-te, iubire, Lobzai - spune: "Mori" Sărută-mă! Iată-l: Și chipul luminat se stinge, Deja plecat în umbra golului leteian "Îmi pare rău, bietul meu prieten! "Iartă-mă, prietene îndrăgostit, "Ți-am dat viața mea "Nu, nu ai iubit " (Vocea vântului se estompează) Apoi prin lumini Fluxul zilei, frunza stacojie de arțar Klenya, fiert prin cupe - Wow! Și, ca o lacrimă, Frunza verde de rouă le-a stropit Atât de modest Și s-a ars cu jale septembrie Petersburg Ispititor Vrubel În frigul morții Fata mea În jur se micșorează deprimant Inel de umbră Mult timp sa odihnit cu sufletul lui Yuna În țara umbrelor Plângeți, fire rupte sufletul meu Puțul de argint Grădină mizerabilă a cimitirului Și - umflături verzi Deasupra monumentelor tremura, trosnet Lumini Peste desișuri de copaci Plange cu clopote - Templul este limpede Oţepenev În noapte cioplită Cruci plopi de argint Ezită din cauza gardului, Mătură Spre câmpuri Furios Căderea frunzelor în ezitare Argint Tăcut aparitie Decolarea băţ, Foșnetul lor plângător Oh, inima mea liniștită Ars în căldura amiezii - Ești cufundat în nativul tău În frig Nimic! aprilie Moscova Voi asculta discursuri, îmbrățișat de întunericul întâlnirilor filozofice, Nemulțumit și prost Primavara, ceata de moarte Acolo - un rând de frunți neobosite Rezemat pe masa verde; Praf nisipos de cuvinte Omul de știință se învârte ore în șir Prof Marburgsky Cohen, Creator de metodologii uscate M-am otrăvit N** N** Atât fascinant, cât și riguros În jumătatea somnului mort de octombrie El îmi dă un glas blând, Ușor mătăsos, inul ușor De

barba lui castan Învârtirea nepăsătoare a unui deget; Și ca coarnele buclei de turya, Vlasy peste fruntea neînsuflețită În ochii azurului rece; - O să vorbească, vrăjitoare Într-un șuvoi de moțe solare, Și cu "Critică" va binecuvânta, Ca un călugăr sever cu Biblia Decolează, își ia zborul; fără cuvinte Se va aşeza la masa verde Rânduri de frunţi glorificate! Din nou, un om de știință se ceartă cu un om de știință: "În ceața întrebărilor înalte Suntem da: ne vom îneca fără urmă Da, domnilor: ce zici de Kant? Filosof excelent - Skovoroda " Moscova Privirea fuge în depărtare primăvara: Azur acolo - Înălțimi Dar criticii In fata mea - Pielea lor Legături Departe - diferit Geneză stelat Decoratiuni Și, tremurând, amintesc Despre natura iluzorie a spațiului De un an de zile filozoful de la Marburg mă urmărește pretutindeni Mintea mea se va îneca în întunericul nopții Întrebări metafizice Când peste fruntea de ceară Păr coama de castan Se valuri în adiere, O zdrobi, jucăuș La această timidă întrebare fatală îi răspunde acest filozof, scărpinându-și nasul palid, Ce este adevărat, ce este adevărat - o metodă Printre desișurile tinere, de primăvară, Spălat de lumina serii, El, învelindu-se în mantia lui întunecată, Umblă într-o siluetă întunecată Își scutură mantia ca un liliac, batându-și aripile negre Mănăstirea Novodevici Strălucește cu cruci clare martie Moscova * Uriașa catedrală roz Ridică cupola din Zlatozor; Și cerul este o piatră amiant - Aruncă primul diamant; Un iaz de lumină turcoaz, strălucind într-un smarald, Zdrobim cu un val de oglindă; Și - un stâlp strălucitor strălucește Acolo cerul este palid, căzut, Întins într-un brâu de ierburi; Există un abis - sus și un abis - jos: Din aeruri palide de duhuri și haine; Acest fragment este din poezia "Prima întâlnire" Acolo, pe țărmuri, stropește un val de bulele fulgerătoare Din lumea închisorii zadarnice Intrăm în tăcere în gard mai Petrograd Fumând, aici stăm Pe o bancă, cu ochii holbați Fum verzui pe câmpuri Ne uităm la Sparrow Hills "Viață", șoptește el, oprindu-se în mijlocul mormintelor verzi, "Conexiunea metafizică a premiselor Transcendentale " "Se va risipi ca fumul: Ea nu este viață, ci o umbră a judecăților " Și își înclină fața În tufe de liliac violet În fața privirii celor neînsuflețiți, mă apucă un tremur îngrozitor Și bate pe coroane, sunete, Porțelan, nu-mă-uita Ca din ierburi verzi Morții, înviați în cruci, Cruci, ca niște mâini, ridicându-se, Clipesc din ochii lor galbeni martie Moscova * Și roiul de sutane de călugărițe umblă în verdeața umezelii, Și - un nor roz străpunge Și - aerul blând este turcoaz Aici, inima profetică, se topește în tristețea crinilor albiți În levkoy liliac-roz Morții, Dumnezeu să odihnească în pace Un bătrân s-a așezat, Rezemat de un băț În briză- Din poezia "Prima întâlnire" Cearşafuri jale zboară; Ridicați cruci uscate - Strigătul luminilor stinse Și strigătul coroanelor de porțelan Tu, inimă, ești un iuteș necruțător, Pe cine chemi, despre ce țipâi? lună roșie sânge Deja trist și palid De la biserică în verdeața umedă Un roi negru trece în chilii; Cruci întinse Aglomerat în noapte Hai, tu - Din vremuri, din vremuri! În capelă - o lumină decolorată: În capelă, locuitorul sicriului Își lipi capul de sticlă; Și se uită în paharul roșu, Și bate în sticla roșie Ușor fosforescent de la ierburi Stând în picioare prin cap, - Călugărul neînsuflețit își ridică coloana deasupra analogiei mai Petrograd O, lasă mintea să rătăcească neliniștită Și lasă inima să se oprească - lasă, Când tristețea filozofică se ridică în ochii mei Mă așez la masă Și o după-amiază îngrozitoare, Și un volum îngălbenit Întinsă de un nu-mă-uita palid; Atât coloana vertebrală, cât și inscripția: "Kant" Zatkat web păianjen fluture colorat, Unde un ramur copt atârna ca un liliac peste o perdea cântărită Lumina este radiantă

Aerul este dulce Scăderea profilului într-o zi luminoasă, Te târăști de-a lungul zidului de falduri întunecate, o umbră diabolică Din colț atârnă un profil sever Soarta irezistibilă Picioare trase nemișcate Pe un tapet subțire de dantelă Evaziv, mereu instabil, Nu chinui și da un răspuns! Dar un zâmbet sardonic Nu a dat o siluetă neagră S-a mișcat și a împrăștiat umbra Foșni din perete; Și a căzut în tăcere de pe perete, Și a trecut și a devenit gri În atlase sumbre, cu un cot ușor Aplecându-mă pe birou, unghia inevitabil galbenă De-a lungul liniilor galbene, privirea mea a condus Din pânze de păianjen argintie, chipul țesut de tristețe a dat din cap, Ca și cum un roi de particule de praf pătrunzătoare a tremurat la amiază aurul În bucle de lenjerie ondulată, aurie Satin și moale Din rouă nu-mă uita Împletește ghirlande Din ierburile ușoare se ridică turyas Coarne abia sesizabile Ochi reci - azurii - Se toarnă perle plictisitoare Încătușat gâtul mat Brățări de foc solar Zburând ca un șarpe, Toată catifea, în mătasea umbrelor: Vei spune: "Ziua" Și ziua - El va înșela - aici Dar - aruncă-ți capul Uite: și în amurgul mohorât se va scufunda Albastrul lui safir " Aducându-mi un vârtej de viziuni, Și abisul albastrului original, Fratele meu stea, geniul meu credincios, De ce te ridici? Dispari! Te ridici cu spirit blând, Plecându-ți capul încoronat Tu pe alt tărâm, fără margini M-am maturizat în vis și în realitate Dar cine ești, cine ești? cu un val zumzăit Spărgând razele prin lână, Fiartă, - și presărată leneș cenușă în fereastra întredeschisă aprilie Moscova unsprezece* Peste căptușa pufos, Deasupra bonetei ei este înnegrită de un armăsar de șoarece - "El", care se îndoaie într-un viscol spumant Și toarnă bani de schimb, Care intră noaptea într-un vis pestriț Și rătăcește brusc în el - înnegrit - Din poezia "Prima întâlnire" Deasupra ei, deasupra noastră, deasupra universului Din zile, captiv de visele lui; El este cel care nu este el, al cărui nume este "Legiune": Cu două fețe, cu multe fețe, toată lumea, Sau doar un sfârșit, "Iy", - Un șarpe șerpuit, străvechi, - Atrage întuneric în ale lui, Își extinde prostia: El este o lene mocnitoare Și - o umbră gravitatoare Ca Mefistofel, odios pentru toată lumea, Cu un profil încăpăţânat, ca naiba, - Raţiunea, un comediant cu nas de porc: Spre universul captivului este extins Ca zăpada, în acoperișurile acoperite de zăpadă, Ca în gânduri, șoareci roade, - În vise, înălțate de sus, - Aruncă uscatul răsturnat: Prostie capitală uscată; Cu frac căzut, întinde noaptea Klikushi-suflete, - el umblă - Klikushi-suflete, - amar, amar - Cu frac căzut - sugrumat: într-un vis mai Petersburg Iar roua rece seamănă mărgăritare Pe aleea întunecată - ascultă vocile: - Da, domnule: așa că șapte zile din săptămână sunt cufundat în întunericul unei nopți fără stele - Ai dreptate: abia am optsprezece ani, Și se spune că nu sunt un poet rău "Dar mi-e rușine, de când m-am născut cocoșat, Să suspin pe ea și să strig către lună Nu, domnule: sunt plin de alte gânduri " Grădina este vântată de stropirea valurilor întunecate; Faceți clic pe păstăi uscate de salcâm "Iată un exemplu pentru tine: să-ți pui ochelari pe nas, Îmi strâng cu lăcomie un volum galben Linia poartă și aruncă în țărm: Kant! "Lasă-mă să fiu un păianjen în praful bibliotecilor: sunt o persoană luminată, livrescă, Prind oamenii ca muștele în împletirea cuvintelor: Mă ridic puțină lumină: citesc, mănânc și dorm " "Da, domnule: deci sunt șapte zile pe săptămână Sunt cufundat în întunericul unei nopți fără stele " "Nu sunt călugăr: cum va veni zgomotul de la râu, Uneori - de mai multe ori, punându-mi ochelari pe nas Și ascunzând un vis nemodest, tânărul Harit goliciunea tânără, Aplecat de fereastră, mă uit, zdrobind absent muștele cu un pahar, Sau mă strec în grădină la arinul răspândit "Și oaspetele mormăie; și - face cu ochiul: "Heh heh " Ei tac Și noaptea

Stufiile foșnesc Faceți clic pe păstăi uscate de salcâm O potecă de foc va urmări panta cerului Un diamant va zbura într-un vis de abis fără stele martie Moscova * A trăit cu barbă, nepoliticos Roiul cu cap alb al zeilor: Bărbi Klokochi l din vată: Și - ne-a păcălit cu jocul În beznă metaforică A aruncat bietele creiere Leah azur douri Pe zgi-ul nostru mental funingine alegorica, Umflat într-o cupolă albastră, A început să aplaude Pe noi, ca armele, soarta Din poezia "Prima întâlnire" S-a repezit de-a lungul unei cărări înnorate, Izbucnind de mânie, - spre noi, Certându-ne cu o mulțime cu capul gol Pe ceasul serii, - După ce a scos tridenți din nori, Jos, de-a lungul chihlimbarului apusului, Odinioară, iubitorii de zei-femei se duceau la mamele noastre Acum rolurile s-au schimbat; Și nu mai există metamorfoză; Și - viața crește din sare; Și - mutăm locomotiva cu abur Și Grevsa Zeus - nu se va schimba; Și fizicianul este în mijlocul cerului, Și din neatenție Bryusov adit; Și Hades va face murdărie; Iar proletarul este pilot de munte; Și - un auraș strălucitor; Iar traducătorul este legător de cărți; Și în prezent - aceeași gunoi Din valuri de azur tremurător, Când azurul se limpezește, - Sclipește în întuneric neclintit O lună, păpădie de furtuni! Acolo - zeii dezonorati Au dispărut în întinderea manifestă: Acolo coarne de argint, Acolo, despre lună, protopyr Privește de acolo, privire moartă, Privește, spânzurat, și fii rece, - O, rău, amărăciune nebună, O, gheață jignit! O, umbra mea: o, frate liniștit, La picioarele tale ești ca o pisică neagră: Te vei înșela cu explozii de neînțeles, Te vei ridica cu explozii de gol mai Petersburg Din cearșaf în cearșaf în fereastră, o sclipire, sclipitoare, un diamant În mâinile mele, volumul greu atârnă neputincios Nu am nevoie de iubire, nu am nevoie de: Voi ridica iubirea peste viață Răcoare în fereastră Curge roua de perle Mă uit: răsucindu-se de-a lungul drumului, Praful zdruncinat umbră oamenii, Și pe cer palid și cu două coarne, Gheața abia spălată de albastru Secera și fragilă, și dragă Privește în depărtarea altor ținuturi, Fumigăm cu fum rece Respirând ușor nori O, lasă mintea să hoinărească neliniștită deasupra mormanului de cărți șterse Iar chipul lui Lucifer se ridică Ca chipul în oglindă a lunii aprilie Moscova Un nor aerisit arde în firmament, - Un călugăr aerisit albastru, albastru - Aerisit în firmament va curge Strălucirea aerisită a fulgilor săi de zăpadă Ca peste un rege rece, Deasupra lui strălucește o cunună blândă; Și rozariul lui ciripit stropește cu cristal de grindină Din sferele azurii, strălucitoare Fâșia lunii, la fel de limpede ca Luciferul luminifer, Roșu coboară spre vest iunie Petrovskoe Și - iarna va urlă pe stradă - * Și cu o figură cu picior iute, Aruncând din picioare, întunericul crește și amurg mohorât Pe casele cu laturile albe Și se pare: lemuri întunecați, Mimi tăcuți, - din iarnă Extras din "Prima întâlnire" Trecând intermitent, construind tururi Și se coace cu un discurs: "Tu și noi!" Mă duc, umil și descurajat, Geamăn cu patru picioare: Și - spiritul stelelor cu două aripi crește; Și - nodul inert îngheață Pâlpâind și sclipitor Jucându-se cu un roi de cristale, Voi turna din oglinda feței mele Re-oglindă crini, - Și acolo, sub mască, este un păcătos, voi stârni o rușine fără speranță, Așa încât un templu fără smoală, fără scop, păcătos să devină din viață Zburați mai sus, meme rele Se repezi de-a lungul acoperișului înzăpezit, Trecând intermitent - în ierni, în fum Capul meu zguduit! Oh, înconjur - oameni, oameni: salvează-mă de la mine; Închide sânii fulgere cu inimile pline de foc Eu - vizibil - o oglindă a aspirațiilor, Un diamant de refracții încrucișate, mărginit de o fantomă, - Clipind, sunt aruncat - în tine, - Parcă plin de soartă O coroană a fost pusă

asupra ta Mă voi coace, predându-mă luptei rudelor, încălzind inimile Vei veni, sunt uluit, Tu - depărtează-te, nu eu sunt cel: - Sunt rupt, plin de frământare de goluri, - Ca un con gol de umbre, Ca un nor de ani de mare altitudine, Ca un ton fără inimă, etern de înălțimi Inexistente Cifrele sunt construite pe nori: Iya - cu o retragere facială, Zdrobit, amurg, mohorât, mă repez prin mormanele de zăpadă; De pe picioarele unei greble aleatorii mă întind - fără greutate, nu, Sunt crescut de demoni Cu un dor inexprimabil Suntem neînsuflețiți, non-nativi, - Spirale ale ochilor altcuiva: Suntem oglinzi debordante - Ne jucăm într-un dans clar inactiv Pete dansează pe pereți vara; Un șurub dansează cu lumină într-un pahar; Și totul este atât de ciudat de neînțeles; Și totul este un fel de labirint mai Petrograd * Ochi - în ochi! Turcoaz Între ochi - între noi - sunt înviat; Iar primul mesaj va sufla; Nu - tu, nu - eu Dar - noi; dar el! Iar mintea, batjocoritoare, ca un spiriduș, Conduce de-a lungul unui alt plan: Scărpinam pete chelie roz Sub izvorul turcoaz: - Extras din "Prima întâlnire" Să ne gândim prea mult, să întrebăm din nou Nu vom mai întreba, nu vom înțelege: Să aruncăm visul atemporal, Vom trece prin viață împovărați; Și nu putem suporta, și certam În anii pâlpâia fumul: Dăm cap cu un taur plângător, Dăm cu piciorul cu un castron cenușiu Rațiunea, comedian cu nas de porc, Uneori va zice în chemarile zorilor, Ce-i mai bun decât o casă de lemn, Decît această boală de piatră; Și își ascunde capul ca un struț, Sări în lateral ca un câine, Pune haos fără speranță în "havb-urile" lui de zi cu zi După ce am digerat darurile naturii Cu pântecele plictisitoare, călcăm anii; Și - ne înecăm: în întuneric! mai Petersburg Oamenii bine intenționați sunt dați prudenței: Nu este pentru ei, nu este pentru ei să viseze la o minune, Nu este pentru ei - prostii sfinte O, fără zbor! Spre firmament Ochii nu sunt ridicati! Voi stâlpi rupti: mi-e milă de tine - mi-e milă de tine! Nu îți va cădea pe walleye (Unde nu-i viață - unde nu-i viață) - Nu va cădea focul Sfântului Elm Și lumina Damascului nu va fi copleșită O, conștiința ta este atât de calmă Și povestea ta este atât de clară: Deci nu nebun, atât de decent A ajunge la fund - a ajunge la fund În voi zboruri neîmplinite Lăcomia de nestins - Extras din "Prima întâlnire" Momente de nedespărțit de soartă irezistibilă Soția este în pat, bucătăreasa este în bucătărie; Și - poziție și - greutate; Și discursul tău pozitiv Revarsă bolta cerului: Așa sunt eliminate lustruitoarele Covoare goale, prăfuite Ai ochi stinși, Pentru tine cerul este fără joacă mai Petersburg Deasupra orașului se ridică de la pământ Arde cluburi deasupra străzilor În depărtare - deasupra capului - în depărtare Fragmente de arii fără răspuns Și a trăit și a murit în suferință, Nu s-au găsit suspine Ca niște reflexe pe tavan O ghirlandă de dantelă aerisită - Se vor întinde: deci - totul pentru o clipă Se va aprinde cu o lumină gălbuie, Și în oglindă stă un dublu Cu o silueta tristă ceață Se apropie, dă din cap spre mine, Se sparge în chin fără speranță Într-o oglindă, într-o adâncime clară Mâinile Lui întinse noiembrie Moscova De un an încoace, filozoful de la Marburg mă urmărește pretutindeni: înecând mintea în întunericul nopții Întrebări metafizice În jurul mesei late, Unde se zbenguiau în grămada apropiată, Tânăra maghiară înota De sub pleoapele satinate, întunecate ale ochilor, o flacără arzătoare năvăli; Ea a înotat, iar mătasea ușoară a hainelor ei zbura în spatele ei ca un nor purpuriu Aplecat de masă, am strigat, Văzând degetul soartei de fier "Bucurați-vă, prieteni bețivi, Deasupra abisului deschis Știu - totul "Am aruncat banca, Și cardul a căzut în spatele cardului; Și a aruncat o sută de ruble În mijlocul entuziasmului beat Între degete tremurând, luând un trabuc parfumat;

Strângând cu entuziasm o chitară plângătoare la piept, - Sunt un jucător care pierde - m-am trezit: invulnerabil de strict, am dansat o plimbare nebună de tort, Aruncă picioarele sub tavan Acoperit cu o reflexie aspră, Mâhnire mortală și ștearsă Pe chipurile celui înghețat care se estompează, Înfipt prin sticla mată - Zorii loc mort; Și ziua moartă palidă timid Și vinul spuma mai dens, Și dopurile au zburat în tavan aprilie Moscova Din tornadele zăpezii care se topesc, Printre clădirile în creștere În amurgul cețos, în sclipirea lumânărilor Fratele meu fără nume, geniul meu, Coborât în vis și în realitate, Scuturat de ceața nopții; Din păcate, mi-a umbrit capul cu aripi cu jet liniștit După ce au apărut de-a lungul zilelor, îndoielile eterne au fost trezite de jocul instabil al umbrelor, Un zâmbet de liniște Pe vremuri era: legat de rău, Invizibil trezea suspine, - Condus în întunericul adânc Suferință de nespus Rătăcind, s-a întâmplat, pe jumătate adormit, In ceata orasului, intre cladiri - am vazut cu angoasa la mine Mâinile lui întinse Umbre sumbre ale pleoapelor, Impulsuri ale sufletelor neputincioase, smocuri de satin de haine, înfășurările lor suflând în noapte De-a lungul anilor, a dispărut în întuneric, Ca inspirația, ca nebunia - fruntea lui fără coarne Și contemplația lui strictă martie Moscova OM MORT (Poem) Minciună în flori Amorțit Purpuriu, - În zambile roz și violet, În alb ma uit - Fara cuvinte, În timp ce prietenul meu a ridicat - Între paiete strălucitoare Brocart - ciorchine de zmeura Culori - În strălucirea crudă Lumanari vino, Oaspeți și oaspeți - Soaptă: "O, Doamne!" - Lăsând umbrele și bastoane pe hol: Iată oasele mele! Îți permit râsul isteric Și chiar și strănutul Zambesc - Într-o coroană de metal: "La revedere, - Lord! servicii funerare suspine În tămâie, raze de chihlimbar "Pa! Pa - In locuri, Unde nu este nici boală, nici suspin diacon - mormăit; cădelniță - a sunat: "Potește-te, Doamne, sufletul slujitorului tău plecat!" Religios Chadno! Nu este pliabil La moarte In labe - Crede-ma; Descompunerea - funcționează Și există deja - miros - În jurul - Mireasă, Amantă Prietenul ei Și ciorchini de flori de zmeură Cu mine - Nimeni Nimic: "Dumnezeu odihnește, Doamne, robului Tău!" Prin pumni de flori Numb, Crimson, - Giulgiul lamei - Din violet Și petale albe - Stropind în abisul vieții de apoi Cu mine - ea: Ea este singură Primăvara e pe ferestre Bolta cerului este albastră Norii zboară În biserici ei strigă: "Dilin, ding-ding!" Stau întins într-o redingotă neagră Cu o față galbenă, galbenă Icoana este într-o mână de os Dealin, bim-bom! Găsit într-un sicriu Destinul tau Lampa a fulgerat Înecul în distanțe nepământene este dulce Mireasa mea Ea suspină, traversându-mi fruntea palidă În crep, prin Voaluri I-a căzut capul În sicriu s-a lipit de mine, Am ars-o cu gheață: Inel fulgeră Pe degetul meu Dealin, bim-bom! Coroanele vor fi îndepărtate Sicriul va fi ridicat Știu, - Nu vor întreba Peste capete plutesc Pentru coroane - Scoate - În stâlpi fumurii În lumânări galbene În culori roșii - Oh! Există un calafăt Brad de Crăciun, Acolo ienupăr Va arunca (Spre bucuria trecătorilor mocasini) - Din casă - Scoate ghemuit Până la fruntea unei corole osoase A fost speriat de copilul Trecător Înot printre mulțimi Pe lângă servitori față La stâlpul de telegraf În frigul de munte Mulțime se retrage, Văzând pop Iar însoțitorul Biroului Cortegiului Funerar se plimbă cu icoana (Datorită îndatoririi profesiei) Iar carul funebre argintiu plutește Și e păcat Și e păcat Și e păcat eu teren! Canta canta: Ultimul Adăpost O vor da jos De la prânz - Mă duc la o judecată teribilă Cineva de acolo șoptește neclar: "Farmamentul este imens" Sunt mulțumit Pe fața mea galbenă au căzut pete Flori - a adormit Gura - glorificat Lumanari Obosit A fost odata ca eu si el: Ne-am imprietenit

de la inmormantare Un schelet a venit la mine Multe ierni și mulți ani Oasele puternice, inima simplă - Ne-am plimbat prin curtea bisericii Și-a amintit râzând La mulți ani de înmormântare: Cum au purtat sicriul în spatele sicriului, Cum a urmat preotul sicriul Și-a fumat din nas Coșorul gras căra sicriul "Dumnezeu să se odihnească cu sfinții!" Ne-au zdrobit cu o scândură Eram odata ca el si eu Tili-tili-tili-d el! iulie Puțul de argint Împărăția cerurilor - Nimic altceva Cum spațiul este cosmic, gol Aceasta este ceea ce spune punctul de vedere științific Și cu greu Grozav - A se extinde nemăsurat, a se destrama, - Pierzând: organe olfactive, viziune, atingere, Gustul și auzul Experimentarea pasiunilor senzuale Fără satisfacție Și întâlnire Zorii nemuririi Aceasta este poziția spirit nemuritor Mulțumesc foarte mult! pliante Se va spala Ramuri de Aspen ochi mici clipind Lămpi cu zmeură drăguţ Vin cu coroane și flori dulci Din mormânt I Cu lacrimile mele Vesel ud florile În jurul - - Cruci Piatră În jurul - - Flori Da, lanterne De departe - Şopteşte dragă Mâinile încrucișate Pe piept: - Vino! Deasupra mormântului în venerație Ochiul roșu se clătinește Din liliac În umbră cad Mâinile încrucișate Pe piept Pentru iubita bolborosit Voi zbura de departe: - - Un ochi roșu flutură peste mormânt cu un tremur Sunt în flux curent de aer Eu ma ridic Pe un pat mort Și balansând ochi roșii pe cei cazuti Cruce de fier Piciorul meu - piatra de marmura, Dar sunt cu totul scăldat în turcoaz Pe obraji Flacăra pietrei prețioase a strălucit, Ca o zi, cu o lacrimă Curând, în curând Prin spiritul meu Inevitabil vin după ea îmbrăcat Prin aer palid, ca un văl Toate în aceleași zile eu la ea Air Wanderer - voi apăsa Chipul de zăpadă Se va îmbrăca Ea este pe deget * Aerul este o haină de mormânt Aurul meu Inel Știu tot În văluri transparente Și la apus chihlimbar roșu, - Și în ceață Și în albastru Să ne îmbrăcăm - Regina si rege a fost sugrumat Un mormânt umed Deasupra mea Crucea se legăna: - Si acum Mă voi ascunde de oameni Ea în leagăn Din stele La ora când deasupra capului Dușmanul tău va întinde capacul mormântului, - Pe nor degetul amenințător înzăpezit al mâinii mele drepte va fulgeră Deasupra cabinei întunecate Înot într-un nor care se ridică în căldură Ochiul meu sună Secara legănată Cuțitul meu sclipește În numele lui Dumnezeu - - Fragment de corn de lună Prin norul mut Mă ridic în patrulare Dimineața arunca o privire Tabăra inamicului; - - Și acolo: - Pe creasta înnorata palid stau Cu un punct strălucitor Ca steaua dimineții, Cu vârful de diamant care străpungea ceața vântului: - Stau - M-am! unsprezece Tujila Aoleu Levkoy în primăvară Purtat Spre morminte Deci cu roșu Levkoem stătea în picioare Deasupra Pacii clare căzut E pe granit Beriluri și perle și lacrimi I-au luminat obrajii Și trandafiri înfundați - - Violet! - Au stropit mormintele s-a ridicat, rătăcit - Ea Și cu ea - drăguț Au venit Pe eteri azurii Am ieșit dintr-un mormânt sărac Nimeni nu m-a întâlnit - Nimeni: doar un tufiș firav Dând din cap o creangă care zburase în jur Am stat pe piatra funerară Unde ar trebui să mă duc acum? Unde este flacăra voastră stinsă - Flacără stinsă - de purtat? Mi le-a adunat - mormântul Am uitat totul din ziua aceea Iar cel care - poate - a iubit, Nu mă recunoaște acum I-a speriat de întunericul depresiunilor; Bat, ei închid ușa Și aici - din ploaie și grindină Nu va acoperi clapa deteriorată Nu, mă voi ascunde sub sobele înfundate Mormânt, dragă mamă Tu singur cu o coroană ruptă Nu te sătura să plângi de fiul tău - PATRIE plictisit Ani vechi Epuizat: inima, Spune-le: "Dispărați, bătrâni!" Și anii vechi vor dispărea Ca norii, adversitatea Am navigat Peste desiș Și mai pur și mai dulce Aer greu, strălucitor; Si odihna În boluri dulci Apele verzi curg Și cântecul unui prieten gnom Purtând salutări de seară "Întors Copiii mei vin la mine Sub tufa de trandafiri

de rozmarin Mă înclin peste tine Flori Din vechile secole " Tu, timp rău, - Risipi! Se toarnă în aceste guri - - O nectar! - Aer greoi, sclipitor Dintr-un pahar dulce beat Trezit: Ne-am întors! aprilie Moscova VIS PROFETIC Un flux de jeturi de jeturi turcoaz Prin pajiști și mente roz - În eșecul gol al furtunii experimentate, În versanții argintiți în ceață Creek, vorbește - vorbește! Suflete, bucură-te: ridică-te! Și aici este înălțimea veșnic strălucitoare! Și iată cântece veșnic strălucitoare! Vechiul prieten m-a eliberat Arde, arzătoare destin Arde în mine ca limbi de foc Ardă în mine: sunt plin de destin - Tu Acceptă-mă: nu mă respinge! Sunt aici, un prieten fabulos, pe jumătate uitat, dragă Cat de bine! Și - înălțimi strălucitoare Și - forțe invizibile deasupra sufletului! Moscova SEARĂ Pe cer erau violete Au cântat și - amorțit ușor; Lucruri vizibile, clare, sticloase, care devin verde, stele Au clipit pe un nor zburător, sclipind fluid, diamante Lovind norii cu bâtele lor, Giants au chicotit undeva Jeturi cântătoare fierte cu spumă efervescentă: în ceață Brazi de liliac zgâriți s-au repezit în țările liliac În întinderea răscrucelor umede, Întortocheate, drumurile curgeau, Unde amurgul întunecat al turbidității Taie prin cornuri Moscova ÎNAINTE DE POZA VECHE fotolii, Cazuri, Pian Totul îmi este necunoscut! E aceeasi agăţat Pictura - Pe un perete gol, umbrit Reînviat: - Și cu primul Buna ziua, Curling la picioare - spumă, a fierbe, Ușoară Era un torent furtunos Din despărțit cadru Trist sunat - "Trezește-te!" Faleza, Uitat Lacăt, Pădure, coastă și înălțimi Trezit: Secol Ne-am ridicat Cavaler în armură de oțel - Al necunoscutului, Necunoscut I-am dat Am zburat pe un cal zburat În nor Praf au luptat Manta pământului meu vag Mie deschis Sunt două lumini din turn strigat, Întinderea Îmbrățișări: "M-am întors din țări îndepărtate! spalare Mie, - O, fratilor! - Ulcere ale rănilor vechi! Accept La adăpost Retras! " Dar inima mi-a căzut ca dintr-un turn Cavaler Întuneric A îndreptat o suliță spre mine privit ascuțit, Teribil Coif cu cioc rău A spus: Râzând: "Prea târziu! Călător - unde, de ce? Suntem morți Noi- Credințe: Suntem acoperiți cu șanțuri de secole A mers (Legănat pene În jurul capului său de oțel) Surd au căzut Porti S-a dispărut - și camera a dispărut Din cand in cand strigă Cineva De la turnul de piatră până la corn, - da câteodată Făcu duș Ușoară Explozii albastre de fulgere, - vârf de lance Pe o suliță Ridicat - Bastion, țiglă, spitz; - da câteodată vorbit deprimant Cu primul - cu trecutul: apa Toate acestea - A fost, A fost! Voi - Mereu, Mereu! A Din Întuneric Fără adăpost I-am dat Pe shaggy, Chernykh Cai - Cavaleri Au galop până la castel - în gros, gros umbre! Noaptea s-a jucat deasupra capetelor lor - irizantă sclipici Stele hohotitor Deasupra şanţurilor umede, - Podul mobil a coborât M-am întors: - - fotolii, Pian - Totul îmi este necunoscut! Întors: - Agăţat Pictura Pe un perete gol, umbrit Din despărțit Ramok - Din nou numit: "Întoarce-te!" - - Faleza, Castelul Uitat - Pădure, țărmuri - - Și sus! Moscova ÎNCHISE Baladă Există o regiune în care vechiul Castel În abisul bătătorilor ape Crelele de turnuri gri Arata - ce an! Soarele îl arde; Ploile lui Sekut Există o prințesă în castel Și există un bufon cocoșat! Crește plictisitor Pe marginea lui Grey, - Clic zgomotos cu un clopoțel trosnind Un şuvoi de roşu În vânt O mantie de satin Zboară: - Pe piatră linii de plumb bufon lung Stă: Și pentru mult, mult timp Aspecte Spre vest foc; Seara ceturi Șapca va fi aruncată A mea Din piatră Gaură Turma decolează bufnițe, Când se grăbește din turn Conducte îndepărtate Hohote Într-o după-amiază grea și înfățișată, ascunzându-se, În umbră Arkad - Prințesa iese Ascultă pocnituri Greier Din Sclipitor fir de iarbă, Din cioturi de rouă - Floarea Coroanei

Cerești razand Pentru ea De abia Ea Rupt tulpină înaltă, - "Oh, regină, Tine minte" - murmură floarea; De abia Ea Rupt tulpina mare, pârâu clocotitor în ochii ei stropit Suc Strălucind, apele cântau - Cartier, Luncă, Flori cântat Vechi Vânt: "Oh, amintește-ți, îți amintești!" A trecut castelul natal Ca un nor deasupra ei: - Dinţii Bătrânului Turnuri topit În abis Zile În spatele tufăturii violete, Bătrânul Bufon a amenințat: Peste ea ca naiba Flacăra A fulgerat Clapa O umbră în formă de cocoașă căzu pe ierburile însorite: - - Și Shadow Hands - Legănat Deasupra Florii! clopote Ei au cantat: "Uită, uită, uită! " Pe ferestrele turnului sclipeau lumini; Ca șerpii foșni În grea Frunze de căldură ghebos, Gri Lacăt Peste pajiște într-o zi albă Aripă - lilieci Dispilați Rău Umbră Regina s-a trezit Tot - - Sfârșitul, sfârșitul! Rupe-l, - - O, inimă! - Clopoțel trosnind Tu, - - Papadie - Fericire: Zboară cu puf! am fost căzând Lacrimi Pe hermină albă Făcând cu mâna de pe o ramură Din libelule strălucitoare - În spatele ei cu parul carunt batjocoritor - Greu Tren Pones legănat tulpini Captivant verbena Între satin, negru, genunchi acoperiți curgere suspinând spumă, clocotind abis Zile Un snop de lumini zboară prin ferestrele cu zăbrele Plange la poarta Rusty bolt: cu pene, clar Cavalerul Zboară Din întunericul veacurilor Cal repezindu-se In soare Deasupra pârâului înspumos - Trâmbița zdrăngănește în vânt, strălucește În depărtare Suliţă tremurând Ray joacă, Căzând peste umăr, oțel albăstrui Pe Muchia sabiei Și a aruncat o vizieră, Argint turnat, O pană zburătoare cu fum alb și zburător ȘI Pătura stropește în spate cal cu coama - - Crimson, Heavy, Aripă întinsă Există un pământ în care vechiul castel în abisul apelor țâșnind Cu dinții Turnurilor Gri Arată - Ce an! Soarele îl arde, ploile îi taie Mânca Prințesă În castel Și există un bufon cocoșat Din vârful turnului cu muşchi Trompeta tună în apus, - Și peste podul de fontă Umbra Cocoașei pâlpâie: Apoi în spatele peretelui zimțat minute Clichet din lemn numără invers Bufon O, prințesă, mântuirea ta este aproape: O suliță a lovit poarta de fier! Bogolyuby ♦ ♦ ♦ Și din nou, și din nou, și din nou - În flăcări, cerurile fredonează Și din nou, Și din nou, și din nou - Purtători de sabie cu voci cu păr cărunt Peste imensitatea pădurilor, a orașelor, Peste eșecurile crestelor înnorate - - Din secole, Din secole, Din secole - Un detașament blindat cu cupru a zburat Cad ca tunetul din zile O trompetă se sparge undeva: Pe cai, Pe cai, Pe cai! Sicriele sunt sfărâmate cu săbiile Din sicriele vechi despicate Zboară ca un pârâu - Morții, morții, morții - Roiul învior, vesel! Bogolyuby VOCEA TRECUTULUI Veacuri am dormit Dar am așteptat, Mireasă, - Nordul e al meu! ma trezesc Din subteran Sala: Salva - Tu, Tu! Suntem cavaleri ai ținuturilor îndepărtate: eu sunt cornul care zumzăie din întuneric În brut În ceața ploii Rushing North - Noi Un tufiș rătăcit se repezi pe piepturile abrupte ale cailor: Ca o ploaie, Fluxurile Zilelor, - Ca o furtună, Verbele gurii! O mantie - cu șapte culori de stele zboară În ceață: de pe umăr Grea, Crucea Roșie - Mâner Ale mele Sabie Mâna de Oțel l-a ridicat pe pământuri goale Seckley Lame de sabie - Nu vântul: Al anului, Secol! Tu Din Răsărit Suntem Hai să ne întâlnim în ceață: Cred că vei străluci din întuneric, cavaler al Țărilor îndepărtate: aud Stomp Cai Zori devine violet Tufiș Zboară din zilele palide chemarea Gurii Tunetoare Cruce Grea de Fier greu Mâner Sabie Fum în ceața locurilor din jur, Lumânarea Mea! Eu cred - Peste ani În secole - În aceste pământuri goale Mâna ta de oțel poartă Lovitură cu sulița Bogolyuby ÎNCHIDE Flori și ierburi de îndrăgostiți Mi-au șoptit nu un basm - o poveste adevărată A Blok În ferestre luna lăptoasă Tăcerea respiră umbre Uniform, veșnic - - Şoptind Tăcere Întunecată Lumânarea de aur fumegă În întunericul întuneric Regina nu

poate dormi - Prințesa ia acul Mulți în pădurea îndepărtată Multe suflete au murit! Cavaler, rupt stâncă, - Pierdut în pustie Bufnițele plâng în pini (Am înțeles vestea fatală) - Plâng - În pini Bufnițe: "A fost, va fi, este!" M-am ridicat (cercul a tremurat) - am numărat Nori alergători - Și am auzit chemarea rătăcitorului Din pădurile aspre de pini Lumina a iesit pe fereastra în înstelat În albastru În noapte - S-au repezit: jeturi de soare Umbrele s-au repezit: departe! privit Lacăt De la un plumb, cornul de la castel zdrăngănește: Dreadcrestele pădurii Flăcări de dimineață Cavaler În zori Umbre Nu sare într-un basm - într-o poveste adevărată: Pe piept, pe genunchi de aramă, Pe pieptene Cască - Praf! Un prieten îndepărtat îl așteaptă cu un ochi albastru adânc, Din care curge pe obraji Prin lacrimă Diamant Te-a găsit, prințesă! A auzit vestea bună! cântă Adâncime Literalmente: "Voi, Era, Este!" Bogolyuby RUSIA Luna Bicorn Iarba cu pene strălucește Drum alb Muștele de praf Zboară, turmă Bufnițe de noapte - Plângând în depărtare Nopți goale Stâlpii se întunecă aspen uscat; Firmamentele sunt amorțite Eu stau singur Aici spiridușul somnoros Se scutură în praf Aici - ecvestru, picior Rushing în vise Care roade; Calea pierdută Nimic nu poate Întoarce-l Mlaștini de rugină: tufișuri, lumini, Ierburi groase, cioturi goale! decembrie Moscova PATRIE În vremuri de încercări lene, În vremuri de forfotă moartă - Întărit de diamantul luptei În cărbuni arși - Tu Ridicați-vă în inimi, umpleți inimile! Crește, pământul nostru natal, Cu strălucirea arzătoare a fulgerului, Tufiș irezistibil Din marea lacrimilor, din marea chinului soarta ta este vizibilă, limpede: Te întinzi în sus, ca niște mâini, Sfintele Tale flăcări - Acolo, - în ruinele unei ere formidabile Și în țipetele elementelor cosmice, - Acolo, în sferele luminoase, În tunetul ierarhiilor zburătoare octombrie Moscova ANTROPOZOFII Viitorul rusesc Din adâncurile nopţii rostite În fereastra mea Ochi neaștepți, strălucitori Urcă la mine O rază strălucește dintr-un mâner limpede, Ca o sabie ascuțită Biata mea minte la picioarele fraților confuzi Zboară de pe umerii mei Sunt decapitat în lumina năvalnică a Ochilor radianți Suntem în flăcări, copii în flăcări: Nu vă fie frică de noi Ne-am trezit, dar am plecat după pământ Suntem un vers tăcut Formăm o iesle însorită, Copilul în ei Ceață oarbă a elementelor rebele - Transformă-te! Cărările tale mă atrag, Christophy! Te-am visat, râzând, odată, undeva, sora mea: Te iubesc Tu ești zorile înflorite de culoarea piersicii Ca un vârtej de primăvară, ei spun inexorabil, Ei spun în albastru, - Cuvintele tale, trecând în grabă, Dar mi-au spus - mie Apa și pământul strălucesc în ochii Tăi sar în ele Din ochii Tăi voi străluci în suflete, Ca un vers liniştit Lasă inima, pasărea nebună, În rugăciune tăcută Explodând pieptul, ca un fulger ușor, Zboară - spre Tine februarie STEA Un cerc roșu a căzut pe pământul soarelui Iar deasupra pământului, iute strălucind, imaginea în oglindă a aurului s-a ridicat Și a mocnit în pete de cenușă Totul în jur a devenit brusc: și - ceață; si gri Sticlă verde turcoaz Și o lacrimă leneșă strălucitoare - diamant, diamant Venus mai Arlesheim MEMORIE Suntem orbiți până când deschidem boabele familiare din sufletul altor lumi Se reflectă în pieptul meu Și acum - s-a aprins cu o căldură familiară, formidabilă Și a izbucnit, iar ceața s-a aprins Mi-am amintit totul - întrebarea nu a apărut: în niște roți fierbinți Sufletul meu, topindu-se, s-a scurs mai Arlesheim SPIRIT Am adormit (Gândurile rapide s-au repezit într-un fel de spirale; Înălțimea nemanifestată a fost ușor deschisă în sens conștient către Conștiință) - Și am văzut un spirit A apărut cu o scânteie Ca fulgerul, fata evazivă Și două aripi - spirale de foraj - Cu o strălucire sângeroasă au rupt distanța Mi s-a revelat: în legile

numerelor exacte, În elementul răzvrătit, mental - Nu eu, nu eu - bunele Ierarhii ale Înaltului lor au întipărit sensul O stea Ea este într-o strălucire neschimbată Dar o rază zburătoare a unei stele aleargă Cu diamante pe oglinda apei Și arabescuri strălucitoare mai, Arlesheim CONSTIINTA DE SINE Am visat: atât marea cât și munții Am visat coruri îndepărtate constelații miscare de rotatie În urma lumii Uneori meteori Din înălțimile rostogolite, În tăcere Imprăștiind coada violet peste mine M-am trezit - și la fel: și munții, Si marea Și priviri lungi, lungi arunc în jur Tot la fel plictisitor ascult Cum plânge abisul: Vechi abis de azur; Și - Cercul de foc, solar Anii mei de durere Cât timp? Prin vieți, lumi, universuri Ma urmaresti? În creațiile transcendentale - Toamna - Viața curge Dar - o, Doamne! - Constiinta Totul este mai strict, totul este la fel - Tot la fel Constiinta Ale mele februarie Basel RĂZBOI S-a spart calmul furtunos Strigătul tunet al triburilor zboară în sus Răsucit totul aproape, dragă, Ca un stâlp de nisip în depărtarea altor vremuri Și - eu, și - eu? Trecutul fără răspuns Dar unde este? Și nu este acolo Serios? Nespus - ei numesc alte tărâmuri Există valuri de lumină care vine octombrie Arlesheim AM POZZO Vom trece și: odihnă lentă În zborul de minute Totul trece: ceasul bate miezul noptii Tot suna Țara mea, țara mea natală! Sunt al tău, sunt al tău Acceptă-mă, plângând Și neștiind! Acoperiți cu iarbă umedă Desfătarea acelorași apusuri de foc Arde în piept După ce a ridicat stoluri de hohote și alarme Sună-l - hoop! Să ne - în noapte! Să - nopți fără drum! Lasă - visează și visează! În liniște zori și în zorii înainte de zori tremurând În spatele nopții - El! martie Dornach AS Luminile sunt abia limpezi, versanții, văile, distanțele devin înnorate, Ceața îndepărtată atârnă Ca durerile nerostite O rafală zboară din întunericul albastru Pelinul stropește de-a lungul drumului, Pe nori - nori de tunete - Corni de foc sclipesc în zbor Inexprimabilul este mai tandru Irezistibilul este mai încăpățânat Zborul zilelor este inexprimabil, rădăcinile morții sunt irezistibile În bucuria arzătoare a nopților cheile ei bat mai tare: În dulceața strălucitoare a ochilor, ei furie cu o ceață pâlpâitoare Fericiți sunt: - curent de viață, Și răceala morții este imuabilă, Și - o frunză verde, Și - o rădăcină decrepită de pe marginea drumului iunie Dornach AM POZZO Am auzit acele apeluri lente Și tu Și acum sună Așteaptă, Cineva, Turcoaz, La linia fatală Și acolo - în fereastră - au erupt Vosgii Și acolo - în fereastră - Mitrailleuses bubuie distinct Timp pentru tine și pentru mine! Și stau, șoptind cuvintele unei rugăciuni Soarta - conduce! Te afli în vuietul luptei necruțătoare Doamne, coboară! Bolta cerului este aceeași - turcoaz pal Și acolo - alarma! Merge - acolo: în rugăciuni, în zori, în chemări, În tunete, în roiuri de grenade iulie Dornach AS Deja mai palid în umbrele peretelui Lumânări care curg în josul jocului Tu, amorțit în genunchi, În inefabil - până dimineața Căldura din inimă crește, Tu, ca soarele, îmbrăcat, Tu strălucitor de soare, În Tine, în fața Ta - El Ești dat fericirii cerești O altă primăvară, atemporală: azur, mov și zăpadă Caracteristicile tale sunt iluminate Sunteți toți, ca un lacramioare, ușoare, curate, Se revarsă o rază dulce de zâmbete Râs catifelat, râs radiant Și obrajii roz ai aerului Oh da! nimeni nu intelege, Ce exprimă ținuta ta? Ceea ce se trezește, dezvăluie în secret Privirea ta abandonată, fericită Iubește cunoștințele de nespus În ochii umezi și sensibili; Strălucirea atemporală a primăverii În lacrimi de coacere a diamantelor Într-o dimineață azurie în zăpada topită Diamantul viu este mai strălucitor; Dar pentru tine, într-un mic diamant, El strălucește cu un soare stacojiu septembrie Moscova AS La fel - golfuri de pe malul

râului, pini și cioturi cenușii; Aceleași gresii; la fel - Orfan, zile linistite; Aceeași sunt amorțiți de la plumb Acoperișurile colibei căzute; Liniile albastre ale pădurii lui Nemo se întunecă în apusul soarelui Iar deasupra cîştigului mut, Unde tufişurile sunt rare, Acolo te înveseleşti cu o strălucire de nestins - Tu! Cu șuvoaie de rubine strălucitoare Curgi fierbinte prin sânge: Acoperind aripa serafimului Ochii mei sunt de foc Alergarea aripilor desfăcute Sângele înaripat a devenit: Vechi, bătrâni s-au Deschis din nou În vechile - viitoare întâlniri; În viitor - prescripția unui vis: discursuri nespuse, Inexplicabil - Tu! septembrie Moscova COLAPS Este ceva fatal, rău vara Și - în urletul unei ierni rele Emoție, fierbinte lumească! Minți capturate! Toate fațetele sentimentelor, toate fațetele adevărului sunt șterse; În lumi, în ani, în ore Unele trupuri, trupuri, trupuri sunt întinse, Și - praf inactiv Trecem în viitor - rând cu rând - Sclavi: fără sentimente, fără suflete Viitorul, ca și trecutul, îl vom acoperi Doar cu o grămadă de carcase În răzvrătirea lumilor, - în chinul nemarătos, Care ne-a mântuit odată, - Iartă-mă și mâinile epuizate, - Timp în care octombrie Moscova DECEMBRIE Din norii înăbușitori, zigzagul zimțat cu săgeata ei trosnitoare, arzând în camerele deschise, zigzagul lovit ca un ac Strălucind, șerpuit, topindu-se în ceața înghețată, Aruncă flăcări în cer Cu o lumină de o mie de culori revărsată, Tufa Sfântă Ridică-te, bucură-te, triumfă, Rusia! Plânge, ca în alarmă - Folk, element liber Din oraș în oraș! decembrie Moscova AS Într-un vis supărat, într-o beatitudine apăsător de tristă Pasiunea mea este atât de ciudat dizolvată Surf-ul se va sparge pe malul alb-spumat, Un pârâu sărat se va împroșca în stâncă Iată cerurile, pline, ca de lacrimi, Cu strălucirea parfumată a serilor, Fericitele strălucesc de turcoaz Și cu ceața lumilor care clipesc Și iar noaptea platanii se înnegrează pentru mine Îmi voi potoli suferința cu ultimul meu vis: Sicilia Și chitare pasionate Palermo, Montreal Rades Iubesc! iunie Demyanovo KAPMA N A Grigorova Sunt trist Așteaptă Pian, Parcă s-ar grăbi și s-ar certa, Deschide ferestrele în depărtare Furtună a mării agitate Iar mie, fulgerând trecut, zilele Îmi amintesc cu o schimbare spumoasă, Că noi - focuri instantanee - Zburăm cu spumă împrăștiată Dishkants se pulverizează în aer Până la țărmul îndepărtat al vechiului cântec Și te uiți peste pian Mai irezistibil și mai minunat Ochii tăi uriași! Îmbrățișarea ta rece! Dar - o furtună de neuitat - Rochia ta înnegrită Suntem adâncurile fatale, Uragane surdo-mute, - Căzuți în vise inundate, În neguri milenare Și era o furie de focuri În vârtejuri de spumă albă Și - au fost zile de alergare, existența se schimbă Am fost - ceață crepusculară, Vom fi - spirite de foc Stratul incinerat al lumii Trăiește în auzul meu încolțit Și știu: în întunericul lumilor - Tu ești cel rău, care lătră Parka, În pădure înfricoșătoare bufnițe Sărutându-mă fierbinte Ai turnat peste mine Mormăirile lor erau Sub o lună fosforescentă, Serey este o pânză de sac de praf Tu, ieșind din colțuri, Întins ca o umbră cu coarne negre, Ridicând foșnetul șoarecelui de cuvinte Deasupra literei manuscrisului strict Și am înnebunit noaptea Cu o bătrână de o mie de ani; Și razele lunii cântau în urechea mea dilatată Puțuri volatile de fosfor Iluminăm ferestrele casei, văd fulgere din întuneric, Și - ceața tunetului de marmură Inelul tău radiant va străluci peste gama mată; Și - nopțile îmi sufla în față cu oriflama lor neagră Și - sunt zile curgătoare, Existențe ale schimbării, Ca stropi de foc nebunesc În vârtejuri de spumă albă Și știu: în întunericul lumilor Tu ești cel rău, lătrând Parka, În pădure înfricoșătoare bufnițe Sărutându-mă fierbinte Îmi accept în tăcere soarta, După ce am înțeles cu sufletul meu fără voce Și vuietul fatal

al mării, Și isprava forțată a vieții iulie Povorovka PATRIE Plânge, element furtunos, În stâlpi de foc tunător! Rusia, Rusia, Rusia - Înnebunește, arde-mă! În devastarea ta fatală, în adâncurile tale surde, duhurile înarmate cu aripi își curg visele luminoase Nu plânge: pleacă-ți genunchii Acolo - în uraganele focului, În tunetul cântărilor serafice, În pâraiele zilelor cosmice! Deșerturi uscate de rușine, Mări de lacrimi inepuizabile - Cu o rază de privire fără cuvinte, Hristos coborât se va încălzi Lăsați să intre cerul - și inelele lui Saturn și căile lactee argintii - să fiarbă fosforic violent, Miezul de foc al Pământului! Iar tu, element de foc, Înnebunește, ardendu-mă, Rusia, Rusia, Rusia - Mesia zilei viitoare! august Povorovka "eu" În sine, - îmbrățișat de sine (Ca o ceață a inexistenței), - În sine, sfâșiat, strălucesc cu lumina lui "eu" Într-o vastă lume întunecată Mâna îmi crește În întinderile fără soare sunt însorit, Și văd, văd cu chemarea "Cu adevărat răsărit" - În golul turcoaz al cerurilor limpezite Mesteacăni în pădurea de primăvară, Rosea în argint - Winnowed "înviat" În zorii roz "Eu sunt tu Venind Din zilele din mine - la mine - În tufișurile împrăștiate Deasupra "Ești pe no-be-si" decembrie Dedovo CUVÂNT În căldura răsunătoare a Respirațiilor - ceața este zgomotoasă: Acolo, zburând din laringe, pământul este spiritual rămâne fără abur suflete Cuvinte de neînțeles - Sunt depuse sushi-urile din lumi purtătoare de noi lumea pliată Volit - Profunzime cuvinte dulci Și rostește profund Cuvântul cuvintelor lui Kupin Și viitorul Raya - Creasta se întărește Unde, arde, arde, Nu voi trece: niciodată! decembrie Dedovo CONTEMPORAN Acolo, în ceața Nimicului, Ești un bulgăre atemporal, mort Pământul mort se rostogolea, Deasupra tunetului care se aduna Și ca un nor învăluit Ordinea construirii lumii: Și un elev disprețuitor, Și un cuvânt în creștere Șocuri ale Messines-ului prăbușit, Eșecul păcătosului Martinique Printre ruinele nerecunoscute A apărut un mare sens S-au dezvoltat incendii amenințătoare Totul este mai agitat, totul este mai discordant - Zile inumane, masacre inumane Și m-am agățat de pieptul pământului Și am înțeles: în tunetul cutremurelor, chipul gigantic Se înclină din zilele Geniului vorbindu-ne El este Judecătorul Drept, - Pâlpâind cu o propoziție mohorâtă, Mult timp am fost încurcat, Înflamat de o viziune surdă Și am văzut acolo, dincolo de tunetul bătăliilor, Răsărirea Legământului Luminii Într-un val de suspine și rugăciuni, Și Lumina care se apropie Și acum știu: ceață diabolică Orbirea care ne-a cuprins Se va arde ca un strat decrepit, Și soarele va coborî ca un geniu, - Și o dâră de tunet Ochi pârjoliți de foc, - Răbușitul îndepărtat al roții carului roșu-auriu ianuarie Moscova SUNTEM RUSI Fraţilor antroposofişti Așteptăm praful nerisipit în lumi, Amenințăm cu eșecuri de ani de moarte În sărbători strălucitoare, în lumi aprinse Suntem un stol zburător de comete aprinse Încurcăm spiralele planetelor de la distanță: firele destinelor și ale anilor sunt țesute Suntem o lumină argintie, care se coace, fluturând Printre anii albaștri, ascunși, iubiți februarie BEBELUS Joacă-te, copil nebun Strălucește cu elementul zburător: Cu lumina iubitoare de libertate a lui "Eu", Apare, devine realitate - Rusia În așteptare: Coffin Veil Va cădea în ceață pâlpâitoare; Deja Soția Cerească Tender stăpânește adâncurile, - Și, aplecându-se din izvor, Ierarhiile curg în azur; Din aripile luminoase, chipul Soției râde de Rusia veselă martie Moscova PORUMBEL Mesajul este ventilat, Sufletele deschise - În lumina faptei Tunete vesele În cele de nedescris, În anul de foc, - Se va coborî porumbelul căutat de Duhul martie Moscova SPRE RUSIA Rusia - Tu? Râd și mor, Și prind o privire clară Incredibil, te iubesc - (știu) - În improbabilitate Din nou în chinul tău necunoscut

mintea mea zboară: Toarnă lumină în mâinile mele mute, Vorbind în întuneric Ca maci care flutură, se topesc, Imi fulgereaza - Ca fluturii semne strălucitoare Zboară pe pieptul meu Soarta - (Tu însuți) - umpli paharul zilelor Și bei paharul zilelor Umple-ți sufletul cu un val de fulgere, Termină-ți ochii cu săbii Știu totul Nu știu nimic Iubire iubire iubire Cu mine - Tu Râd și mor Și prind un ochi limpede mai Moscova ANTROPOZOFII Peste ploaia de ani Deasupra întunericul norilor Tu ești o lumină strălucitoare Și o rază de vară Ca otrava de primăvară Irezistibilă! Și o privire clară este inexprimabil! Un diamant viu Strălucește din ochi: - Un diamant este îndepărtat, Mâhnirea este udată Lumina mea de primăvară, culoarea mea strălucitoare - sunt plin de Tine, Tu ești Destinul iulie Moscova PROTECTOR* Ea a venit la mine în vise Din adâncurile pașnice Și se cufundă cu adâncurile izvorului Meu sfios Degetele lipacului orfic S-au deschis cu sunetul furtunilor Și - sărutând dennitsa, Și - azur cu ochi drăguți Din poezia "Prima întâlnire" Oprește-te în fața casetei de icoană, cădeam sub un felinar, eu, cucerit de o clipă trecătoare, Rugăciunea liniștită toamnă, În cel alb-acoperit, în dansul vântului, Zingându-se la noi cu lumină, Târând atlasuri fluiere, Mântuitorul cu ochi de diamant s-a ridicat Odinioară: bandă albă În zăpadă - fumează; iar zăpada zboară Iar Maica Domnului se uită pe alee cu o lacrimă de mărgăritare Conduc Prechistenka* Trecut Unde? Meta este măturată, Dar cu o puritate inexplicabilă Strada goală este senină M-am trezit pe Câmpul Fecioarei ** Cu o întindere familiară de răscruce: - "Șofer: opriți-vă!" - "Cu mine, sau ce?" - "La Mănăstirea Novodievici!" Strada din Moscova Locație în Moscova - "Da, ție: vei sparge sania!" Și din nou apelul - cuvinte familiare: - "Acolo - o zi de întâlniri, o zi de revolte " - "Cine esti?" - "Vladimir Solovyov " Și - nimeni: doar un gheizer alb Deci se toarnă flautul; Deci pe scena Goldenweiser * Ia un tril încrezător Pe vremuri era: o biserică cu părul cărunt Tufis in flacari**, Într-un viscol alb, ghemuit, Îmi fulgerează din tăcere În fața unui chioț gânditor - Lanternă instincbilă; Și cade cu un zbor ușor Sub lumina zăpezii roz Burning Lane*** Un viscol de orz perlat fierbe; * Pianist ** Biserica din Moscova *** Lane în Moscova Iar Maica Domnului se uită pe alee cu o lacrimă gânditoare mai Petrograd HRISTOS A ÎNVIAT Poem În surzi, Destine, În cele pământești, Adânci, În secole, În popoare, În Sinerogenele continue ale Raiului - Fie ca mesajul să fie - "Hristos Înviat!" - Mânca A fost Voi Suferință de epuizare Strălucire Tacut Față, Ca un diamant - - când ceva Strălucind incredibil, L-a umplut pe acest om, Își întinde mâinile Din vârstă în vârstă - Pentru noi; - când ceva Iradiat Din afara timpului, străpungându-l din coroana capului Până la cinci Și evanizată În ureche trâmbiţat Furtuna Spiritului: - - "Fiule, iubit - Tu!" Zori Zori imense, Pe cer Nazarineanul a tăiat Lotul - A fost abandonat Mulțimi de oameni Pe Iordan Am văzut clar: două Aripi Strălucire Umplut cu Mâinile Acest om Și suferința arzătoare a Epocii Tacut Cap Și prin mulțime oameni galben Marev, Ca o strălucire Ceața sfâșiată se învârtea, - Deasupra ca fumul prin cap, Vânt prin credinta Stropindu-I cuvintele - Din cartierul azur În verde teren Coborî ceva luminos Atmosfera Grinda tăiată În verile Noului Testament Și, fluturând ochii însângerați ai lui Clouds, Nazarineanul izbucnit de glorie Sveta După ce S-a prosternat Moartă, albastră cu făină Mâinile Și privirea În gol Firmă Mâinile spânzurat, Ca niște stâlpi În dens Întuneric Trup torturat, răsucit spânzurat Fără gânduri sângerau semne, Ca niște răni roșii, Pe palmele zdrențuite ale Semi-cadavrului Ochi gol cu sticlă Privind în gol Și prost În ceață Și întunericul Atârnat gros Iar războinicii în armură, Strălucind coifurile, Au trecut pe sub bară

Cap Sângeros, Tâlhar Shaggy, Crucificat - - Ca El - razand Ea a salutat cu batjocură: "Dumnezeu, admis nou aparut Fiul tau!" Și cu un vuiet greu, Pământul a răspuns În fundul răsturnat al lumii, Unde nu era soare, care este în Iordan a decolat, Doborât în acest corp Prafuit si plin de poveri - Un lucru groaznic Cu părul încâlcit atârnând, disparând Și întinderea sfâșiată Rănită Mâinile - La ceasul al nouălea strigă răguşit din coroana capului La noi: - "Sau Safakhvani!" corp din lemn Cu pete întunecate A eșuat ciudat Ochi Fața lemnoasă - cu fir - Ca un băţ galben Bandajat În giulgii foșnind - cu fir În Adâncurile ei pregătite Fara cuvinte Și fără credință In Duminica cu fir În peșteri În lumina slabă a Torțelor Roșii Din mare întristare a Domnului Scăderea bătăilor Din lumea interlopă - În grele Vechi Minge Pământurile și munții s-au prăbușit cocoşat Furtuna lacului Și văile au fost cocoșate Dealurile au fost rupte Și sufletele Suflet după suflet - A căzut în întunericul surd A apărut în ceață Obscure Paşte Adancime uimitoare Înșelăciunile și patimile teribile ale lui Satana care a fugit în lume au fost expuse În cutremure și incendii Vechi bile de planete O Pe uriaș, Pe întuneric univers, bobinare Lumea târa îmbrăcat, Ca într-un giulgiu perisabil, În eterul în descompunere Era văzut ca doi vampiri Cu o grimasă de buze roșii, Târât pe drumurile lumii Un cadavru bandajat Îngălbenim În noi fără un gând Se ridică ca o întrebare - Aceste coaste străpunse, brațe răsucite, coapsele cu centuri - În secolul al XIX-lea s-a lăsat: - "Doamne, Și asta A fost - Hristos?" Dar asta - Înviat unsprezece Acolo din nou - Spinos Coroane Din nou la noi - lasat Oameni morți Sub doi stâlpi cu o bară transversală Cu voci răgușite înfundate, par incurcat, goluri glazurate ochi - Amenințător, mort Gânduri Ascuțit, amenințător, mortal Erup în noi Necinstiţi Și violatorii Noi Suntem peste cadavrul decedatului Stropiți părul cu cenușă Și noi plătim lămpi În fostul abis necredinţă Noi, - Neînțelegând, Ce anume în aceste zile și ore - Se face Lume Mister Am uitat: - Din întuneric despica În peștera în care zăcea cadavrul, Din pliat Imens Tronuri Focul Iadului a fugit A aruncat piatra veche; Voalurile sunt rupte: corp, tăiat din sol, a decolat Prin pământ În adâncurile zdrobite Un cadavru din afara timpului Azur, Străpuns din coroană Până la călcâi furtună trâmbiţat Întins de la pământ la eter Și a izbucnit în ureche Mira: - "Fiule, iubit Tu!" Voaluri transsubstantiate divin, Ca un porfir Extins peste măsură A pătruns în spațiul lumii, curgând din pământ Transsubstanțiatul este imaterial Corp - In spatiu a risipit atmosfera, Care curgea radiant Din deșert Ramas fara timp Plin de lumini fundul lumii, Cum este - Corp om soare, Strălucind cu anii Noului Testament Și acum devii Și până în secol - Corpul pământului Universul a erupt Cap, Și nepieritor mâinile întinse De la vest la est, ca doi aripile Orla, Strălucind de departe Tara mea Mânca mormânt, Întinzând Crucea Palidă, În bolțile aspre ale Raiului ȘI - În Locurile necunoscute Învăluită în jurul unui teren mizerabil Sărac, Cruce nenorocita - În uscat Strict urechi de pâine, Vytarchivayuschie în jur Loc sfânt, gol - Sfinți sunt fiii voștri! Rusia, acum ești Mireasa admis Știri Arc Pământ, Prordite Flori Și înverzește cu mesteceni: Mânca - Înviere Cu noi - Salvarea Crucea Germinată iese cu trandafiri uriași! Cale ferata Lumini roșii, verzi, albastre Și decolează Săgeți - Totul, totul, totul Promisiuni Imposibil Ei spun Alegătorii Departe, mașini cu abur Fugații De-a lungul liniei: "Trăiască Internaționala a Treia" Mic Dozhdichek ciripește Si repeta: "A treia internațională" Aruncă o casetă: "The Internationale" Calea ferata Linia, evadând pe web Tumanov - Sufla din fluierul motorului cu aburi propagandizat Despre imposibil Și își răspândește strălucirea -

În spatele ramurilor unui plop înverzit Se aud coduri uscate de revărsări rotative Și din bubuitul tunului aplecați Spatele scos Cu ochelari, relaxat intelectual, Vizibil - cap blănos, pronunţând indignat Cuvinte Despre sens Constantinopol Și strâmtorii Suflare spatii Și în cod uscat Explozii de revolver Pentru o clipă Straniul Tăcere, - În care sunt rostite cuvintele Celui Relaxat intelectual rumenirea Râsete roșii izbucnesc în aer, - Trupul însângerat al Feroviarului cade sub vuiet Ridica-l Doi atei Sub gard Cineva a fost atacat La un strigăt și la lacrimi - răspund locomotivele, Da la unison Cântați despre frăția națiunilor Bannerele sunt la conducere bolborosit Iar vrăbiile din grădinile suburbane salută Twitter - Căzând mort Apărându-se de cineva, Umple porțile cu lemne de foc Întregul comitet al casei Sub porțile de fier - Cineva Răul latră întuneric culcă - Atacurile mitraliere Acasă - Și pe membrii comitetului casei îmbrățișări neguri ciudate Corpuri - Răul latră întuneric Atacurile Ramas fara timp - Mitralierele Din fragmentat coroană Cu un rupt Mâinile - roșu biciuit Fântâni Brooks Și ceva îngrozitor Cu mâinile răsucite atârnând Și obscur Scobituri pătate ochi - repede cu fir - Ca un bandajat galben băț - Sub orbitor Diamant O mașină care stă în depărtare Acest corp jalnic, galben Scobituri pătate ochi, - Atârnat între două bare transversale, Din întuneric uitându-se In noi Acest corp jalnic, galben Trecem prin: Noi - - În tine însuți:- In intuneric Și în peșteri neîncredere - Fără să ne dăm seama că acest mister este săvârșit de noi - - in noi Trupul nostru jalnic și galben Pete goluri Ochi - Atârnat între două bare transversale, Din întuneric Atrage în noi Și știrile a tunat Hosanna Mânca Ciudat flacără În peștera neîncrederii Când se aprinde aburi Și de la noi Cadavrele cad, - Ca o piatră care cade Rusia, Tara mea este Tu esti aleasa Soție îmbrăcată în soare, Către care Urca Ochi vad clar: Rusia, Al meu, purtătorul de Dumnezeu, șarpele biruitor popoare, locuind pe tine, Din fum Intins Mâinile În spațiile tale - pline de cântări și foc Serafim zburător Și ceva în gâtul meu eu am Se micșorează cu tandrețe Știu: o atmosferă uriașă cu Radiance merge in jos Pentru fiecare dintre noi - Durerea arzătoare a secolului Va tace Cap Fiecare persoană Și Cuvântul în picioare acum În mijloc inimi, Trâmbițat de furtuni Izvoare Prosterlo Adâncimi de strigăte Din gâtul de foc: - "Fii Iubit, Hristos a înviat!" aprilie Moscova CONŢINUT În câmp ("Conturul antic al soarelui ") La munte Recreere Umbra Pe pantă ("Nisipul este înțepător și uscat ") Pa Demon Dragoste "Lăsați la colțul camerei umede " Marje Calm "Am plecat la începutul primăverii " "Și cum a suflat primăvara " Dimineața ("Roiul de reflecții Dimineața ") Pe dealuri "Movile nisipoase, nisipoase " "Îmi amintesc ziua: dușmanii din satele din jur " "Secolele curg Și s-au prăbușit răgușit în buștean " Declarație de dragoste Minuet La revedere Opala Ceartă ("Își împleteau împletiturile cu un șarpe ") V Ya Bryusov ("Privirea este tristă Haina este cu nasturi ") Autostradă În spațiul liber În mașină Distractie in Rus' Pe pantă Evadare ("Cufărul scânce într-o angoasă obscure ") Vai Aspen "Prin câmpuri, prin tufișuri " "- Rupe-mă la rădăcină " "Personalul dumneavoastră " "Și tăiați aspenul " "Au adus un orfan " "Cum au purtat un balon în spatele unui balon " "Deasupra turnului de nisip " Pe pantă ("Am aflat totul Așteptam pe pantă ") În sat Deşertul Profet Cântecul lui Komarin Buryan Vagabond "Autostrada șerpuiește drumul " "Am fugit Mi-am luat rămas bun de la convoi " "Pentru totdeauna și-a luat rămas bun de la Siberia " "Ogoarele pământului meu slab " "Blestem, plâng, soarta mea " "Acolo, ține seama de exclamațiile mele " "Împrejurimile au fost eclipsate de ceață " "Au măsurat picioarele drepte " "Și

bețișoarele vechi au suflat " "Destul: nu aștepta, nu spera " "Impetuos cu semnul crucii " Pe șine Disperare ("Ajunge: nu aştepta, nu spera ") Din geamul mașinii Gara Seara Căi ferate "Trenul plânge În depărtare, rude " "În pădurea umedă îndepărtată " "Jandarmul este o uniformă ponosită " "Gata În luminile bufetului " " Printr-un tufiș mic " "Unul stă la săgeată " "Și totul este în focurile bufetului " "Cartierul se răcește " "Prostia zilei " "Aceleaşi rouă, pante, ceţuri " Iubire umilă Romantism sentimental Fecioară de lux Memorie ("Decembrie zăpadă în curte ") De sus Spânzurătoarea În oraș Premoniţie ("Băiatul intră cu greu în parohie ") Steaua Data Comerciant Rus' Patrie ("Aceleași rouă, versanți, cețuri ") Viaceslav Ivanov Cenușă Conștiința Câmp Noapte ("Măcar un oftat de vorbiri omenești ") Să Iluminismul Sat Iarna "Plecat Și din nou îmi trimite: "Îmi pare rău" " Disperare ("Nu ai înviat în sufletul tău ") Cum să supraviețuiești O ceartă ("Anul a trecut de fatala întâlnire ") Pasiune Fecioara de argint Reflecție Furtună Fecioara Zăpezii Primăvara Mormânt Infirm Tristețe de primăvară Destinul Premoniţie ("Ce să aștept eu, singuratic,? ") Păianjen Mama Nunta După coroană Pe stradă Disperare ("Gheață veselă, strălucitoare ") Melancolie Sărbătoarea Incendiare Bacanale Persecuția Înmormântarea În grădina de vară Tutorial "În timp ce peste oameni morți " casa veche ("Totul doarme în tăcere cu un bum ") Mascarada Vacanta Reproș Calm ("Am plecat la începutul primăverii ") Slujba de înmormântare Takeaway Pe câmpuri ("Am uitat Am fugit Sunt liber ") Mamele Profet de câmp În temniţă Dimineața ("Un roi de reflexii Dimineața: iar eu sunt liber și liber ") Către Prieteni Muncă Troica Odihnă scurtă Viața Seară ("Seara coasă de aur ") Am uitat totul Tu Legământul Exilul Calm "Văd depărtările jalnice ale iernii " "Noaptea pleacă Faza stelei dimineții " "Plâng imi pare rau " Evadare ("Autostrada șerpuiește drumul ") Pe câmpuri ("În depărtare, un sat ") Cale Amintiți-vă! Evadare Toamnă ("Mi-au căzut degetele din mâinile tale ") Timp "Oriunde te uiți " "Mulți din el, dragă, ani " "Ca curenții unei furtuni " "Să fie viața o povară " Bunicul Bryusov ("Magicianul încăpățânat care a înțeles numerele ") Spre trecut Inel Noapte ("O, noapte, mă rog ") Vara Apelul Timp Curent liber Noapte ("Pe măsură ce ardoarea primăverii a trecut, asa a trecut caldura pasionala ") Reasigurare Calea Granit imi pare rau "Zorie " "Acoperire " "Suflet " "Lumbru " Val Către ea Băutură de diamant Viața Stâncă Plângere "Câmp umed: gol " "Sunt atras de forțele oarbe " Ca întotdeauna Eu ("Drumul tău este departe: departe, aspru ") Noapte ("Roșează, un vânt puternic roade trunchiul ") Când Ispititor "În frigul morții " "Grădina nenorocită a cimitirului " "Voi asculta discursuri, învăluit în întuneric " "Privirea fuge în depărtare primăvara " "De un an mă urmărește " "O uriașă catedrală roz " "Fumăm, stăm aici " "Și se plimbă în verdeața umezelii " "O, lasă mintea să rătăcească îngrijorată " " Cu un val de bâzâit " "Peste ciugul pufos " "Și roua rece seamănă mărgăritare " "Lasă-mă să fiu păianjen în praful bibliotecilor " "Nu sunt călugăr: cum va merge zgomotul din râu " "Tăcere Și noaptea Trimite un foșnet stuf " "Acolo trăia un bărbos, nepoliticos " "Va sări din foaie în cearșaf în fereastră " "Nor de aer tămâie în firmament " "Și - iarna va urlă în stradă " "Ochii - în ochi! "Ma urmărește de un an " "În jurul mesei late " Mort "Mint " "Vino " "În jurul " "Cu mine - ea " "Se vor îndepărta coroanele " "A fost odată ca eu și el " "Împărăția cerurilor " "Foante " "Sunt în pârâu " "În ceasul când deasupra capului " "Îndurerat " "Am ieșit dintr-un mormânt sărac " Patria ("Ne-am plictisit ") Vis profetic Seara ("Violet înroșit pe cer ") În faţa unui tablou vechi Bufonul "Există o regiune în care vechiul " "Într-o după-amiază grea și înfățișată " "A amenințat în

 Ediție literară și artistică Andrei alb VERSURI Responsabil pentru problema Yu G Khatskevich Semnat pentru tipărire din folii transparente gata făcute Format X */z Hartie offset Imprimare offset Conv cuptor l Tiraj exemplare Ordinul Harvest LLC Licenta LV Nr din , Minsk, st Ya Kolas, - Ordinul Bannerului Roșu al Poligrafului Muncii PPP le I Kolas , Minsk, str Roșu, |- ANDREY -g E WHITE ÿ- VERSURI -I ^<f€C"€K€C€"